

ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2015/1585**z 25. novembra 2014****o schéme štátnej pomoci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), [ktorú poskytlo Nemecko na podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov a energeticky náročných odberateľov]**

[oznámené pod číslo C(2014) 8786]

(Iba anglické znenie je autentické)**(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ⁽¹⁾, a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

1. POSTUP

- (1) Na základe sťažnosti doručenej v decembri 2011 bola Komisia informovaná o tom, že Nemecko poskytlo štátnu pomoc na podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov a energeticky náročných odberateľov prostredníctvom obmedzenia príplatku na financovanie podpory elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov (ďalej len EEG-Umlage alebo „príplatok EEG“).
- (2) Listom z 18. decembra 2013 Komisia informovala Nemecko o svojom rozhodnutí začať v súvislosti s predmetnou pomocou konanie stanovené v článku 108 ods. 2 zmluvy (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“).
- (3) Rozhodnutie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ⁽²⁾. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky k tejto pomoci.
- (4) Komisia postúpila pripomienky doručené od zainteresovaných strán Nemecku, ktoré dostalo príležitosť vyjadriť sa k nim; jeho pripomienky boli doručené v listoch z 20. januára 2014 a zo 14. novembra 2014.
- (5) Listom z 22. septembra 2014 sa Nemecko vzdalo svojho práva podľa článku 342 zmluvy v spojení s článkom 3 nariadenia (EHS) č. 1/1958 ⁽³⁾, aby bolo toto rozhodnutie prijaté v nemeckom jazyku, a súhlasilo s tým, aby bolo prijaté v anglickom jazyku.

2. PODROBNÝ OPIS POMOCI**2.1. Zákon EEG z roku 2012**

- (6) Zákon o obnoviteľných zdrojoch energie z roku 2012 (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*, ďalej len „zákon EEG“) bol prijatý 28. júla 2011 a účinnosť nadobudol 1. januára 2012 ⁽⁴⁾. Do značnej miery bol zmenený zákonom EEG z roku 2014 ⁽⁵⁾. Komisia schválila novú schému pomoci vyplývajúcu z tejto rozsiahlej zmeny 23. júla 2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 37, 7.2.2014, s. 73 a Ú. v. EÚ C 250, 1.8.2014, s. 15.

⁽²⁾ Pozri poznámku pod čiarou 1.

⁽³⁾ Nariadenie č. 1 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve, (Ú. v. ES séria I, zväzok 1952 – 1958, s. 59).

⁽⁴⁾ Zákon Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Erneuerbare-Energien-Gesetz – EEG) zmenený zákonom Gesetz zur Neuregelung des Rechtsrahmens für die Förderung der Stromerzeugung aus erneuerbaren Energien, Bundesgesetzblatt, časť I, s. 1634 a zákonom Gesetz zur Änderung des Rechtsrahmens für Strom aus solarer Strahlungsenergie und zu weiteren Änderungen im Recht der erneuerbaren Energien vom 17. August 2012, Bundesgesetzblatt, časť I, s. 1754.

⁽⁵⁾ Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt, časť I, s. 1066.

⁽⁶⁾ Vec štátnej pomoci SA.38632 (2014/N) – Nemecko: Zákon EEG z roku 2014 – Reforma zákona o energii z obnoviteľných zdrojov (zatiaľ neuverejnené v *Úradnom vestníku EÚ*).

- (7) Na prvej úrovni systému vytvoreného podľa zákona EEG z roku 2012 sú prevádzkovatelia siete (vo väčšine prípadov prevádzkovatelia distribučnej sústavy, ďalej len „PDS“) povinní nakupovať elektrinu vyrobenú v rámci ich sieťovej oblasti z obnoviteľných zdrojov energie (ďalej len „elektrina z obnoviteľných zdrojov energie“) a z banského plynu („elektrina z obnoviteľných zdrojov energie“ a elektrina vyrobená z banského plynu sa spoločne označujú ako „elektrina vyrobená podľa zákona EEG“). Obstarávacie ceny sú stanovené zákonom (ide o tzv. výkupné ceny). Namiesto žiadania o zaplatenie výkupných cien majú výrobcovia elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a z banského plynu zároveň možnosť predávať svoju elektrinu priamo na trhu (ide o tzv. priame uvádzanie na trh). Pritom majú nárok na získanie trhovej prémie od prevádzkovateľa siete. Výška tejto trhovej prémie je tiež stanovená zákonom.
- (8) Na druhej úrovni musia prevádzkovatelia siete okamžite previesť elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG na svojich príslušných prevádzkovateľov prenosovej sústavy, ktorí sú v Nemecku štyria a ktorí majú zase povinnosť vykompenzovať prevádzkovateľom siete celkové náklady vyplývajúce z výkupných cien a z trhových prémie.
- (9) V zákone EEG z roku 2012 sa stanovuje aj vyrovnávací mechanizmus, prostredníctvom ktorého sa finančné zaťaženie vyplývajúce z nákupnej povinnosti rozdeľuje medzi štyroch prevádzkovateľov prenosovej sústavy tak, aby napokon každý z nich pokrýval náklady na také množstvo elektriny, ktoré zodpovedá priemernému podielu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG oproti celkovému množstvu elektriny dodanej koncovým odberateľom v každej oblasti, v ktorej pôsobil príslušný prevádzkovateľ prenosovej sústavy v predchádzajúcom kalendárnom roku (§ 36 zákona EEG z roku 2012). Toto je tretia úroveň.
- (10) Prevádzkovatelia prenosovej sústavy sú povinní predávať elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG na spotovom trhu. Môžu to robiť samostatne alebo spolu. Ak cena získaná na spotovom trhu nestačí prevádzkovateľom prenosovej sústavy na pokrytie finančného zaťaženia vyplývajúceho z ich platobných povinností voči prevádzkovateľom siete, sú zo zákona oprávnení požiadať dodávateľov elektriny, aby zaplatili časť tohto zaťaženia zodpovedajúcu príslušnému množstvu elektriny, ktoré dodávatelia elektriny dodali svojim koncovým odberateľom. Predmetná časť sa musí určiť tak, aby každý dodávateľ elektriny znášal rovnaké náklady za každú kilowatthodinu elektriny, ktorú dodal koncovému odberateľovi. Na úhradu tohto príplatku sa musia platiť mesačné zálohové platby. V zákone EEG z roku 2012 sa jasne stanovuje, že tento poplatok, ktorý vyberá prevádzkovateľ prenosovej sústavy od dodávateľov elektriny, predstavuje príplatok EEG (pozri § 37 ods. 2 zákona EEG z roku 2012). Štyria prevádzkovatelia prenosovej sústavy sú povinní informovať o všetkých platbách, ktoré im boli poukázané na spoločný účet EEG, a zverejniť tento účet (§ 7 nariadenia AusglMechV⁽⁷⁾). Toto je štvrtá úroveň.
- (11) Štyria prevádzkovatelia prenosovej sústavy musia v októbri spoločne určiť príplatok EEG na rok $n + 1$ (§ 3 ods. 2 nariadenia AusglMechV). Metodika, ktorú musia použiť, a prvky, z ktorých musia pri svojom výpočte vychádzať, sú stanovené v nariadení *Ausgleichsmechanismusverordnung* (AusglMechV) a v návrhu nariadenia *Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung* (AusglMechAV)⁽⁸⁾. Tieto právne texty nenechávajú prevádzkovateľom prenosovej sústavy žiadny priestor na voľné konanie. Konkrétne v § 3 nariadenia AusglMechV sa uvádza:

„§ 3 Príplatok EEG

- (1) Prevádzkovatelia prenosovej sústavy transparentným spôsobom vypočítajú príplatok EEG podľa § 37 ods. 2 zákona o energii z obnoviteľných zdrojov [t. j. zákona EEG z roku 2012] ako:
1. rozdiel medzi plánovanými príjmami za nasledujúci kalendárny rok uvedenými v odseku 3 bodoch 1 a 3 a predpokladanými výdavkami za nasledujúci kalendárny rok uvedenými v odseku 4 a
 2. rozdiel medzi skutočným príjmom uvedeným v odseku 3 a skutočnými výdavkami uvedenými v odseku 4 v čase výpočtu.
- (2) Príplatok EEG za nasledujúci kalendárny rok sa musí v súhrnnej forme zverejniť do 15. októbra každého kalendárneho roka na webovej stránke prevádzkovateľa prenosovej sústavy a musí byť uvedený v centoch za kilowatthodinu dodanú odberateľom; zodpovedajúcim spôsobom sa uplatňuje aj § 43 ods. 3 zákona o energii z obnoviteľných zdrojov.

(7) Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus vom 17. Juli 2009, Bundesgesetzblatt, část I, s. 2101, zmenené článkom 2 predpisu Gesetz vom 17. August 2012, Bundesgesetzblatt, část I, s. 1754.

(8) Verordnung zur Ausführung der Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung – AusglMechAV) vom 22. Februar 2010, Bundesgesetzblatt, část I, s. 134, zmenené predpisom Zweite Verordnung zur Änderung der Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung vom 19. Februar 2013, Bundesgesetzblatt, část I, s. 310.

- (3) Príjmy sú:
1. príjem z denného a vnútrodenného uvádzania na trh podľa § 2;
 2. príjem z príplatku EEG;
 - 2a. príjem z platieb podľa § 35 ods. 2 zákona o obnoviteľných zdrojoch energie pod podmienkou, že z testu vyváženosti podľa § 35 ods. 3 zákona o energii z obnoviteľných zdrojov vyplýva kladný zostatok pre prevádzkovateľa prenosovej sústavy;
 3. príjem z úrokov uvedených v odseku 5;
 4. príjem z úhrady vyrovnávacej elektrickej energie pre vyrovnávaciu skupinu v oblasti EEG a
 5. príjem podľa § 35 ods. 4 alebo § 38 zákona o energii z obnoviteľných zdrojov a odseku 6.
- (4) Výdavky sú:
1. výkupné ceny a kompenzačné platby podľa § 16 alebo § 35 ods. 1 zákona o energii z obnoviteľných zdrojov;
 - 1a. platby prémie podľa § 33g, § 33i alebo § 35 ods. 1a zákona o energii z obnoviteľných zdrojov;
 - 1b. platby podľa § 35 ods. 1b zákona o energii z obnoviteľných zdrojov;
 2. splátky podľa odseku 6;
 3. platby za úrok uvedený v odseku 5;
 4. náklady potrebné na úhradu vnútrodenných transakcií;
 5. náklady potrebné na úhradu vyrovnávacej elektrickej energie pre vyrovnávaciu skupinu v oblasti EEG;
 6. náklady potrebné na prípravu denných a vnútrodenných prognóz;
 7. náklady potrebné na vytvorenie a prevádzkovanie registra zariadení pod podmienkou, že prevádzkovateľ prenosovej sústavy musí prevádzkovať takýto register na základe nariadenia prijatého v súlade s § 64e bodom 2 zákona o energii z obnoviteľných zdrojov.
- (5) Rozdiely medzi príjmami a výdavkami sa úročia. Úroková sadzba za jeden kalendárny mesiac predstavuje 0,3 percentuálneho bodu nad mesačným priemerom medzibankovej referenčnej úrokovej sadzby stanovenej za poskytnutie peňažných prostriedkov s mesačnou splatnosťou z prvých adries v krajinách zapojených do európskej menovej únie (EURIBOR) na obdobie jedného mesiaca.
- (6) Ak v dôsledku rozdielov medzi mesačnými platbami podľa § 37 ods. 2 tretej vety zákona o energii z obnoviteľných zdrojov a konečným vyrovnaním podľa § 48 ods. 2 zákona o energii z obnoviteľných zdrojov vzniknú nejaké nároky, musia byť vyrovnané do 30. septembra roka nasledujúceho po výkupe.
- (7) Pri odhadovaní príjmov a výdavkov uvedených v odseku 1 bode 1, ktoré sú potrebné na výpočet príplatku EEG, môžu prevádzkovatelia prenosovej sústavy zohľadniť rezervu likvidity. Tá nesmie prekročiť 10 % rozdielu uvedeného v odseku 1 bode 1.“
- (12) Štyria prevádzkovatelia prenosovej sústavy teda spoločne určujú príplatok EEG na základe odhadovaných finančných potrieb spojených s úhradou výkupných cien a prémie, odhadovaných príjmov z predaja elektriny vyrobenej podľa zákona EEG na spotovom trhu a predpokladanej spotreby elektriny. Navyše pri výpočte príplatku EEG treba vziať do úvahy súbor príjmov a nákladov spojených so správou tohto príplatku. Príplatok EEG pre rok 2012 dosahoval výšku 3,592 ct/kWh. V roku 2013 to bolo 5,277 ct/kWh. V roku 2014 dosahuje príplatok výšku 6,240 ct/kWh.

- (13) Navyše z ustanovení opísaných v odôvodnení 11 vyplýva, že prostredníctvom príplatku EEG sa zabezpečuje kompenzácia všetkých dodatočných nákladov, ktoré prevádzkovateľom siete a prevádzkovateľom prenosovej sústavy vznikajú v dôsledku ich právnych záväzkov, ktoré podľa zákona EEG z roku 2012 majú výrobcovia elektriny vyrobenej podľa zákona EEG a prevádzkovatelia siete. Ak v danom roku príjmy z príplatku EEG prekročia náklady, prebytok sa prenesie do nasledujúceho roka a príplatok EEG sa primerane zníži; ak vznikne deficit, príplatok EEG sa primerane zvýši. Tieto úpravy sú automatické a nevyžadujú si žiadny ďalší zásah zo strany zákonodarcu alebo výkonnej zložky.

2.2. Zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie

- (14) Podľa § 39 zákona EEG z roku 2012 sa príplatok EEG pre dodávateľov elektriny znižuje v danom kalendárnom roku o 2 centy za kilowatthodinu (ct/kWh), ak elektrina vyrobená podľa zákona EEG, ktorú dodávajú všetkým svojim koncovým odberateľom, spĺňa určité podmienky (ide o tzv. *zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie*).
- (15) Táto znížená sadzba sa poskytuje vtedy, keď dodávateľ kúpil elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG priamo od vnútroštátnych výrobcov takejto elektriny podľa pravidiel priameho uvádzania na trh v zmysle § 33b bodu 2 zákona EEG z roku 2012 (to znamená podľa pravidiel priameho uvádzania na trh v prípade, keď výrobca elektriny vyrobenej podľa zákona EEG nežiada o podporu podľa zákona EEG z roku 2012) a keď množstvo elektriny vyrobenej podľa zákona EEG dosiahne tieto prahové hodnoty:
- minimálne 50 % elektriny, ktorú dodávateľ dodáva všetkým svojim koncovým odberateľom, tvorí elektrina vyrobená podľa zákona EEG; a
 - minimálne 20 % elektriny tvorí veterná alebo slnečná elektrická energia v zmysle § 29 až § 33 zákona o EEG z roku 2012.
- (16) Znížená sadzba na úrovni 2 ct/kWh sa bude vzťahovať na celé portfólio elektrickej energie. To znamená, že ak dodávateľ získava 50 % svojej elektriny z konvenčných zdrojov energie, zatiaľ čo druhú polovicu tvorí elektrina vyrobená podľa zákona EEG, ktorú nakupuje podľa pravidiel priameho uvádzania na trh opísaných v odôvodnení (15), dostáva platbu vo výške 4 ct/kWh. Táto platba môže byť sčasti alebo úplne prevedená na výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG.
- (17) Nemecko v tejto súvislosti vysvetlilo, že dodávatelia elektriny, ktorí žiadajú o zvýhodnenie, dosiahnu zníženú sadzbu na úrovni 2 ct/kWh na celé svoje portfólio len vtedy, ak minimálne 50 % z neho tvorí elektrina vyrobená podľa zákona EEG. Dodávatelia elektriny v snahe vyhnúť sa riziku alebo minimalizovať riziko, že by cieľ na úrovni 50 % tesne minuli (v takom prípade by sa na celé portfólio vzťahoval príplatok EEG v plnej výške), kupujú elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG s bezpečnostnou rezervou, čo znamená, že prekračujú potrebných 50 % a niekedy sa dostanú až na úroveň 60 %. V takom prípade sa nákladové zvýhodnenie, ktoré sa potenciálne môže preniesť na výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, vypočíta tak, že zníženú sadzbu príplatku EEG získanú na celé portfólio, t. j. 2 ct/kWh, treba vydeliť vyšším podielom elektriny vyrobenej podľa zákona EEG. Napríklad v prípade podielu vo výške 60 % by skutočné nákladové zvýhodnenie, ktoré by sa mohlo preniesť, nedosahovalo 4 ct/kWh, ale len 3,3 ct/kWh. Maximálna výhoda vyplývajúca zo *zvýhodnenia ekologickej elektrickej energie* dosahovala v priemere 3,8 ct/kWh v roku 2012, 3,2 ct/kWh v roku 2013 a 3,9 ct/kWh v roku 2014.
- (18) S cieľom určiť rozsah potenciálnej diskriminácie, ku ktorej podľa článkov 30 a 110 zmluvy došlo v minulosti, a nájsť spôsob, ako ju napraviť, Nemecko odhadlo, že v období od 1. januára 2012 do 31. júla 2014, keď bol v platnosti zákon EEG z roku 2012, dosahoval objem dovozu elektriny s potvrdeniami o pôvode v elektrárňach vyrábajúcich elektrinu podľa zákona EEG, ktorý by bol oprávnený na podporu podľa zákona EEG z roku 2012, výšku 1,3 TWh.

Rok	2012	2013	2014
Oprávnený dovoz elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, pri ktorom existujú potvrdenia o pôvode (v GWh)	519	283	547

- (19) Nemecko tvrdí, že keby sa pri každom uvedenom dovoze uplatňovalo *zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie* na úrovni približne 4 ct/kWh, ušlé príjmy spojené s príplatkom EEG od dodávateľov, ktorí kupovali takúto elektrinu, by dosahovali približne 50 miliónov EUR. Nemecko sa zaviazalo reinvestovať túto sumu do prepojavacieho vedenia a európskych projektov v oblasti energetiky.

2.3. Obmedzená výška príplatku EEG pre energeticky náročné podniky

- (20) Podľa zákona EEG z roku 2012 dodávateľ elektriny nie sú povinní prenášať príplatok EEG na odberateľov. V tomto zákone sa však stanovuje, akým spôsobom musí dodávateľ elektriny uvádzať príplatok EEG na účte za elektrinu v prípade, že dochádza k prenosu tohto príplatku. V praxi všetci dodávateľ elektriny prevádzajú príplatok EEG v plnej výške.
- (21) V § 40 zákona EEG z roku 2012 sa obmedzuje výška príplatku, ktorý môžu dodávateľ elektriny preniesť na energeticky náročné podniky: verejný orgán *Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle* (ďalej len „úrad BAFA“) vydá na požiadanie administratívny akt, ktorým sa dodávateľovi elektriny zakazuje preniesť príplatok EEG v plnej výške na koncového odberateľa, ak je ním výrobný podnik s vysokou spotrebou elektrickej energie⁽⁹⁾. Toto ustanovenie sa označuje ako „osobitné kompenzačné pravidlo“ (*Besondere Ausgleichsregelung*, ďalej len „pravidlo BesAR“).
- (22) V § 40 zákona EEG z roku 2012 sa uvádza, že účelom tohto obmedzenia je znížiť týmto podnikom náklady na elektrinu s cieľom zachovať ich medzinárodnú konkurencioschopnosť, keďže je to v súlade s cieľmi zákona EEG z roku 2012 a zavedený limit je predsa v záujme všetkých odberateľov elektrickej energie.
- (23) Podľa § 41 ods. 1 zákona EEG z roku 2012 podlieha obmedzenie výšky príplatku EEG týmto podmienkam:
- množstvo elektriny kúpenej od dodávateľa elektriny, ktoré spotrebovali samotné podniky, dosahovalo v predchádzajúcom účtovnom období minimálne 1 GWh;
 - pomer nákladov na elektrinu, ktoré má znášať podnik, k jeho hrubej pridanej hodnote dosahoval v predchádzajúcom účtovnom období minimálne 14 %;
 - príplatok EEG bol v predchádzajúcom účtovnom období prenesený na podnik;
 - podnik podstúpil certifikovaný energetický audit (táto podmienka sa nevzťahuje na podniky, ktorých spotreba elektrickej energie neprekračuje 10 GWh).
- (24) Podľa všeobecného pravidla uvedeného v §41 ods. 3 bode 1 sa príplatok EEG pre energeticky náročné podniky postupne obmedzuje takto:
- spotreba do 1 GWh: žiadne obmedzenie – príplatok EEG v plnej výške;
 - spotreba od 1 GWh do 10 GWh: 10 % príplatku EEG;
 - spotreba od 10 GWh do 100 GWh: 1 % príplatku EEG;
 - spotreba nad 100 GWh: 0,05 centa/kWh.
- (25) Ak spotreba energeticky náročného podniku prekračuje 100 GWh a ak náklady na elektrinu predstavujú viac ako 20 % jeho hrubej pridanej hodnoty, rozdielne prahové hodnoty uvedené v odôvodnení 24 sa neuplatňujú a príplatok EEG za celú spotrebu elektrickej energie energeticky náročného podniku sa obmedzí na 0,05 centa/kWh (§ 41 ods. 3 bod 2).
- (26) Rozhodnutie úradu BAFA je záväzná nielen pre dodávateľa elektriny, ale aj pre prevádzkovateľa prenosovej sústavy. To znamená, že ak úrad BAFA rozhodne, že energeticky náročný podnik musí svojmu dodávateľovi elektriny zaplatiť len znížený príplatok EEG, aj tento dodávateľ elektriny energeticky náročného podniku musí zaplatiť prevádzkovateľovi prenosovej sústavy primerane znížený príplatok EEG. Prevádzkovateľ prenosovej sústavy bude tento postup zohľadňovať pri určovaní príplatku EEG. Akékoľvek spory týkajúce sa rozhodnutia úradu BAFA sa riešia na administratívnych súdoch, lebo toto rozhodnutie predstavuje administratívny akt. Preto je možné tieto rozhodnutia vykonať okamžite.

2.4. Plán úpravy

- (27) S cieľom zosúladiť znížené sadzby príplatku EEG s ustanoveniami uvedenými v bode 196 *a nasl.* Usmernení o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky na roky 2014 – 2020⁽¹⁰⁾ (ďalej len „usmernenia z roku 2014“) Nemecko predložilo plán úpravy.

⁽⁹⁾ Obmedzenie sa uplatňuje aj na železničné podniky. Uvedené obmedzenie sa v rámci tohto rozhodnutia neskúma. Komisia si vyhradzuje právo posúdiť § 42 zákona EEG z roku 2012 v osobitnom konaní.

⁽¹⁰⁾ Ú. v. EÚ C 200, 28.6.2014, s. 1.

- (28) Pre podniky, ktoré využívali pravidlo BesAR, ale platili menej, ako mali podľa pravidiel stanovených v oddiele 3.7.2 usmernení z roku 2014 (najmä podľa kritérií oprávnenosti uvedených v bodoch 185, 186 a 187 a kritérií primeranosti uvedených v bodoch 188 a 189), upravená výška príplatku EEG na rok 2013 nesmie presiahnuť 125 % príplatku, ktorý v danom roku skutočne zaplatili. Upravená výška príplatku na rok 2014 nesmie presiahnuť 150 % rovnakej základnej hodnoty, t. j. výšku príplatku, ktorý bol skutočne zaplatený v roku 2013. S cieľom urýchliť vrátenie pomoci a s ohľadom na to, že údaje o spotrebe za príslušné roky ešte nie sú dostupné pre všetky podniky, ktorých sa vrátenie pomoci týka, Nemecko v rámci prvého kroku použije na výpočet predbežnej výšky pomoci, ktorú treba bezodkladne vrátiť v snahe splniť požiadavku uvedenú vo veci *Deggendorf* ⁽¹⁾, údaje o spotrebe elektriny, ktoré boli uvedené v žiadostiach. V rámci druhého kroku Nemecko použije údaje o skutočnej spotrebe za príslušné roky, aby mohlo určiť konečnú výšku pomoci, ktorú treba vrátiť, a prijme kroky potrebné na zabezpečenie vrátenia alebo splatenia pomoci na základe týchto konečných súm.
- (29) Od roku 2015 sa mechanizmus úpravy mení. Podľa § 103 ods. 3 zákona EEG z roku 2014 ⁽²⁾ úrad BAFA obmedzí výšku príplatku EEG, ktorý majú energeticky náročné podniky zaplatiť v rokoch 2015 – 2018, takým spôsobom, že príplatok EEG na daný rok x nesmie prekročiť dvojnásobok príplatku EEG, ktorý bol zaplatený v rozpočtovom roku pred rokom uplatnenia ($x - 2$). Hoci sa teda príplatok EEG bude každý rok upravovať smerom nahor, príplatok, ktorý bude potrebné zaplatiť v roku 2015, bude obmedzený na dvojnásobok príplatku z roku 2013, podobne ako príplatky v nasledujúcich rokoch až do roku 2018.

2.5. Transparentnosť, účet EEG a monitorovanie zo strany štátu

- (30) Istý počet úloh v oblasti kontroly, dohľadu a presadzovania bol zverený Spolkovej agentúre pre siete (*Bundesnetzagentur*, ďalej len „agentúra BNetzA“).
- (31) Výrobcovia elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, prevádzkovatelia siete, prevádzkovatelia prenosovej sústavy a dodávatelia elektriny sú povinní navzájom si poskytovať údaje potrebné na správne uplatňovanie systému EEG. V zákone o EEG z roku 2012 sa podrobne stanovuje, aký druh informácií sa musí systematicky poskytovať ostatným prevádzkovateľom a v ktorom období v roku. Prevádzkovatelia siete, prevádzkovatelia prenosovej sústavy a dodávatelia elektrickej energie môžu požiadať o to, aby tieto údaje skontroloval účtovník.
- (32) Zákomom o EEG z roku 2012 sa zriaďuje orgán na urovnávanie sporov, ktorý spolkové ministerstvo životného prostredia, ochrany prírody a jadrovej bezpečnosti poverilo úlohou objasňovania otázok a riešenia sporov medzi výrobcami elektriny vyrobenej podľa zákona o EEG, prevádzkovateľmi siete, prevádzkovateľmi prenosovej sústavy a dodávateľmi elektrickej energie (Clearingstelle).
- (33) Navyše podľa zákona o EEG z roku 2012 a vykonávacích dekrétov (*AusglMechV* a *AusglMechAV*) sú prevádzkovatelia siete a prevádzkovatelia prenosovej sústavy povinní zverejňovať na svojich webových stránkach určité údaje (aké množstvo elektriny vyrobenej podľa zákona EEG kúpili a za akú cenu). Prevádzkovatelia prenosovej sústavy musia všetky transakcie súvisiace so zákonom o EEG z roku 2012 oddeľovať od svojich ostatných činností. Sú povinní viesť oddelené finančné účty pre všetky finančné toky súvisiace so zákonom o EEG z roku 2012 a musí existovať samostatný bankový účet pre všetky výdavky a príjmy súvisiace so zákonom o EEG z roku 2012, ktorý spoločne spravujú štyria prevádzkovatelia prenosovej sústavy (§ 5 návrhu nariadenia *AusglMechAV*).
- (34) Prevádzkovatelia prenosovej sústavy sú povinní zverejňovať na spoločnej webovej stránke určenej za „účet EEG“ mesačné súhrnné príjmy pochádzajúce z predaja elektriny vyrobenej podľa zákona o EEG na spotovom trhu a z príplatku EEG a súhrnné náklady (ide o kompenzáciu pre prevádzkovateľov siete a ostatné náklady súvisiace s riadením tohto systému). Sú tiež povinní vopred zverejňovať predpokladanú výšku príplatku EEG na nasledujúci rok.
- (35) V zákone o EEG z roku 2012 sa stanovuje, že príslušné zariadenia musí zaregistrovať verejný orgán. Táto registrácia bude podmienkou oprávnenia na poskytnutie výkupných cien. Tento register ešte nevznikol, ale už teraz je zavedená osobitná povinnosť týkajúca sa solárnych zariadení a zariadení na tekutú biomasu, ktoré musia byť registrované, aby mohli využívať výkupné ceny. Agentúra BNetzA spravuje register solárnych zariadení a agentúra *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* spravuje register zariadení na tekutú biomasu.
- (36) Prevádzkovatelia siete a prevádzkovatelia prenosovej sústavy musia agentúre BNetzA poskytovať podrobné informácie, ktoré im poskytujú prevádzkovatelia zariadení (o umiestnení zariadenia, výrobnéj kapacite atď.), informácie o úrovni siete (či ide o distribučnú alebo prepravnú sieť), na ktorej sú zariadenia prepojené, súhrnné

⁽¹⁾ Veci T-244/93 a T-486/93, *TWD Textilwerke Deggendorf/Komisia*, ECLI:EU:T:1995:160.

⁽²⁾ Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt, časť I, s. 1066.

a individuálne tarify zaplatené zariadeniam, konečné faktúry poslané dodávateľom elektriny a údaje potrebné na overenie správnosti poskytnutých číselných údajov. Dodávatelia elektriny sú povinní informovať agentúru BNetzA o množstve elektriny dodanej ich odberateľom a o svojich zostatkoch na účtoch. Agentúra BNetzA má aj audítorské právomoci, pokiaľ ide o majiteľov zariadení na výrobu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, ako aj právomoc monitorovať, ako si prevádzkovatelia siete a prevádzkovatelia prenosovej sústavy plnia povinnosti.

- (37) Prevádzkovatelia prenosovej sústavy musia agentúre BNetzA poskytovať podrobné údaje týkajúce sa stanovenia príplatku EEG. Musia najmä poskytovať údaje týkajúce sa rôznych príjmov a výdavkov, ktoré sa používajú na výpočet príplatku EEG, § 7 ods. 2 nariadenia AusglMechV.
- (38) Tí prevádzkovatelia prenosovej sústavy, ktorí využívajú obmedzený príplatok EEG, musia na požiadanie poskytnúť spolkovému ministerstvu životného prostredia, ochrany prírody a jadrovej bezpečnosti všetky potrebné informácie, aby mohlo posúdiť, či budú splnené ciele stanovené v § 40.
- (39) Agentúra BNetzA je poverená zabezpečením toho, aby:
- prevádzkovatelia prenosovej sústavy predávali na spotovom trhu elektrinu, za ktorú sa platia výkupné ceny v súlade splatnými pravidlami (t. j. nariadením AusglMechV),
 - prevádzkovatelia prenosovej sústavy riadne určovali, stanovovali a zverejňovali príplatok EEG,
 - prevádzkovatelia prenosovej sústavy správne účtovali príplatok EEG dodávateľom elektriny,
 - prevádzkovatelia siete správne účtovali výkupné ceny a prémie prevádzkovateľom prenosovej sústavy,
 - sa príplatok EEG znižoval len pre dodávateľov elektriny, ktorí splňajú podmienky uvedené v § 39.
- (40) Pokiaľ ide o určenie príplatku EEG, agentúra BNetzA má viacero právomocí a úloh v oblasti presadzovania, ktoré sa týkajú rôznych nákladových a príjmových položiek, ktoré môžu prevádzkovatelia prenosovej sústavy zahrnúť do výpočtu príplatku EEG. Po prvé, agentúra BNetzA má právomoc spolu s príslušnými ministerstvami ⁽¹³⁾ stanoviť pravidlá určovania položiek, ktoré sa považujú za príjmy alebo výdavky potrebné na stanovenie príplatku EEG a uplatniteľnej úrokovej sadzby. Na základe toho agentúra BNetzA v návrhu nariadenia AusglMechAV podrobnejšie vymedzila, aké typy nákladov by sa mohli brať do úvahy. Po druhé, agentúra BNetzA sa majú poskytovať všetky dôležité náležitosti a dokumenty týkajúce sa výpočtu príplatku EEG. Po tretie, agentúra BNetzA môže požiadať o dodatočné informácie vrátane informácií o účtoch (§ 5 ods. 3 návrhu nariadenia AusglMechAV). Na záver, prevádzkovatelia prenosovej sústavy sú povinní dokázať správnosť a nevyhnutnosť určitých nákladových položiek ešte predtým, ako ich zohľadnia pri výpočte príplatku EEG (pozri napríklad § 6 ods. 2 návrhu nariadenia AusglMechAV).
- (41) Agentúra BNetzA má právomoc vydávať pokyny prevádzkovateľom prenosovej sústavy a vytvárať vzorové formuláre pre údaje, ktoré jej musia títo prevádzkovatelia poskytovať.
- (42) Agentúra BNetzA má tiež právomoc po dohode so spolkovým ministerstvom životného prostredia, ochrany prírody a jadrovej bezpečnosti stanoviť požiadavky týkajúce sa spôsobu, akým prevádzkovatelia prenosovej sústavy uvádzajú elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG na spotový trh, a zaviesť stimuly pre čo najlepšie uvádzanie tejto elektriny na trh. To sa dosiahlo prostredníctvom návrhu nariadenia AusglMechAV.
- (43) Agentúra BNetzA má právomoci v oblasti presadzovania. Môže napríklad vydávať pokyny, keď prevádzkovatelia prenosovej sústavy nestanovujú príplatok EEG v súlade s pravidlami (pozri § 38 bod 5 a § 61 ods. 1 bod 2). Môže tiež stanoviť výšku príplatku EEG. V § 6 ods. 3 návrhu nariadenia AusglMechAV sa uvádza, že rozdiel medzi príplatkom EEG v rámci vybraných súm a príplatkom EEG vo výške, ktorú povoľuje agentúra BNetzA v súlade s vykonateľným rozhodnutím agentúry BNetzA podľa § 61 ods. 1 bodov 3 a 4 zákona EEG z roku 2012, tiež predstavuje buď príjem, alebo výdavok v zmysle § 3 ods. 3 a 4 nariadenia AusglMechV. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Nemecko, ide o dôkaz, že agentúra BNetzA môže prijímať vykonateľné rozhodnutia s cieľom upraviť výšku príplatku. Právnym základom pre takýto postup je § 61 ods. 1 a 2 spolu s § 65 a nasl. zákona *Energiewirtschaftsgesetz* (zákon EnWG) ⁽¹⁴⁾, čo sú ustanovenia, na základe ktorých môže agentúra BNetzA prijímať záväzné rozhodnutia, ktoré sa týkajú súkromných subjektov. Agentúra BNetzA tiež môže ukladať pokuty (pozri § 62 ods. 1 a 2 zákona EEG z roku 2012).
- (44) Samotná agentúra BNetzA má určité ohlasovacie povinnosti a na štatistické a hodnotiace účely musí poskytovať určité údaje spolkovému ministerstvu životného prostredia, ochrany prírody a jadrovej bezpečnosti a spolkovému ministerstvu hospodárstva s technológiou.

⁽¹³⁾ Podľa § 11 AusglMechV môže agentúra BNetzA prijímať nariadenia po dohode so spolkovým ministerstvom životného prostredia, ochrany prírody a jadrovej bezpečnosti (teraz spolkové ministerstvo životného prostredia, ochrany prírody, výstavky a jadrovej bezpečnosti) a spolkovým ministerstvom hospodárstva a technológie (teraz spolkové ministerstvo pre hospodárske záležitosti a energetiku).

⁽¹⁴⁾ Zákon Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz – EnWG) vom, 7. Juli 2005, Bundesgesetzblatt, část I, s. 1970, 3621, zmenený na základe článku 3 ods. 4 predpisu Gesetz vom 4. Oktober 2013, Bundesgesetzblatt, část I, s. 3746.

- (45) Spolková environmentálna agentúra (*Umweltbundesamt*, ďalej len „agentúra UBA“) vedie register potvrdení o pôvode v súlade s článkom 15 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES⁽¹⁵⁾. Agentúra UBA je v tomto smere zodpovedná za vydávanie, prevod a rušenie potvrdení o pôvode.

3. ROZHODNUTIE O ZAČATÍ FORMÁLNEHO VÝŠETROVACIEHO KONANIA

- (46) Dňa 18. decembra 2013 sa Komisia rozhodla začať formálne vyšetrovacie konanie, keďže sa domnievala, že zákon o EEG z roku 2012 predstavuje štátnu pomoc pre výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona o EEG, dodávateľov elektriny, ktorí využívajú *zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie*, a energeticky náročných odberateľov, a mala pochybnosti o zlučiteľnosti tejto pomoci s vnútorným trhom.
- (47) Pokiaľ ide o existenciu štátnej pomoci, Komisia dospela k predbežnému záveru, že zákon EEG z roku 2012 zahŕňal poskytnutie selektívnych hospodárskych výhod i) v prospech výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a banského plynu, a to najmä prostredníctvom výkupných cien; a ii) v prospech energeticky náročných odberateľov, a to prostredníctvom zníženia ich príplatkov EEG.
- (48) Komisia zároveň dospela k predbežnému záveru, že tieto výhody boli financované zo štátnych zdrojov, a to najmä vzhľadom na to, že i) nemecký zákonodarca podľa všetkého zaviedol osobitný poplatok určený na financovanie podpory výroby elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, t. j. príplatok EEG; ii) že nemecký zákonodarca a výkonná zložka určili prevádzkovateľov prenosovej sústavy, aby spoločne spravovali tento príplatok podľa pravidiel, ktoré stanovil štát v zákone EEG z roku 2012 a vo vykonávacích nariadeniach, a iii) že prevádzkovatelia prenosovej sústavy boli pri spravovaní tohto zdroja dôsledne monitorovaní.
- (49) Hoci bola podpora elektriny vyrobenej podľa zákona EEG považovaná za zlučiteľnú s vnútorným trhom na základe článku 107 ods. 3 písm. c) zmluvy, Komisia vyjadrila pochybnosti o tom, či možno na základe zmluvy, a najmä jej článku 107 ods. 3 písm. b) a c), považovať za zlučiteľné aj znížené sadzby príplatku EEG.
- (50) A napokon, Komisia vyjadrila pochybnosti o tom, či financovanie podpory elektriny vyrobenej podľa zákona EEG z roku 2012 bolo v súlade s článkami 30 a 110 zmluvy vzhľadom na to, že hoci bol príplatok EEG prínosný len pre výrobu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG v Nemecku, uplatňoval sa aj na spotrebu dovezenej elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, ktorej výrobcovia mohli byť oprávnení na podporu podľa tohto zákona, keby mali sídlo v Nemecku.

4. PRIPOMIENKY ZAJINTERESOVANÝCH STRÁN

- (51) Zainteresované strany predložili pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania a k uplatňovaniu usmernení z roku 2014 na toto rozhodnutie podľa bodu 248 týchto usmernení.
- (52) Väčšina zainteresovaných strán tvrdila, že zákon EEG z roku 2012 by sa nemal považovať za zákon zahŕňajúci štátnu pomoc, a to ani na úrovni výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, ani v prospech energeticky náročných odberateľov. Zastávajú názor, že nemecký štát len vytvoril systém založený na (postupných) platbách medzi súkromnými subjektmi, v ktorom tieto subjekty využívajú svoje vlastné finančné zdroje. Podľa ich názoru sa prirodzene súkromný charakter tohto systému nemôže zmeniť len na základe skutočnosti, že tento systém vychádza z vnútroštátnych právnych predpisov (zákona EEG z roku 2012 a jeho vykonávacích ustanovení), alebo že je do neho zapojená agentúra BNetzA, ústav Bundesanstalt für Ernährung und Landwirtschaft, agentúra UBA a úrad BAFA, ktorých právomoci sú údajne obmedzené. Táto analýza sa zakladá najmä na rozsudkoch Súdneho dvora vo veciach *PreussenElektra*⁽¹⁶⁾ a *Doux Élevage*⁽¹⁷⁾. Zainteresované strany tvrdia, že ak vôbec ide o nejakú pomoc, mala by sa považovať za existujúcu pomoc, a to vzhľadom na rozhodnutie Komisie o predchádzajúcej nemeckej schéme pomoci vo veci NN 27/2000⁽¹⁸⁾.
- (53) Navyše zainteresované strany trvajú na tom, že znížené sadzby príplatku EEG sú zlučiteľné s vnútorným trhom buď na základe článku 107 ods. 3 písm. b), alebo na základe článku 107 ods. 3 písm. c) zmluvy. Podľa opisu týchto strán má zákon EEG z roku 2012 dvojité cieľ, ktorým je podpora rozvoja výroby elektriny vyrobenej podľa zákona EEG a ochrana priemyselnej základne Nemecka a Únie. Zainteresované strany tvrdia, že akákoľvek pomoc zahrnutá v zákone EEG z roku 2012 je náležitým a primeraným prostriedkom na dosiahnutie tohto dvojitého cieľa. V každom prípade vyhlasujú, že Komisia by v tejto veci nemala uplatňovať usmernenia z roku 2014, lebo toto uplatňovanie by bolo retroaktívne. Mala by tiež upustiť od vrátenia pomoci vzhľadom na potrebu ochrániť legitímne očakávania príjemcov, že pomoc bola poskytnutá oprávnene.

⁽¹⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽¹⁶⁾ Vec C-379/98, *PreussenElektra/Schleswig*, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽¹⁷⁾ Vec C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽¹⁸⁾ Ú. v. ES C 164, 10.7.2002, s. 5.

- (54) Naopak, Nemecké združenie spotrebiteľov energie (*Bund der Energieverbraucher*), ktoré pôvodne podalo Komisii sťažnosť týkajúcu sa zákona EEG z roku 2012, tvrdilo, že znížené sadzby príplatku EEG skutočne predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy pre energeticky náročných odberateľov a že poškodzuje tie nemecké podniky a tých nemeckých spotrebiteľov, ktorí musia platiť vyšší poplatok EEG bez toho, aby využívali podobné znížené sadzby. Združenie navyše trvalo na tom, že tieto znížené sadzby nemožno považovať za zlučiteľné na základe článku 107 ods. 3 písm. c) zmluvy. Tieto argumenty predložilo aj viacero nemeckých občanov.
- (55) Argumenty, ktoré predložili zainteresované strany, sú podrobnejšie rozobraté v oddiele 7.

5. PRIPOMIENKY NEMECKA K ROZHODNUTIU O ZAČATÍ KONANIA A K PRIPOMIENKAM TRETÍCH STRÁN

- (56) Nemecko zdôrazňuje, že väčšina aktérov v systéme vytvorenom na základe zákona EEG z roku 2012 má súkromný charakter, tak ako to bolo vo veci *PreussenElektra*, a že títo aktéri nie sú súčasťou verejnej správy. Jediným zapojením zo strany štátu je prijatie právnych predpisov a prísna kontrola ich vykonávania. Zapojené verejné orgány, najmä agentúra BNetzA a úrad BAFA, vraj konajú výlučne v súlade so svojimi obmedzenými právomocami a bez toho, aby spravovali akékoľvek finančné prostriedky. Podľa Nemecka tieto orgány nemajú žiadny priestor na voľné konanie. Nemecko ďalej poznamenáva, že príplatok EEG ako taký nestanovuje štát, ale vychádza z trhového mechanizmu, keďže závisí od príjmov pochádzajúcich z predaja elektriny vyrobenej podľa zákona EEG na spotovom trhu. Nemecko napokon zdôrazňuje, že podľa zákona EEG z roku 2012 sa od dodávateľov nevyžaduje, aby tento príplatok prenášali na odberateľov, čo znamená, že jeho prenesenie je vecou cenovej politiky dodávateľov elektriny. Navyše žiadny z prevádzkovateľov zapojených do systému nemá osobitné právomoci vychádzajúce z verejného práva. Skôr ide o to, že v súvislosti so vzájomným vynucovaním svojich žiadostí o platbu sa musia spoliehať na civilné súdy.
- (57) Nemecko predložilo konkrétne tieto právne argumenty podobné tým, ktoré poskytli zainteresované strany:
- neexistencia selektívnych hospodárskych výhod na základe toho, že podpora elektriny vyrobenej podľa zákona EEG spĺňa kritériá uvedené v rozsudku *Altmark* ⁽¹⁹⁾ a že znížené sadzby pre energeticky náročných odberateľov predstavujú len zmiernenie existujúceho znevýhodnenia nemeckého priemyslu,
 - neexistencia štátnych zdrojov a štátnej kontroly z dôvodu neporovnateľnosti právnej a skutkovej situácie týkajúcej sa zákona EEG z roku 2012 so situáciami, ktoré Súdny dvor skúmal vo veciach *Essent* ⁽²⁰⁾ a *Vent de Colère!* ⁽²¹⁾,
 - skutočnosť, že ak by platby uskutočňované podľa zákona EEG z roku 2012 vôbec predstavovali štátnu pomoc, vzhľadom na rozhodnutie Komisie vo veci štátnej pomoci NN 27/2000 by šlo o existujúcu pomoc,
 - zlučiteľnosť každej pomoci poskytnutej v súlade s vnútorným trhom na základe článku 107 ods. 3 písm. b) a c),
 - neexistencia porušenia článkov 30 a 110 zmluvy vzhľadom na skutočnosť, že dovezenú elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG nemožno porovnávať s elektrinou vyrábanou doma, najmä vzhľadom na nedávne rozhodnutie vo veci *Ålands Vindkraft* ⁽²²⁾.

- (58) Argumenty Nemecka sú podrobnejšie preskúmané a vyvrátené v oddiele 7.

6. ZÁVÄZKY, KTORÉ POSKYTLI NEMECKO

- (59) Ako sa uvádza v odôvodnení (19), Nemecko poskytlo tento záväzok týkajúci sa reinvestície 50 miliónov EUR do prepojavacieho vedenia a európskych projektov v oblasti energetiky:

„Pokiaľ ide o zákon EEG z roku 2012, dalo by sa dospieť k celkovému riešeniu týkajúcemu sa Grünstromprivileg aj otázky spojenej s článkami 30 a 110. Týmto riešením by bola reinvestícia do prepojavacieho vedenia alebo podobných európskych projektov v oblasti energetiky v odhadovanej výške údajnej diskriminácie. Reinvestícia by sa mohla realizovať súbežne s pokračovaním príslušného projektu. Na základe číselných údajov, ktoré poskytlo Nemecko, by reinvestícia mala dosiahnuť výšku 50 miliónov EUR za obdobie január 2012 – júl 2014. Pripomíname, že Nemecko ponúka tento záväzok na základe ochrany svojho právneho postavenia (žiadna diskriminácia).“

⁽¹⁹⁾ Vec C-280/00, *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415.

⁽²⁰⁾ Vec C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²¹⁾ Vec C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽²²⁾ Vec C-573/12, *Ålands Vindkraft*, ECLI:EU:C:2014:2037.

- (60) Nemecko navyše poskytlo tento záväzok týkajúci sa plánu úpravy, ktorý sa uvádza v odôvodnení (27) a nasl.:

„Vrátenie pomoci [spätne získateľná suma] v súvislosti s daným podnikom vyplýva z rozdielu medzi príslušnými nákladmi na EEG stanovenými na základe Usmernení o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky na roky 2014 – 2020 (ďalej len „usmernenia z roku 2014“) a nákladmi na EEG stanovenými na základe zákona EEG z roku 2012. Platba, ktorú treba uhradiť na základe usmernení z roku 2014, sa preto podľa plánu úpravy obmedzuje maximálne na 125 % (za rok 2013) a maximálne na 150 % (za rok 2014) platby uhradenej za rok 2013 podľa zákona EEG z roku 2012. Záporné sumy pomoci, ktorú treba vrátiť, sa neberú do úvahy.“

7. POSÚDENIE POMOCI

7.1. Existencia štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy

- (61) V článku 107 ods. 1 zmluvy sa uvádza, že „ak nie je zmluvami ustanovené inak, pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.“
- (62) Pri určovaní, či opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy, musí Komisia uplatniť tieto kritériá: opatrenie musí byť možné pripísať štátu a zahŕňať štátne zdroje, musí zvýhodňovať určité podniky alebo určité odvetvia, čo naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže, a ovplyvňovať obchod medzi členskými štátmi.

7.1.1. Existencia selektívnych výhod ovplyvňujúcich obchod a hospodársku súťaž

- (63) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania zistila, že zákon EEG z roku 2012 obsahuje dva typy selektívnych výhod ovplyvňujúcich obchod a hospodársku súťaž.
- (64) Prvá výhoda bola poskytnutá výrobcovi elektriny vyrobenej podľa zákona EEG. Komisia skutočne zistila, že výrobcovia elektriny vyrobenej podľa zákona EEG mali prostredníctvom výkupných cien a prémie zaručenú vyššiu cenu za svoju vyrobenú elektrinu, než je trhovú cenu. To isté platilo pre priame uvádzanie elektriny vyrobenej podľa zákona EEG na trh, ktoré malo za následok zníženie príplatku EEG podľa § 39 zákona EEG z roku 2012, keďže na základe tohto ustanovenia mohli výrobcovia elektriny vyrobenej podľa zákona EEG dostať za svoju elektrinu vyššiu cenu, než je trhovú. Toto opatrenie bolo selektívne, lebo z neho mali prospech len výrobcovia elektriny vyrobenej podľa zákona EEG. Navyše došlo k liberalizácii trhu s elektrinou a výrobcovia elektriny pôsobili v odvetviach, v ktorých prebiehal obchod medzi členskými štátmi (odôvodnenie 76 rozhodnutia o začatí konania).
- (65) Druhá výhoda pozostávala zo zníženia príplatku EEG pre určitých energeticky náročných odberateľov podľa pravidiel BesAR. Komisia zistila, že energeticky nároční odberatelia v spracovateľskom priemysle získali výhodu tým, že došlo k obmedzeniu výšky ich príplatku EEG. Na základe § 40 a § 41 zákona EEG z roku 2012 boli oslobodení od záťaže, ktorú by za bežných okolností museli znášať. Vzhľadom na toto obmedzenie prevádzkovatelia prenosovej sústavy a dodávatelia elektriny skutočne nemuseli vymáhať dodatočné náklady na podporu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG od energeticky náročných odberateľov. Opatrenie bolo považované za selektívne aj preto, lebo ho mohli využívať len energeticky nároční odberatelia zo spracovateľského priemyslu. A napokon, opatrenie spôsobovalo narušenie hospodárskej súťaže a ovplyvňovalo obchod medzi členskými štátmi, lebo príjemcami boli výrobcovia energeticky náročného tovaru (napríklad výrobcovia železných a neželezných kovov, papierenský priemysel, chemický priemysel, výrobcovia cementu) pôsobiaci v odvetviach, v ktorých prebiehal obchod medzi členskými štátmi (odôvodnenia 77 až 80 rozhodnutia o začatí konania).
- (66) Nemecko sa domnieva, že tu neexistuje žiadna hospodárska výhoda ani na úrovni výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, ani na úrovni energeticky náročných odberateľov, ktorí využívajú pravidlo BesAR, a to z nasledujúcich dôvodov.
- a) Výrobcovi elektriny vyrobenej podľa zákona EEG sa údajne neposkytuje žiadna hospodárska výhoda vyplývajúca z príplatku EEG ako takého, ani keby sa považoval za štátny zdroj, lebo výkupné ceny, ktoré sa im vyplácajú, nezávisia od príplatku EEG. Prostredníctvom príplatku EEG sa skôr len kompenzujú straty, ktoré vznikajú prevádzkovateľom prenosovej sústavy. Navyše vyplácanie výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG údajne spĺňa kritériá uvedené v rozhodnutí vo veci *Altmark* ⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Vec C-280/00, *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415, body 87 až 93. Kritériá uvedené vo veci *Altmark* stanovil Súdny dvor s cieľom objasniť, za akých okolností sa kompenzácia poskytnutá verejným orgánom na vykonávanie služieb všeobecného hospodárskeho záujmu kvalifikuje ako štátna pomoc podľa článku 107 ods. 1 zmluvy.

- b) Pokiaľ ide o energeticky náročných odberateľov, Nemecko tvrdí, že pravidlo BesAR neposkytuje hospodársku výhodu, ale skôr kompenzuje znevýhodnenie v hospodárskej súťaži, ktoré utrpeli tieto podniky v porovnaní so svojimi konkurentmi v iných členských štátoch (ktorí majú nižšie náklady na financovanie obnoviteľných zdrojov energie) ⁽²⁴⁾ a v tretích krajinách (ktoré väčšinou nemusia znášať porovnateľné zaťaženie).
- (67) Niektoré zainteresované strany spochybňovali zistenia, že znížený príplatok EEG predstavoval hospodársku výhodu, ktorá narušala hospodársku súťaž. Týmto opatrením sa podľa nich skôr obnovovali rovnaké podmienky hospodárskej súťaže v Únii, keďže priemyselné náklady na elektrinu boli v Nemecku vyššie ako inde. Niektoré zainteresované strany okrem toho uvádzajú, že príjemcom, ktorí spotrebujú viac ako 10 GWh ročne, vznikajú náklady spojené s povinnými auditmi energetickej účinnosti.
- (68) Nemecko a zainteresované strany tiež napadli zistenie, že uvedené hospodárske výhody sú selektívne a majú vplyv na hospodársku súťaž a obchod, a to najmä preto, lebo pravidlo BesAR sa podľa nich vzťahuje na všetky podniky v spracovateľskom priemysle a na podniky všetkých veľkostí. Niektoré zainteresované strany tvrdia, že znížené sadzby nie sú selektívne, keďže príjemcovia nie sú v porovnateľnej situácii ako ostatné podniky vzhľadom na to, že hlavnými kritériami oprávnenosti sú elektroenergetická náročnosť a spotreba elektriny a že energeticky náročné podniky čelia v súvislosti s príplatkom EEG oveľa väčšej hrozbe než iné podniky. Ďalej tvrdia, že aj keby znížené príplatky boli *prima facie* selektívne, zodpovedali by charakteru a logike systému na podporu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG: bez týchto znížených sadzieb by nebolo možné financovať podporu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, keďže energeticky nároční odberatelia by sa premiestnili mimo Nemecka.
- (69) Argumenty, ktoré predložilo Nemecko a zainteresované strany, nie sú presvedčivé.

7.1.1.1. Rovnaké podmienky pre podniky v rôznych členských štátoch

- (70) Po prvé, skutočnosť, že podnik dostáva kompenzáciu za už vzniknuté náklady alebo poplatky, v zásade nevylučuje existenciu hospodárskej výhody ⁽²⁵⁾. Existenciu výhody nevylučuje ani samotná skutočnosť, že konkurenčné podniky v iných členských štátoch sú vo výhodnejšom postavení ⁽²⁶⁾, lebo pojem výhoda je založený na analýze finančnej situácie podniku v jeho vlastnom právnom a skutkovom kontexte v prípade poskytnutia a neposkytnutia konkrétneho opatrenia. Keď sa však vylúčia dane a poplatky, ceny za elektrinu pre priemyselných odberateľov sú v Nemecku nižšie ako v ostatných členských štátoch v priemere.
- (71) Všeobecný súd nedávno potvrdil zásadu, že existencia výhody sa musí posudzovať bez ohľadu na rovnaké podmienky hospodárskej súťaže v iných členských štátoch ⁽²⁷⁾. Všeobecný súd konštatoval, že samotný charakter preferenčnej tarify, t. j. skutočnosť, že spoločnosť *Alcoa Trasformazioni* bol vyplatený rozdiel medzi cenami elektrickej energie, ktoré jej fakturovala spoločnosť ENEL, a tarifou stanovenou vo vyhláske z roku 1995, stačí na to, aby dospel k záveru, že príslušný podnik neznášal všetky náklady, ktoré by za normálnych okolností mali zaťažovať jeho rozpočet ⁽²⁸⁾. Všeobecný súd ďalej dospel k záveru, že existencia výhody vyplýva zo samotného opisu mechanizmu cenového rozlíšenia, t. j. kompenzačného mechanizmu, ktorého účelom je odbremeniť spoločnosť od platenia časti ceny za elektrickú energiu nevyhnutnej na výrobu tovaru, ktorý sa predáva na území Únie ⁽²⁹⁾. Všeobecný súd navyše opätovne potvrdil ⁽³⁰⁾ zásadu, že štátna pomoc sa musí posudzovať sama osebe, a nie s ohľadom na jej ciele, ktoré napríklad smerujú k náprave určitého trhu, ktorý nemá úplne konkurenčnú povahu.
- (72) Podobne platí, že znížené sadzby príplatku EEG poskytnuté na základe pravidla BesAR zlepšujú finančnú situáciu príjemcov tým, že ich odbremeniajú od nákladového zaťaženia, ktoré by za bežných podmienok museli niesť. Je zrejmé, že keby nebolo pravidla BesAR a rozhodnutia úradu BAFA, museli by zaplatiť príplatok EEG v plnej výške tak ako ktorýkoľvek iný odberateľ elektrickej energie. Nemecko zdôraznilo, že tieto znížené sadzby boli potrebné na zachovanie konkurencieschopnosti príjemcov v porovnaní s energeticky náročnými odberateľmi v iných členských štátoch a tretích krajinách. Nemecko tým nepriamo priznáva, že príjemcom sa dostáva zaobchádzania, ktoré ich hospodársky zvyhodňuje.

⁽²⁴⁾ Na podporu tohto argumentu Nemecko cituje správu Rady európskych energetických regulátorov (CEER) z 25. júna 2013 s názvom Vyhodnotenie stavu schém na podporu energie z obnoviteľných zdrojov a energetickej účinnosti v Európe (najmä tabuľky na stranách 18 – 20).

⁽²⁵⁾ Vec C-387/92, *Banco Exterior de España*, ECLI:EU:C:1994:100, bod 13; vec C-156/98, *Nemecko/Komisia*, ECLI:EU:C:2000:467, bod 25; vec C-6/97, *Taliansko/Komisia*, ECLI:EU:C:1999:251, bod 15; vec C-172/03, *Heiser*, ECLI:EU:C:2005:130, bod 36; vec C-126/01, *GEMO SA*, ECLI:EU:C:2003:622, body 28 až 31 o bezplatnom zbere a spracovaní odpadu.

⁽²⁶⁾ Vec 173/73, *Taliansko/Komisia*, ECLI:EU:C:1974:71, bod 36. Pozri tiež vec T-55/99, *CETM/Komisia*, ECLI:EU:T:2000:223, bod 85.

⁽²⁷⁾ Vec T-177/10, *Alcoa Trasformazioni/Komisia*, ECLI:EU:T:2014:897, body 82 až 85.

⁽²⁸⁾ Vec T-177/10, *Alcoa Trasformazioni/Komisia*, ECLI:EU:T:2014:897, bod 82.

⁽²⁹⁾ Vec T-177/10, *Alcoa Trasformazioni/Komisia*, ECLI:EU:T:2014:897, bod 84.

⁽³⁰⁾ Vec T-177/10, *Alcoa Trasformazioni/Komisia*, ECLI:EU:T:2014:897, bod 85.

7.1.1.2. Selektívnosť

- (73) Pokiaľ ide o tvrdenia, že pravidlo BesAR nie je selektívne, treba pripomenúť, že „ani veľký počet podnikov, ktoré sú príjemcami pomoci, ani rôznorodosť a význam odvetví, ku ktorým tieto podniky patria, neumožňujú pokladať štátnu iniciatívu za všeobecné opatrenie hospodárskej politiky“⁽³¹⁾, pokiaľ medzi príjemcov nebudú patriť aj ostatné odvetvia, ako napríklad služby. Tu ide práve o takýto prípad, keďže pomoc využíva len spracovateľský priemysel (Komisia už vôbec nemusí skúmať ďalšie dôvody selektívnosti). Znížené sadzby príplatku EEG sa preto nevzťahujú na podniky, ktoré sú v porovnateľnej situácii ako príjemcovia pomoci. Navyše rôzne znížené sadzby príplatku EEG, ktoré závisia od spotreby, vedú k rozdielom medzi subjektmi v rovnakej právnej a skutkovej situácii, t. j. medzi energeticky náročnými odberateľmi, a sú samy osebe selektívne.
- (74) Pokiaľ ide o argument, že rozsah pravidla BesAR a uvedené rozdiely sú oprávnené z hľadiska charakteru a všeobecnej schémy systému, malo by sa pripomenúť, že „opatrenie spočívajúce vo výnimke z uplatnenia všeobecného daňového systému možno odôvodniť, ak toto opatrenie vyplýva priamo zo základných alebo hlavných zásad uvedeného daňového systému. V tomto ohľade je potrebné rozlišovať na jednej strane medzi cieľmi, ktoré sú stanovené pre osobitný daňový systém a nie sú vlastné tomuto systému, a na druhej strane vlastnými mechanizmami samotného daňového systému, ktoré sú nevyhnutné na uskutočňovanie týchto cieľov.“⁽³²⁾ Ani ochrana životného prostredia, ani zachovanie konkurencieschopnosti priemyselného odvetvia sa však nekvalifikujú ako základné alebo hlavné zásady, ktoré by boli vlastné uvedenému systému príplatkov. Naopak, predstavujú vonkajšie ciele pripisované tomuto systému. Podobne ako v iných veciach predtým⁽³³⁾ cieľ týkajúci sa ochrany životného prostredia nemôže ani v tomto prípade zmeniť zistenie, že znížené sadzby príplatku EEG predstavujú štátnu pomoc. Predovšetkým ide o to, že zachovanie konkurencieschopnosti sa dokonca neuvádza ani v zozname cieľov v § 1 zákona EEG z roku 2012. Naopak, v druhej vete § 40 sa v skutočnosti uvádza, že zachovanie konkurencieschopnosti je podmienené tým, že neohrozuje ciele stanovené v § 1 zákona EEG z roku 2012.

7.1.1.3. Výhoda vyplývajúca z príplatku EEG; judikatúra vo veci Altmark

- (75) Pokiaľ ide o tvrdenie Nemecka, že príplatok EEG sám osebe nepredstavuje výhodu v prospech výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, Komisia trvá na tom, že podporné opatrenia zlepšujú finančnú situáciu výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG nad rámec toho, čo by boli schopní zarobiť, keby svoju elektrinu predávali za trhovú cenu. Príplatok EEG slúži na financovanie týchto podporných opatrení. V rozpore s tvrdeniami Nemecka skutočnosť, že výkupné ceny môžu, ale nemusia byť ovplyvnené výškou príplatku EEG, nie je podstatná na určenie toho, či tieto ceny predstavujú hospodársku výhodu.
- (76) Nemecko tvrdí, že podpora pre výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG je primeranou kompenzáciou za plnenie záväzkov služieb vo verejnom záujme v zmysle rozsudku vo veci Altmark.
- (77) Súdny dvor vo veci Altmark rozhodol, že štátne opatrenie nepatrí do pôsobnosti článku 107 ods. 1 zmluvy vtedy, keď sa toto opatrenie musí považovať za „kompenzáciu predstavujúcu protihodnotu za služby poskytnuté podnikmi, ktorým bola pomoc poskytnutá na realizáciu služieb vo verejnom záujme, pričom tieto podniky v skutočnosti nemajú finančnú výhodu a uvedená intervencia nemá teda za účinnosť privodenie výhodnejšieho súťažného postavenia vo vzťahu ku konkurenčným podnikom.“⁽³⁴⁾
- (78) Toto zistenie však podliehalo štyrom podmienkam⁽³⁵⁾:
- „Po prvé, podnik, ktorý prijíma takúto kompenzáciu, musí byť skutočne poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme a tieto záväzky musia byť jasne definované.“
 - „Po druhé, kritériá, na základe ktorých sa vypočíta kompenzácia, musia byť vopred objektívne a transparentne stanovené, aby sa vylúčilo, že kompenzácia bude predstavovať ekonomickú výhodu, ktorá je spôsobilá zvýhodniť prijímajúci podnik vo vzťahu ku konkurenčným podnikom.“

⁽³¹⁾ Vec C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, ECLI:EU:C:2001:598, bod 48.

⁽³²⁾ Spojené veci C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, bod 69.

⁽³³⁾ Vec C-75/97, *Belgicko/Komisia*, ECLI:EU:C:1999:311, bod 38 a nasl.; vec C-172/03, *Heiser*, ECLI:EU:C:2005:130; vec C-487/06 P, *British Aggregates Association/Komisia*, ECLI:EU:C:2008:757, body 86 až 92; vec C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, ECLI:EU:C:2001:598, body 43, 52 a nasl.

⁽³⁴⁾ Vec C-280/00, *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415, bod 87.

⁽³⁵⁾ Vec C-280/00, *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415, body 89 až 93.

- c) „Po tretie, kompenzácia nemôže prekročiť sumu, ktorá je potrebná na pokrytie všetkých nákladov alebo ich časti, vzniknutých pri plnení úloh služby vo verejnom záujme, berúc do úvahy príslušné tržby, ako aj primeraný zisk z plnenia týchto záväzkov.“
- d) „Po štvrté, ak sa výber podniku, ktorý bude poverený realizáciou záväzkov služieb vo verejnom záujme v konkrétnom prípade neuskutočňuje prostredníctvom výberového konania v rámci verejnej súťaže umožňujúcej vybrať kandidáta schopného poskytovať tieto služby za najnižšiu cenu, výška nevyhnutnej kompenzácie musí byť určená na základe analýzy výdavkov, ktoré by stredne veľký podnik, dobre riadený a primerane vybavený dopravnými prostriedkami vynaložil pri realizácii týchto záväzkov, zohľadniac pri tom súvisiace príjmy, ako aj primeraný zisk pri realizácii záväzkov služby vo verejnom záujme.“
- (79) Nemecko tvrdí, že podpora výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov energie spĺňa prvú podmienku vzhľadom na existenciu cieľa spoločného záujmu, ktorý je stanovený v článku 3 ods. 1 smernice 2009/28/ES o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie. Podľa Nemecka navyše z článku 3 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES ⁽³⁶⁾ vyplýva, že podpora energie z obnoviteľných zdrojov môže byť predmetom záväzkov služieb vo verejnom záujme uložených podnikom, ktoré pôsobia v odvetví elektrickej energie.
- (80) Nemecko považuje za splnené aj druhé kritérium uvedené vo veci *Altmark*. Domnieva sa, že kritériá uvedené v zákone EEG z roku 2012, na základe ktorých sa vypočítala kompenzácia pre výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, boli vopred objektívne a transparentne stanovené.
- (81) Nemecko považuje tretie kritérium za splnené preto, lebo Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania dospela k záveru, že nedôjde k nadmernej kompenzácii výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG.
- (82) Na záver, Nemecko tvrdí, že výška podpory pre výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG sa stanovuje na základe analýzy nákladov, ktoré by typickému, dobre riadenému a primerane vybavenému podniku vznikli pri plnení jeho záväzkov. Nemecko v tejto súvislosti odkazuje na záver, ku ktorému Komisia dospela pri posúdení zlučiteľnosti uvedenom v rozhodnutí o začatí konania, že opatrenia na podporu výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG majú stimulačný účinok a sú primerané. Obidve skutočnosti údajne dokazujú, že podniky, ktoré využívajú výkupné ceny, sú dobre riadené.
- (83) Komisia nepovažuje tieto argumenty za presvedčivé.
- (84) Podľa prvého kritéria uvedeného vo veci *Altmark* musí byť poskytovateľ služby vo verejnom záujme poverený plnením záväzku služby vo verejnom záujme.
- (85) Podľa zákona EEG z roku 2012 výrobcovia nemajú záväzok vyrábať, ale reagujú na ekonomický stimul, ktorý poskytuje nemecký štát.
- (86) Komisia preto dospela k záveru, že prvé kritérium uvedené vo veci *Altmark* nie je splnené.
- (87) Keďže kritériá uvedené vo veci *Altmark* sú kumulatívne, a preto nie je nutné skúmať splnenie druhého, tretieho a štvrtého kritéria, Komisia dospela k záveru, že nemožno akceptovať argumenty Nemecka, podľa ktorých výkupné ceny pre výrobcov energie z obnoviteľných zdrojov predstavujú primeranú kompenzáciu za plnenie záväzkov služieb vo verejnom záujme v zmysle veci *Altmark*.

7.1.1.4 Veci Van der Kooy, Danske Busvognmænd a Hotel Cipriani

- (88) Pokiaľ ide o znížené sadzby príplatku EEG podľa pravidla BesAR, Nemecko, ako aj niektoré zainteresované strany citovali rozsudok Súdneho dvora vo veci *Van der Kooy* a rozsudky Všeobecného súdu vo veciach *Danske Busvognmænd* a *Hotel Cipriani* s cieľom dokázať, že tieto znížené sadzby nepredstavujú hospodársku výhodu ⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽³⁷⁾ Spojené veci 67/85, 68/85 a 70/85, *Kwekerij Gebroeders van der Kooy a i.*, ECLI:EU:C:1988:38; vec T-157/01, *Danske Busvognmænd/Komisía*, ECLI:EU:T:2004:76; spojené veci T-254/00, T-270/00 a T-277/00, *Hotel Cipriani a i./Komisía*, ECLI:EU:T:2008:537.

- (89) Vo veci *Van der Kooy* Súdny dvor rozhodol, že preferenčná tarifa za zemný plyn poskytnutá podnikom pôsobiacim v oblasti skleníkového záhradníctva by nepredstavovala pomoc, keby bola „v kontexte daného trhu objektívne oprávnená z hospodárskych dôvodov, ako je napríklad potreba odolávať na tom istom trhu konkurencii iných zdrojov energie za konkurenčnú cenu.“⁽³⁸⁾ Na rozdiel od tvrdení Nemecka a iných zainteresovaných strán však v uvedenom prípade, ktorým sa zaoberal Súdny dvor, šlo o hospodársku súťaž prebiehajúcu na tom istom trhu medzi rôznymi palivami a o to, akým spôsobom si spoločnosť predávajúca takéto palivá môže s ohľadom na uvedenú hospodársku súťaž stanoviť svoje tarify, čo znamená, že šlo o uplatňovanie kritéria súkromného investora v trhovom hospodárstve. Otázka znela, či by spoločnosti pôsobiace v oblasti skleníkového záhradníctva mohli z dôvodu vyšších cien plynu prejsť na uhlie a či by teda preferenčné tarify mohli predstavovať racionálne hospodárske správanie zo strany danej plynárenskej spoločnosti. V tomto prípade však nič nenasvedčuje tomu, že sa Nemecko správalo ako súkromný investor, pričom Nemecko skutočne nikdy netvrdilo, že znížené sadzby príplatku EEG pre energeticky náročných odberateľov by sa malo považovať za uplatňovanie kritéria súkromného investora.
- (90) Navyše *obiter dicta* uvedené v rozsudkoch Všeobecného súdu vo veciach *Danske Busvognmænd*⁽³⁹⁾ a *Hotel Cipriani*⁽⁴⁰⁾ boli medzitým zrušené Súdny dvorom a na základe novších rozsudkov Všeobecného súdu. Vo veci *Comitato „Venezia vuole vivere“*⁽⁴¹⁾ Súdny dvor jasne uviedol, že opatrenie sa nepovažuje za výhodu len vtedy, ak štátne opatrenie predstavuje kompenzáciu za služby, ktoré poskytujú podniky poverené poskytovaním služby vo všeobecnom verejnom záujme s cieľom plniť záväzky služieb vo verejnom záujme, ak tieto podniky nevyužívajú skutočnú finančnú výhodu a ak im toto opatrenie neprináša lepšie konkurenčné postavenie, ako majú podniky, ktoré s nimi súťažia⁽⁴²⁾. Súdny dvor dodal, že skutočnosť, že členský štát sa snaží prostredníctvom jednostranných opatrení priblížiť existujúce podmienky hospodárskej súťaže v určitom hospodárskom odvetví podmienkam, ktoré prevládajú v iných členských štátoch, nemôže zbaviť tieto opatrenia charakteru pomoci⁽⁴³⁾. Navyše opatrenia určené na kompenzovanie prípadných znevýhodnení, ktorým sú vystavené podniky so sídlom v určitej oblasti členského štátu, by mohli byť selektívnymi výhodami⁽⁴⁴⁾.
- (91) Všeobecný súd podobne konštatoval, že judikatúra vo veci *Danske Busvognmænd* sa neuplatňuje v prípade, ak štát odbremenuje podnik od poplatkov, ktoré by za bežných okolností zaťažovali jeho rozpočet. Všeobecný súd zopakoval zásadu, že rozsah kompenzácie, t. j. odstránenia znevýhodnení v hospodárskej súťaži, ju nezbavuje jej charakteru štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy⁽⁴⁵⁾.
- (92) V neskoršom rozsudku Všeobecný súd uznal, že cieľ kompenzácie za znevýhodnenia podnikov v hospodárskej súťaži, po ktorom nasledovalo zníženie určitých príspevkov, nemohol tieto výhody zbaviť ich charakteru pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy. Opatrenie určené na vyrovnanie štrukturálnej nevýhody preto musí byť klasifikované ako štátna pomoc, pokiaľ nie sú splnené kritériá stanovené vo veci *Altmark*⁽⁴⁶⁾.
- (93) Argumentáciu Nemecka a niektorých zainteresovaných strán preto nemožno akceptovať.
- (94) Komisia dospela k záveru, že toto opatrenie zahŕňa selektívne výhody pre výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, ktoré pravdepodobne majú vplyv na hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi.

7.1.2. Prípísateľnosť pomoci štátu

- (95) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania konštatovala, že uvedené výhody boli pripísateľné nemeckému štátu preto, lebo výkupné ceny a prémie, príplatok EEG a obmedzenie tohto príplatku vyplynuli z vnútroštátnych právnych predpisov a vykonávacích nariadení, a preto, lebo obmedzenie tohto príplatku bolo stanovené až po tom, ako verejný orgán BAFA overil splnenie zákonných podmienok.
- (96) Nemecko a tretie strany spochybňovali pripísateľnosť pomoci štátu na základe toho, že štát len uzákonil právne predpisy a že prevádzkovatelia siete konajú z vlastnej iniciatívy.

⁽³⁸⁾ Spojené veci 67/85, 68/85 a 70/85, *Kwekerij Gebroeders van der Kooy a i.*, ECLI:EU:C:1988:38, bod 30.

⁽³⁹⁾ Vec T-157/01, *Danske Busvognmænd/Komisia*, ECLI:EU:T:2004:76, bod 57.

⁽⁴⁰⁾ Spojené veci T-254/00, T-270/00 a T-277/00, *Hotel Cipriani a i./Komisia*, ECLI:EU:T:2008:537, bod 185.

⁽⁴¹⁾ Vec C-71/09 P, *Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2011:368.

⁽⁴²⁾ Vec C-71/09 P, *Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2011:368, bod 92.

⁽⁴³⁾ Vec C-71/09 P, *Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2011:368, bod 95.

⁽⁴⁴⁾ Vec C-71/09 P, *Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2011:368, bod 96.

⁽⁴⁵⁾ Vec T-295/12, *Nemecko/Komisia*, ECLI:EU:T:2014:675, bod 144; vec T-309/12 – *Zweckverband Tierkörperbeseitigung/Komisia*, ECLI:EU:T:2014:676, bod 261.

⁽⁴⁶⁾ Vec T-226/09, *British Telecommunications a i./Komisia*, ECLI:EU:T:2013:466, bod 71.

- (97) Otázka pripísateľnosti pomoci štátu si môže vyžadovať dôkladné posúdenie, ktoré sa týka len správania podnikov vo verejnom vlastníctve. Niet však pochyb o tom, že opatrenia verejnej správy štátu a zákonodarcu sú vždy pripísateľné štátu ⁽⁴⁷⁾.

7.1.3. Existencia štátnych zdrojov

- (98) Pokiaľ ide o podporu výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, Komisia dospela v rozhodnutí o začatí konania k predbežnému záveru, že podľa zákona EEG z roku 2012 štát určil prevádzkovateľov prenosovej sústavy, aby spravovali príplatok EEG, a že príjmy z príplatku EEG predstavovali štátny zdroj (odôvodnenie 138).
- (99) Štát určil nielen to, komu má byť výhoda poskytnutá, kritériá oprávnenosti a úroveň podpory, ale zároveň poskytol finančné zdroje na pokrytie nákladov na podporu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG. Na rozdiel od prípadu vo veci *Doux Élevage* ⁽⁴⁸⁾ príplatok EEG vytvoril a zaviedol zákonodarcu, t. j. štát, a nejde len o súkromnú iniciatívu prevádzkovateľov prenosovej sústavy, ktorú štát stanovil za povinnú s cieľom zamedziť parazitovaniu. Štát vymedzil účel tohto príplatku a to, kam má smerovať: slúži na financovanie politiky podpory, ktorú rozvíja štát, a nejde o opatrenie, o ktorom rozhodli prevádzkovatelia prenosovej sústavy. Prevádzkovatelia prenosovej sústavy si tento príplatok nemôžu stanoviť podľa svojej ľubovôle a spôsob, akým ho vypočítavajú, vyberajú a spravujú, je prísne monitorovaný. Štát monitoruje aj to, akým spôsobom predávajú elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG. Na základe ustanovení, ktorými sa upravuje určovanie príplatku EEG, sa zabezpečuje, aby tento príplatok poskytoval dostatočné finančné krytie na zaplatenie podpory elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, ako aj nákladov vyplývajúcich z riadenia tohto systému. Podľa týchto ustanovení sa nesmú vyberať ďalšie príjmy nad rámec pokrytia týchto nákladov. Prevádzkovatelia prenosovej sústavy nesmú používať príplatok EEG na financovanie žiadneho iného druhu činnosti, pričom finančné toky sa vedú na osobitných účtoch (odôvodnenie 137 rozhodnutia o začatí konania).
- (100) Podľa judikatúry Súdneho dvora pojem štátne zdroje v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy zahŕňa výhody, ktoré poskytol priamo štát, aj tie, ktoré poskytol verejný alebo súkromný orgán určený alebo zriadený štátom ⁽⁴⁹⁾. Preto len samotná skutočnosť, že výhoda nie je financovaná priamo zo štátneho rozpočtu, nestačí na to, aby bolo možné vylúčiť možnosť, že dochádza k použitiu štátnych zdrojov ⁽⁵⁰⁾. Navyše ani pôvodne súkromný charakter týchto zdrojov nebráni tomu, aby sa považovali za štátne zdroje v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy ⁽⁵¹⁾. Ak sú tieto zdroje pod kontrolou štátu, ani skutočnosť, že v žiadnej fáze nie sú jeho vlastníctvom, nebráni tomu, aby predstavovali štátne zdroje ⁽⁵²⁾ (pozri odôvodnenia 82, 83 a 84 rozhodnutia o začatí konania).
- (101) Súdny dvor preto vo viacerých veciach rozhodol, že príspevky vyberané od súkromných subjektov môžu predstavovať štátnu pomoc preto, lebo došlo k osobitnému určeniu alebo zriadeniu príslušného orgánu, ktorý mal spravovať tieto príspevky v súlade s právnymi predpismi štátu ⁽⁵³⁾ (pozri odôvodnenia 85 až 89 rozhodnutia o začatí konania). Skutočne, „keďže predmetné prostriedky sú financované z povinných príspevkov vyplývajúcich z právnych predpisov štátu, a pretože, ako sa v tomto prípade ukazuje, sú spravované a pridelované v súlade s ustanoveniami týchto právnych predpisov, je potrebné ich pokladať za štátne zdroje v zmysle [článku 107], hoci ich spravujú inštitúcie, ktoré nie sú verejnými orgánmi.“ ⁽⁵⁴⁾
- (102) Komisia preto v rozhodnutí o začatí konania, v ktorom sa odkazuje na zistenia Všeobecného súdu ⁽⁵⁵⁾, dospela k záveru, že relevantným kritériom na posúdenie existencie verejných prostriedkov bez ohľadu na ich originálny pôvod je stupeň zásahu orgánu verejnej moci do určovania predmetných opatrení a spôsobov ich financovania.
- (103) Hoci Súdny dvor vylúčil existenciu štátnych zdrojov vo veciach *PreussenElektra* a *Doux Élevage*, bolo to vzhľadom na osobitné okolnosti týchto prípadov. Vo veci *PreussenElektra* ⁽⁵⁶⁾ nešlo o príplatok ani príspevok, ani o orgán, ktorý by bol vytvorený alebo vymenovaný na spravovanie finančných prostriedkov, keďže povinnosti, ktoré boli

⁽⁴⁷⁾ Pozri závery generálneho advokáta Watheleta, vec C-242/13, *Commerz Nederland*, ECLI:EU:C:2014:308, bod 75 a nasl.

⁽⁴⁸⁾ Vec C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽⁴⁹⁾ Vec C-78/76, *Steinike & Weinglig/Nemecko*, ECLI:EU:C:1977:52, bod 21.

⁽⁵⁰⁾ Vec C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, bod 35.

⁽⁵¹⁾ Vec C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, body 16 až 20.

⁽⁵²⁾ Vec C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, bod 21.

⁽⁵³⁾ Vec C-78/76, *Steinike & Weinglig/Nemecko*, ECLI:EU:C:1977:52, bod 21; vec 173/73, *Taliansko/Komisia*, EU:C:1974:71, bod 35; vec 259/85, *Francúzsko/Komisia*, ECLI:EU:C:1987:478, bod 23; vec C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, bod 66.

⁽⁵⁴⁾ Vec 173/73, *Taliansko/Komisia*, ECLI:EU:C:1974:71, bod 35.

⁽⁵⁵⁾ Vec T-139/09, *Francúzsko/Komisia*, ECLI:EU:T:2012:496, body 63 a 64.

⁽⁵⁶⁾ Vec C-379/98, *PreussenElektra/Schleswig*, ECLI:EU:C:2001:160.

súkromným subjektom uložené, museli plniť sami a z vlastných peňazí. Vo veci *Doux Élevage* šlo naozaj o príspevok, ktorý bol štátom určený za povinný, ale táto súkromná organizácia mohla využívať príjmy z tohto príspevku podľa vlastných predstáv. V tomto prípade preto neexistoval žiadny prvok štátnej kontroly nad vyzbieranými finančnými prostriedkami.

- (104) Keď Komisia uplatnila tieto zásady na uvedený systém podpory, ktorý bol vytvorený na základe zákona EEG z roku 2012, dospela k týmto predbežným záverom:
- (105) Štát prostredníctvom zákona EEG z roku 2012 zaviedol osobitný poplatok, príplatok EEG, a vymedzil jeho účel, ktorým je financovanie rozdielu medzi nákladmi, ktoré prevádzkovateľom prenosovej sústavy vznikajú pri nákupe elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, a príjmom, ktorý vytvárajú predajom tejto elektriny. V zákone EEG z roku 2012 je stanovená aj metóda výpočtu na určenie výšky príplatku, ako aj zásada, že deficit a prebytky sa korigujú v nasledujúcom roku. Tým sa zabezpečuje, aby prevádzkovateľom prenosovej sústavy nevznikli žiadne straty, ale zároveň z toho vyplýva, že príjem z tohto príplatku môžu použiť len na financovanie EEG. Komisia dospela k záveru, že na rozdiel od situácie vo veci *PreussenElektra* štát poskytol týmto podnikom finančné zdroje potrebné na financovanie podpory elektriny vyrobenej podľa zákona EEG (pozri odôvodnenia 97 až 103 rozhodnutia o začatí konania).
- (106) Komisia navyše trvá na tom, že prevádzkovatelia prenosovej sústavy boli určení, aby spravovali tento príplatok. Sú povinní:
- nakupovať elektrinu vyrobenú v ich oblasti podľa zákona EEG buď priamo od výrobcu, pokiaľ je priamo napojený na prenosové vedenie, alebo od prevádzkovateľov distribučnej sústavy (PDS) za výkupné ceny, alebo zaplatiť trhovú prémii. Elektrina vyrobená podľa zákona EEG, ako aj finančné zaťaženie spojené s podporou poskytovanou na základe zákona EEG z roku 2012 sa preto centralizujú na úrovni každého zo štyroch prevádzkovateľov prenosovej sústavy,
 - uplatňovať *zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie* na dodávateľov, ktorí o to požiadajú a splnia príslušné podmienky stanovené v § 39 ods. 1 zákona EEG z roku 2012,
 - rovnomerne si medzi sebou rozdeľovať množstvo elektriny vyrobenej podľa zákona EEG tak, aby každý z nich kupoval rovnaký podiel tejto elektriny,
 - predávať elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG na spotovom trhu podľa pravidiel vymedzených v zákone EEG z roku 2012 a jeho vykonávacích ustanoveniach, čo môžu robiť spoločne,
 - spoločne vypočítať výšku príplatku EEG, ktorá musí byť rovnaká za každú kWh spotrebovanú v Nemecku, ako aj rozdiel medzi príjmami z predaja elektriny vyrobenej podľa zákona EEG a výdavkami spojenými s nákupom tejto elektriny,
 - spoločne zverejňovať príplatok EEG v osobitnom formáte na spoločnej webovej stránke,
 - zverejňovať tiež súhrnné informácie o elektrine vyrobenej podľa zákona EEG,
 - porovnávať predpokladanú výšku príplatku EEG s tým, aká mala skutočne byť v danom roku, a prispôbovať výšku príplatku na nasledujúci rok,
 - zverejňovať prognózy na niekoľko rokov vopred,
 - vyberať príplatok EEG od dodávateľov elektriny,
 - (každý z nich) viesť všetky finančné toky (výdavky a príjmy) súvisiace so zákonom EEG z roku 2012 na oddelených bankových účtoch.
- (107) Napokon, Komisia dospela k záveru, že štát prísne monitoruje, ako prevádzkovatelia prenosovej sústavy spravujú tento príplatok (odôvodnenia 110 až 113 rozhodnutia o začatí konania). Toto monitorovanie vykonáva agentúra BNetzA, ktorá má tiež potrebné právomoci v oblasti presadzovania. Agentúra BNetzA monitoruje najmä spôsob, akým prevádzkovatelia prenosovej sústavy predávajú elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG, za ktorú sa na spotovom trhu platia výkupné ceny, to, že prevádzkovatelia prenosovej sústavy riadne určujú, stanovujú a zverejňujú príplatok EEG a že dodávateľom elektriny správne účtujú príplatok EEG, že prevádzkovateľom prenosovej sústavy sa správne účtujú výkupné ceny a prémie a že príplatok EEG sa znižuje len pre tých dodávateľov elektriny, ktorí splňajú podmienky uvedené v § 39 zákona EEG z roku 2012. Prevádzkovatelia prenosovej sústavy poskytujú agentúre BNetzA aj informácie o podpore elektriny vyrobenej podľa zákona EEG a o vyberaní poplatkov od dodávateľov. A napokon, agentúra BNetzA môže stanovovať pokuty a prijímať rozhodnutia vrátane rozhodnutí, ktoré majú vplyv na výšku príplatku EEG. Komisia tiež dospela k záveru, že úrad BAFA, ktorý je štátnym subjektom, na základe žiadostí potenciálnych príjemcov priznáva nároky na znížený príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov.

- (108) Nemecko spochybňuje, že ide o využívanie štátnych zdrojov. Po prvé uvádza, že mechanizmus na podporu EEG zahŕňa len súkromné podniky, či už ide o prevádzkovateľov elektrární na výrobu elektriny podľa zákona EEG, prevádzkovateľov siete, prevádzkovateľov prenosovej sústavy alebo dodávateľov elektriny, pričom každá z týchto kategórií je prevažne v súkromnom vlastníctve, hoci štát alebo verejné orgány si ponechávajú vo vlastníctve značný počet týchto podnikov. Pri ukladaní povinností týmto podnikom sa v zákone EEG z roku 2012 nerobí rozdiel medzi tým, či ide o podniky v súkromnom, alebo vo verejnom vlastníctve. Pokiaľ ide o zapojenie verejných orgánov (agentúry BNetzA, úradu BAFA, agentúry UBA) do tohto procesu, tieto orgány údajne nekontrolujú vyberanie ani využívanie zdrojov, ale obmedzujú sa na úlohu vykonávania dohľadu nad zákonnosťou a fungovaním systému.
- (109) Po druhé, Nemecko zdôrazňuje, že výšku príplatku EEG nestanovuje zákon EEG z roku 2012, ani žiadny verejný orgán. Výška príplatku EEG sa stanovuje na základe fungovania trhu, keďže prevádzkovatelia prenosovej sústavy najskôr predajú elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG na spotovom trhu a následne určia zvyšné náklady, ktoré treba pokryť z príplatku EEG.
- (110) Viacero zainteresovaných strán súhlasilo s analýzou Nemecka, podľa ktorej zákon EEG z roku 2012 nepredstavuje štátnu pomoc. Spochybňujú najmä predbežné zistenia Komisie, že príplatok EEG spravujú súkromné orgány určené štátom. Tvrdia tiež, že agentúra BNetzA nekontroluje príjmy pochádzajúce z príplatku EEG ani výšku samotného príplatku, ale skôr len monitoruje zákonnosť bez toho, aby mala akýkoľvek vplyv na hospodárenie s finančnými prostriedkami. Napokon, hoci zníženie príplatku EEG vychádza zo zákona EEG z roku 2012 a realizuje ho úrad BAFA, táto skutočnosť údajne nemôže zmeniť súkromný charakter týchto finančných prostriedkov, keďže platby sa uhrádzajú medzi súkromnými podnikmi a nikdy neopúšťajú súkromný sektor, takže štát ich nemôže kontrolovať. Okrem toho sa uvádza, že prenesenie príplatku EEG z prevádzkovateľov prenosovej sústavy na dodávateľov elektriny a následne z týchto dodávateľov na odberateľov elektrickej energie sa ponecháva na zväzanie prevádzkovateľov prenosovej sústavy a dodávateľov elektriny, čo z tohto príplatku robí prvok cenovej politiky súkromných podnikov a v žiadnom prípade nie štátom uložený poplatok.
- (111) Tieto argumenty však nemôžu zmeniť predbežný záver, ku ktorému sa dospelo v rozhodnutí o začatí konania.

7.1.3.1 Existencia štátom zavedeného príplatku

- (112) Pokiaľ ide o argument Nemecka, že príplatok EEG sa nikdy nezahŕňa do štátneho rozpočtu, ani ním neprechádza, stačí pripomenúť, ako už bolo uvedené v odôvodnení (100), že len samotná skutočnosť, že výhoda nie je financovaná priamo zo štátneho rozpočtu, nestačí na vylúčenie zahrnutia štátnych zdrojov, pokiaľ štát určil alebo zriadil nejaký orgán, aby spravoval tieto finančné prostriedky.
- (113) Nemecko zdôrazňuje, že platby príplatku EEG, ktoré musia dodávatelia elektriny uhrádzať prevádzkovateľom prenosovej sústavy, majú súkromný charakter, keďže prevádzkovatelia prenosovej sústavy nemajú žiadne oprávnenie ani právomoci vyplývajúce z verejného práva, na základe ktorých by mohli od dodávateľov vymáhať svoje pohľadávky týkajúce sa kompenzácie. Podobne ako ostatné súkromné podniky sa skôr musia spoliehať na civilné súdy. V tejto analýze sa však nezohľadňuje skutočnosť, že predmetné platby nevychádzajú zo slobodne uzavretých zmlúv medzi zainteresovanými stranami, ale z právnych záväzkov (*gesetzliche Schuldverhältnisse*), ktoré im určil štát. Prevádzkovatelia prenosovej sústavy sú preto zo zákona povinní vymáhať od dodávateľov elektriny príplatok EEG.
- (114) V tomto ohľade z ustálenej judikatúry⁽⁵⁷⁾ vyplýva, že subjektmi poverenými spravovaním pomoci môžu byť buď verejné, alebo súkromné orgány. Skutočnosť, že prevádzkovatelia prenosovej sústavy predstavujú súkromné subjekty, preto nevyklučuje existenciu štátnych zdrojov. Okrem toho Súdny dvor konštatoval, že „rozlíšenie pomoci poskytnutej štátom a pomoci poskytnutej zo štátnych prostriedkov má zabezpečiť, aby pod pojem pomoc patrila nielen pomoc priamo poskytnutá štátom, ale aj pomoc poskytnutá verejnoprávnymi alebo súkromnoprávnymi subjektmi určenými alebo zriadenými štátom.“⁽⁵⁸⁾ Vo veci *Sloman Neptun*⁽⁵⁹⁾ Súdny dvor konštatoval, že o pomoc poskytnutú zo štátnych zdrojov ide vtedy, keď sa predmetný systém prostredníctvom svojho cieľa a všeobecnej štruktúry snaží vytvoriť výhodu, ktorá by mohla predstavovať dodatočnú záťaž pre štát alebo súkromné orgány určené alebo zriadené štátom⁽⁶⁰⁾. Na to, aby šlo o pomoc poskytnutú zo štátnych zdrojov, preto stačí, aby sa prostredníctvom výhody znížila výška zdrojov, na ktoré má súkromný subjekt nárok. Znížená výška príplatku EEG, ktorý majú platiť energeticky nároční odberatelia, má presne takýto účinok znížovania súm, ktoré dodávatelia elektriny vyberajú od energeticky náročných odberateľov.

⁽⁵⁷⁾ Vec C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, bod 70; vec C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, bod 20.

⁽⁵⁸⁾ Vec C-72/91, *Sloman Neptun/Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97, bod 19.

⁽⁵⁹⁾ Vec C-72/91, *Sloman Neptun/Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97.

⁽⁶⁰⁾ Vec C-72/91, *Sloman Neptun/Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97, bod 21.

- (115) Skutočnosť, že dodávatelia elektriny nie sú povinní prenášať príplatok EEG na odberateľov elektrickej energie, neznamená, že vybrané príjmy majú súkromný charakter, pokiaľ sú samotní dodávatelia elektriny povinní na základe zákona EEG z roku 2012 platiť tento príplatok prevádzkovateľom prenosovej sústavy. Ešte raz, táto povinnosť sa nezakladá na zmluve, ktorú by prevádzkovatelia mohli uzavrieť slobodne, ale ide o právny záväzok (*gesetzliches Schuldverhältnis*), ktorý vyplýva priamo z právnych predpisov štátu. Navyše, ako sa uvádza v odôvodnení (100), pôvodne súkromný charakter zdrojov nebráni tomu, aby sa považovali za štátne zdroje. Na rozdiel od prípadu vo veci *PreussenElektra*, kde súkromné subjekty museli použiť svoje vlastné zdroje na zaplatenie obstarávacej ceny výrobku, prevádzkovatelia prenosovej sústavy boli spoločne určení na to, aby spravovali príplatok, ktorý sú dodávatelia elektriny povinní zaplatiť bez toho, aby za to dostali niečo späť.
- (116) Podľa Nemecka niekoľko vnútroštátnych súdov preskúmalo príplatok EEG a peniaze, ktoré sa prostredníctvom neho vyberali, a skutočne dospelo k záveru, že štát nad nimi nemá žiadnu kontrolu. V jednom prípade, na ktorý sa Nemecko odvoláva ⁽⁶¹⁾, vnútroštátny súd konštatoval, že vytvorením autonómneho systému na plnenie cieľa verejnej politiky nemecký štát do určitej miery externe zabezpečil financovanie podpory obnoviteľných zdrojov energie určenej pre súkromné subjekty. Vnútroštátny súd preto dospel k záveru, že príplatok EEG nepredstavuje osobitný príspevok (*Sonderabgabe*) v zmysle nemeckého ústavného práva, lebo príjmy z príplatku EEG neboli zahrnuté do štátneho rozpočtu a verejné orgány nemali tieto finančné prostriedky k dispozícii, a to ani nepriamo. Komisia preto konštatuje, že záver vnútroštátneho súdu sa obmedzoval na uplatňovanie vnútroštátneho ústavného práva a najmä na výklad právneho pojmu „osobitný príspevok“. Vnútroštátny súd sa nezaoberal otázkou, či zákon EEG z roku 2012 zahŕňa štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy. Hoci medzi testom, ktorý použil vnútroštátny súd na účely nemeckého ústavného práva, a posúdením, ktoré musí vykonať Komisia podľa článku 107 ods. 1 zmluvy, môžu byť určité podobnosti, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že prostriedky nemusia prúdiť do štátneho rozpočtu ani byť vlastníctvom štátu na to, aby sa považovali za štátne zdroje. Vzhľadom na to, že o štátne zdroje môže ísť aj vtedy, keď dôjde k zriadeniu alebo vymenovaniu verejného alebo súkromného orgánu na spravovanie týchto prostriedkov, pojem „štátne zdroje“ presahuje test, ktorý uplatnil vnútroštátny súd v súlade s nemeckým ústavným právom ⁽⁶²⁾.

7.1.3.2 Určenie prevádzkovateľov prenosovej sústavy na spravovanie príplatku

- (117) Nemecko spochybňuje zistenie Komisie, že prevádzkovatelia prenosovej sústavy boli spoločne určení na spravovanie štátnych zdrojov. Podľa Nemecka títo prevádzkovatelia prenosovej sústavy nemajú od štátu žiadne poverenie. Ide skôr o to, že rôzni prevádzkovatelia, na ktorých sa vzťahuje zákon EEG z roku 2012, podobne ako všetky subjekty v rámci hospodárstva, si len medzi sebou vyrovnávajú súkromné pohľadávky na základe práv, ktoré im ponúka zákon.
- (118) Komisia sa však domnieva, že prostredníctvom zákona EEG z roku 2012 sa prevádzkovateľom prenosovej sústavy jasne ukladá niekoľko povinností a monitorovacích úloh súvisiacich so systémom EEG, čo z ich robí ústredný bod fungovania tohto systému (pozri odôvodnenie (106)). Každý zo štyroch nemeckých prevádzkovateľov prenosovej sústavy za svoju oblasť centralizuje všetku elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG a všetky náklady vyplývajúce zo získavania tejto elektriny a platenia trhových prémie, ako aj náklady vyplývajúce zo spravovania príplatku EEG. Každý z nich tiež pre svoju oblasť centralizuje výnosy plynúce z príplatku EEG. Je preto jasné, že prevádzkovatelia prenosovej sústavy si nielenže medzi sebou vyrovnávajú súkromné pohľadávky, ale zároveň si plnia svoje právne záväzky podľa zákona EEG z roku 2012.

7.1.3.3 Monitorovanie zo strany štátu, a najmä agentúry BNetzA

- (119) Nemecko a zainteresované strany ďalej tvrdia, že právomoci verejných orgánov, najmä agentúry BNetzA a úradu BAFA, sú príliš obmedzené na to, aby mali nad príplatkom EEG nejakú významnú mieru kontroly. Agentúra BNetzA a úrad BAFA len dohliadajú na zákonnosť konania zapojených súkromných subjektov a v prípade potreby ukladajú administratívne sankcie (agentúra BNetzA), alebo zabezpečujú energeticky náročným odberateľom právo na využívanie zníženého príplatku (úrad BAFA). Nemôžu ovplyvňovať finančné toky a nerozhodujú o výške príplatku EEG. Skutočnosť, že v zákone EEG z roku 2012 sa stanovuje metóda výpočtu príplatku, ako aj požiadavky na transparentnosť, a dohľad, ktorý vykonáva agentúra BNetzA, majú podľa Nemecka za cieľ len zamedziť neoprávnenému obohacovaniu jedným zo súkromných subjektov počas platobného procesu. Súkromné subjekty však tento cieľ musia následne presadzovať prostredníctvom konaní na občianskych súdoch.
- (120) V rozpore s tvrdeniami Nemecka a zainteresovaných strán dochádza k tomu, že keď úrad BAFA prijme žiadosť od potenciálnych príjemcov a následne stanoví nárok na obmedzenú výšku príplatku EEG pre energeticky

⁽⁶¹⁾ Oberlandesgericht Hamm, rozsudok zo 14. mája 2013, ref. 19 U 180/12.

⁽⁶²⁾ Pozri vec C-78/76, *Steinike & Weinlig/Nemecko*, ECLI:EU:C:1977:52, bod 21.

náročných odberateľov, vydáva tým administratívne rozhodnutie. Toto rozhodnutie nemožno napadnúť na občianskych súdoch, ale len na nemeckých administratívnych súdoch, a má samovykonávací charakter. Okrem toho má agentúra BNetzA podľa zákona EnWG významné právomoci v oblasti presadzovania, ktoré môže používať na udeľovanie pokút všetkým prevádzkovateľom zapojeným do systému a na presadzovanie dodržiavania zákona EEG z roku 2012.

- (121) Súdny dvor navyše nedávno vo veci *Elcogás* potvrdil, že k poskytnutiu pomoci zo štátnych zdrojov dochádza dokonca aj vtedy, keď štátny orgán, ktorý bol poverený rozdeľovaním vyzbieraných súm, nemá v tomto smere priestor na voľné konanie ⁽⁶³⁾.
- (122) Konkrétnejšie, na rozdiel od toho, čo Komisia uviedla v odôvodnení 134 rozhodnutia o začatí konania, Nemecko a zainteresované strany tvrdia, že agentúra BNetzA nemôže určovať výšku príplatku EEG. Ako však už bolo uvedené v odôvodnení 43, z § 6 ods. 3 návrhu nariadenia AusglMechAV vyplýva, že agentúra BNetzA môže prijímať vykonateľné rozhodnutia s cieľom upraviť výšku príplatku. Navyše, pokiaľ agentúra BNetzA mala takéto právomoci, nie je dôležité, v akom rozsahu ich uplatnila. Agentúra BNetzA skrátka len nemusela považovať za potrebné prijať nejaké vykonateľné rozhodnutia.

7.1.3.4 Zistenie týkajúce sa štátnej kontroly vo všeobecnosti

- (123) Nemecko a viaceré zainteresované strany kritizovali Komisiu za to, že rôzne kroky a vzťahy v systéme EEG údajne neprimerane posudzovala ako jeden celok, aby mohla tvrdiť, že systém je pod štátnou kontrolou. Tvrdia, že keby Komisia skúmala tieto kroky samostatne a keby sa zameriavala len na jeden súbor vzťahov naraz (výrobca elektriny vyrobenej podľa zákona EEG – prevádzkovateľ distribučnej sústavy/prevádzkovateľ prenosovej sústavy; prevádzkovateľ prenosovej sústavy – agentúra BNetzA; prevádzkovateľ prenosovej sústavy – dodávateľ; dodávateľ – odberateľ), musela by dospieť k záveru, že v tomto prípade neexistuje žiadna štátna kontrola. Úloha úradu BAFA sa údajne obmedzuje na posudzovanie oprávnenosti, pričom tento úrad nemá v tejto oblasti žiadny priestor na voľné konanie.
- (124) Naopak, práve Nemecko a zainteresované strany sa mýlia vo svojom príliš fragmentovanom pohľade na financovanie systému zriadeného podľa zákona EEG z roku 2012. Súdny dvor vo veci *Bouygues* skonštatoval: „Vzhľadom na to, že štátne zásahy majú rôzne formy a musia sa posúdiť na základe svojich účinkov, nemožno vylúčiť [...], že na účely uplatnenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ sa viacero po sebe nasledujúcich zásahov štátu musí považovať za jediný zásah.“ ⁽⁶⁴⁾ Súdny dvor ďalej uviedol, že „k tomu môže dôjsť predovšetkým vtedy, ak po sebe nasledujúce zásahy vykazujú najmä z hľadiska ich časového rozvrhnutia, ich cieľa a situácie podniku v okamihu týchto zásahov tak úzke väzby medzi sebou, že ich nemožno od seba oddeliť.“ ⁽⁶⁵⁾ V prípade systému EEG ide presne o takúto situáciu. Zákon EEG z roku 2012 a právomoci a opatrenia agentúry BNetzA, úradu BAFA, agentúry UBA a agentúry Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung sú tak veľmi úzko prepojené a navzájom od seba závisia, že sa musia považovať za neoddeliteľné.
- (125) Nemecko tiež tvrdí, že Komisia na základe spôsobu, akým sa spravujú prebytky a deficit na účte EEG, dospela k nesprávnemu záveru o štátnej kontrole. Po prvé, Nemecko uvádza, že medzi účtom EEG a štátnym rozpočtom neexistuje žiadne spojenie: štát neposkytuje žiadnu kompenzáciu za deficit na účte EEG a nedochádza ani k pripisovaniu žiadnych prebytkov k štátnemu rozpočtu – ako to bolo vo veci *Essent*. Na základe deficitov a prebytkov sa v skutočnosti určuje výška príplatku EEG v nasledujúcom roku. Dochádza preto k ich rovnomernému rozdeľovaniu medzi zapojené súkromné subjekty. Štát v tomto ohľade nemá žiadne slovo.
- (126) Komisia sa však domnieva, že štátna kontrola nad príslušnými zdrojmi neznamená, že musia existovať toky plynuce zo štátneho rozpočtu a do štátneho rozpočtu ⁽⁶⁶⁾, ktoré zahŕňajú príslušné zdroje. Na to, aby štát vykonával kontrolu nad zdrojmi, stačí, aby plne reguloval to, čo sa má stať v prípade deficitu alebo prebytku na účte EEG. Rozhodujúcim prvkom je, že štát vytvoril systém, v ktorom sú náklady prevádzkovateľov siete plne kompenzované prostredníctvom príplatku EEG a v ktorom sú dodávatelia elektriny oprávnení prenášať príplatok na odberateľov.
- (127) Nemecko tiež poukazuje na to, že regulácia tokov súkromných peňažných prostriedkov a dohľad nad týmito tokmi nemôžu samy osebe predstavovať štátnu pomoc. Nemecko porovnáva systém vytvorený podľa zákona EEG z roku 2012 s inými oblasťami hospodárskej regulácie, ako je napríklad ochrana spotrebiteľa v oblasti bankovníctva, povinnosť vodičov zaplatiť poistenie vozidla alebo cenová regulácia v oblasti telekomunikácií

⁽⁶³⁾ Vec C-275/13, *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, bod 29.

⁽⁶⁴⁾ Vec C-399/10 P, *Bouygues a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2013:175, bod 103.

⁽⁶⁵⁾ Vec C-399/10 P, *Bouygues a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2013:175, bod 104.

⁽⁶⁶⁾ Vec C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, bod 19; vec C-275/13, *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, bod 24.

a zdravotníctva. Nemecko tvrdí, že regulácia súkromnej ekonomickej činnosti ako takej nezahŕňa štátnu kontrolu. Agentúra BNetzA podľa Nemecka len zabezpečuje ochranu spotrebiteľa. Medzi týmito oblasťami, v ktorých štát poskytuje len ochranný rámec pre spotrebiteľov, a predmetnou situáciou je však výrazný rozdiel. V tomto prípade štát uzákonil osobitný právny predpis, zákon EEG z roku 2012, ktorého hlavným účelom nie je ochrana spotrebiteľa. Štát tu zabezpečuje plynulý peňažný tok v rámci daného odvetvia, ktorý má slúžiť cieľom politiky tohto právneho predpisu. Navyše podľa ustálenej judikatúry⁽⁶⁷⁾ sa fondy financované z povinných poplatkov zavedených právnou úpravou členského štátu, ktoré sú spravované a rozdeľované v súlade s touto právnou úpravou, považujú za štátne prostriedky v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy aj napriek tomu, že ich spravujú subjekty oddelené od verejných orgánov. Zákon EEG z roku 2012 preto nemožno porovnávať so štátnymi opatreniami, na ktoré štát nemá vplyv alebo ktoré finančne nezabezpečuje.

- (128) Podľa Nemecka je táto situácia podobná situácii vo veci *Doux Élevage*. Vo veci *Doux Élevage* Súdny dvor zistil, že príjmy získané z príspevkov neprechádzajú cez štátny rozpočet, že štát sa nevzdáva nijakého príjmu, že tieto finančné prostriedky si po celý čas zachovávajú súkromný charakter a že prípady neplatenia sa musia postúpiť na občianskoprávne súdy⁽⁶⁸⁾. Navyše príspevky neboli neprestajne „pod verejnou kontrolou“ a neboli „k dispozícii štátnym orgánom“⁽⁶⁹⁾ a verejné orgány v skutočnosti neboli oprávnené na to, aby vo vzťahu k príspevkom vykonávali inú kontrolu než „kontrolu správnosti a zákonnosti“⁽⁷⁰⁾. Napriek tvrdeniam Nemecka predmetný prípad nie je porovnateľný s vecou *Doux Élevage*. Rozdiel je v tom, že vo veci *Doux Élevage* „o použití týchto prostriedkov rozhoduje medziodborová organizácia, pričom sú plne určené na ciele, ktoré sama stanoví.“⁽⁷¹⁾ V predmetnom prípade štát určil účel príplatku EEG a plne kontroluje aj jeho uplatňovanie. Navyše, kým vo veci *Doux Élevage* sa francúzske orgány obmedzili na už existujúci dobrovoľný príspevok, ktorý sa stal povinným pre všetky subjekty v príslušných profesiách, v predmetnom prípade štát vytvoril celý mechanizmus výpočtu a vyrovnávania nákladov medzi súkromnými subjektmi.
- (129) Pokiaľ ide o posudzovanie štátnej kontroly, Nemecko tvrdí, že Komisia používa slovo „štátna“ nejednoznačne. Ako je dokázané vo veci *Doux Élevage*, slovo „štátna“ by malo zahŕňať najmä výkonnú zložku, t. j. vládu a administratívne agentúry, ale nie všeobecne platné právne predpisy, ktoré schválil parlament. Len samotná skutočnosť, že štát prijal nariadenie *AusglMechV*, ešte nepredstavuje štátnu kontrolu.
- (130) „Štátna“ kritérium však treba chápať širšie. Po prvé, Súdny dvor opakovane konštatoval, že pojem „štát“, prirodzene, zahŕňa aj zákonodarcu⁽⁷²⁾. Navyše, ako sa uvádza v odôvodnení 124, štátna kontrola sa vykonáva prostredníctvom súboru regulačných a kontrolných opatrení, ktoré by sa nemali posudzovať samostatne. V predmetnom prípade príslušný právny predpis zachádza do takých podrobností, že systém zabezpečuje štátnu kontrolu bez potreby ďalšieho zapojenia štátnych orgánov. Okrem toho má agentúra BNetzA značné právomoci na to, aby ovplyvnila tento proces.
- (131) Nemecko, naopak, tvrdí, že zákon EEG z roku 2012 sa výrazne líši od situácie opísanej vo veci *Essent*. V uvedenom prípade bola výška poplatku stanovená zákonom bez ohľadu na náklady potrebné na jeho pokrytie. Navyše prebytky prevyšujúce sumu 400 miliónov NLG boli presunuté do štátneho rozpočtu. Na rozdiel od toho výška príplatku EEG stanovujú prevádzkovatelia prenosovej sústavy na základe predaja na spotovom trhu a štát nemá možnosť ovplyvniť ju. Prebytky na účte EEG sa okrem toho ponechávajú v systéme, keďže majú vplyv na výšku príplatku v nasledujúcom roku.
- (132) Ako sa uvádza v odôvodnení 126, štátna kontrola nad zdrojmi neznamená, že musia existovať toky plynuce zo štátneho rozpočtu a do štátneho rozpočtu⁽⁷³⁾, ktoré zahŕňajú príslušné zdroje. Navyše v predmetnom prípade sa výška príplatku EEG vypočítava v súlade regulačnými ustanoveniami s ohľadom na trhovú cenu, ktorú dostali prevádzkovatelia prenosovej sústavy. Ako je vysvetlené v odôvodnení 13 rozhodnutia o začatí konania, spôsob, akým prevádzkovatelia prenosovej sústavy vypočítavajú príplatok EEG po tom, ako zistia cenu získanú na spotovom trhu, je plne regulovaný a stanovený v zákone EEG z roku 2012.

⁽⁶⁷⁾ Vec C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, bod 25; vec 173/73, *Taliano/Komisia*, ECLI:EU:C:1974:71, bod 35.

⁽⁶⁸⁾ Vec C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, bod 32.

⁽⁶⁹⁾ Vec C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, bod 36.

⁽⁷⁰⁾ Vec C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, bod 38.

⁽⁷¹⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 69.

⁽⁷²⁾ Vec C-279/08 P, *Komisia/Holandsko*, ECLI:EU:C:2011:551, body 102 až 113.

⁽⁷³⁾ Vec C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, bod 19; vec C-275/13, *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, bod 24.

- (133) Nemecko okrem toho tvrdí, že kým vo veci *Essent* bol spravovaním poplatku poverený jeden osobitný orgán, na základe zákona EEG z roku 2012 sa v podstate ukladajú povinnosti neurčitému počtu súkromných subjektov, t. j. prevádzkovateľov siete, prevádzkovateľov prenosovej sústavy a dodávateľov elektriny, pričom tieto povinnosti sú vymedzené len všeobecne. Nejde o poverenie a pri takom veľkom počte súkromných subjektov sa nemožno domnievať, že ich štát určil, aby spravovali tento poplatok. Ako sa uvádza v odôvodnení 118, na spravovanie príplatku EEG boli určení prevádzkovatelia prenosovej sústavy, a žiadne iné subjekty. Navyše podľa všetkého neexistuje žiadny právny dôvod, pre ktorý by členský štát nemohol poveriť spravovaním štátnych zdrojov viac ako jeden subjekt.
- (134) Nemecko a zainteresované strany tiež zdôrazňujú údajné rozdiely medzi zákonom EEG z roku 2012 a nedávnym rozsudkom vo veci *Vent de Colère!* ⁽⁷⁴⁾: vo Francúzsku bol príslušný príspevok vybraný od odberateľov prostredníctvom štátom spravovaného fondu, zatiaľ čo v Nemecku prevádzkovatelia prenosovej sústavy vyberajú príplatok EEG od súkromných dodávateľov, ktorí ho následne môžu preniesť na odberateľov. Vo Francúzsku bola výška príspevku stanovená ministerskou vyhláškou, zatiaľ čo v Nemecku ju vypočítavajú prevádzkovatelia prenosovej sústavy na základe svojich skutočných nákladov. Vo Francúzsku by v prípade deficitu zasiahol štát, zatiaľ čo v Nemecku budú musieť deficit znášať prevádzkovatelia prenosovej sústavy, kým sa nevykompenzuje zvýšením príplatku v nasledujúcom roku.
- (135) Tvrdením, že o pomoc zo štátnych zdrojov ide len vtedy, keď má výkonná zložka štátu tieto finančné prostriedky k dispozícii, Nemecko nesprávne vykladá judikatúru. Ako je vysvetlené v odôvodnení 130, pojem „štát“ sa neobmedzuje len na výkonnú zložku, keďže zahŕňa aj zákonodarcu, ani sa nevyžaduje, aby štát mohol disponovať týmito finančnými prostriedkami, akoby boli súčasťou jeho vlastného rozpočtu. Ako vyplýva z odôvodnenia 114, nezáleží na tom, či má subjekt spravujúci štátne zdroje súkromný alebo verejný charakter. Navyše prevádzkovatelia prenosovej sústavy vypočítavajú príplatok EEG na základe svojich nákladov spôsobom, ktorý je stanovený v zákone EEG z roku 2012, a skutočnosť, že štát zaviedol v rámci tohto systému trhový mechanizmus, nemá vplyv na existenciu štátnych zdrojov. Štát určuje aj to, ako postupovať v prípade vzniku deficitu. Je pravda, že štát nespĺňa deficit sám, ale reguluje a kontroluje spôsob pokrývania deficitu, napokon aj prostredníctvom príplatku EEG.
- (136) Nemecko navyše tvrdí, že vo veci *Vent de Colère!* sa vyžaduje, aby mal štát diskrečnú právomoc kedykoľvek disponovať finančnými prostriedkami, zatiaľ čo podľa zákona EEG z roku 2012 štát, ktorý tento právny predpis len uzákonil, nemá žiadnu takúto diskrečnú právomoc. Podľa Nemecka Komisia nerobí dostatočný rozdiel medzi skutočnými prostriedkami výkonnej kontroly a obyčajnou legislatívnou činnosťou. Štátna kontrola znamená, že štát má diskrečnú právomoc disponovať finančnými prostriedkami. Súdny dvor toto zistenie potvrdzuje aj v bode 21 vo veci *Vent de Colère!*.
- (137) O neexistencii štátnej kontroly podľa Nemecka svedčí aj skutočnosť, že štát nemôže určovať výšku príplatku EEG. V skutočnosti výšku príplatku určuje v plnej miere trh, keďže táto výška závisí od príjmu, ktorý prevádzkovatelia prenosovej sústavy získajú z predaja elektriny vyrobenej podľa zákona EEG na spotovom trhu. Komisia uznáva, že štát nie vždy určuje presnú výšku príplatku EEG, ale stanovuje spôsob, akým sa má vypočítať s ohľadom na predajnú cenu elektriny. Navyše štát môže do systému financovania zaviesť trhové mechanizmy bez toho, aby sa vzdal kontroly nad financovaním. Komisia v tejto súvislosti nevidí žiadny rozdiel medzi verejným poplatkom, ktorý stanovili štátne orgány, a právnym záväzkom, ktorý štát uložil na základe právneho predpisu. V oboch prípadoch štát riadi presun finančných prostriedkov prostredníctvom právnych predpisov a stanovuje, na aké účely sa tieto finančné prostriedky môžu použiť.
- (138) Komisia preto trvá na svojom posúdení, podľa ktorého je podpora výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a výroby elektriny z banského plynu prostredníctvom výkupných cien financovaná zo štátnych zdrojov.

7.1.4. Rušivý vplyv na hospodársku súťaž a obchod

- (139) Napokon sa zdá, že výhody poskytované výrobcom elektriny vyrobenej podľa zákona EEG a energeticky náročným odberateľom narušajú hospodársku súťaž a ovplyvňujú obchod, keďže títo príjemcovia pôsobia v odvetviach, v ktorých došlo k liberalizácii trhov a v ktorých prebieha obchod medzi členskými štátmi.

7.1.5. Záver o existencii štátnej pomoci

- (140) Komisia preto dospela k záveru, že zákon EEG z roku 2012 zahŕňa štátnu pomoc v zmysle článku 107 zmluvy v prospech výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG a na základe pravidla BesAR aj v prospech energeticky náročných odberateľov.

⁽⁷⁴⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 21.

7.2. Existujúca pomoc/nová pomoc a zákonnosť pomoci

- (141) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania uviedla, že nemecký zákon o energii z obnoviteľných zdrojov, ktorý nadobudol účinnosť 1. apríla 2000 („zákon EEG z roku 2000“) a bol predchodcom zákona EEG z roku 2012, podľa nej nezahŕňal štátnu pomoc (rozhodnutie Komisie vo veci NN 27/2000) ⁽⁷³⁾. Komisia sa však domnievala, že zmeny zavedené zákonom EEG z roku 2012 boli značné a že pomoc poskytovaná na základe zákona EEG z roku 2012 predstavuje novú pomoc, na ktorú sa predchádzajúce rozhodnutie Komisie nevzťahuje (odôvodnenie 150 rozhodnutia o začatí konania).
- (142) Nemecko a viaceré zainteresované strany však tento záver napadli.
- (143) Nemecko a zainteresované strany tvrdia, že následné zmeny, ku ktorým došlo medzi pôvodnou verziou zákona EEG z roku 2000 a zákonom EEG z roku 2012, zásadným spôsobom nezmenili schému pomoci, takže zákon EEG z roku 2012 predstavuje existujúcu pomoc.
- (144) Nemecko však pripúšťa, že medzi zákonom EEG z roku 2012 a zákonom EEG z roku 2000 existujú dva rozdiely:
- a) došlo k zmene vyrovnávacieho mechanizmu: pôvodný fyzický tok elektriny vyrobenej podľa zákona EEG smerom k dodávateľom bol nahradený záväzkom prevádzkovateľov prenosovej sústavy, že budú sami predávať elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG na spotovom trhu. Výmenou za zaplatenie príplatku EEG za dané množstvo elektriny môžu dodávateľia elektriny označiť toto množstvo za elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG. Podľa Nemecka to znamená, že dodávateľia elektriny získajú elektrinu „obnoviteľnej kvality“, a teda možnosť ukázať odberateľom, v akom rozsahu zaplatili daný príplatok (pozri § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 zákona EEG z roku 2012);
 - b) v zákone EEG z roku 2000 neexistuje pravidlo BesAR.
- (145) S výnimkou týchto dvoch rozdielov je mechanizmus opísaný v odôvodneniach 7, 8 a 9 podľa Nemecka rovnaký ako mechanizmus stanovený v zákone EEG z roku 2000. Nemecko konkrétne tvrdí, že základná črta, teda skutočnosť, že dodávateľia elektriny kompenzujú dodatočné náklady prevádzkovateľov prenosovej sústavy z nákupu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG s použitím vlastných finančných prostriedkov, bola už súčasťou zákona EEG z roku 2000.
- (146) Komisia trvá na svojom zistení, že štátna pomoc zahrnutá v zákone EEG z roku 2012 predstavuje novú pomoc, lebo tento zákon sa značne líši od zákona EEG z roku 2000.
- (147) Zmeny, ktoré uznalo aj Nemecko, konkrétne zmena vyrovnávacieho mechanizmu a zavedenie pravidla BesAR, sú skutočne značné.

7.2.1 Zmena vyrovnávacieho mechanizmu

- (148) Komisia v rámci úvodnej poznámky poukazuje na to, že hoci sa v roku 2002 domnievala, že zákon EEG z 2000 nezahŕňa prevod štátnych zdrojov, toto posúdenie bolo vykonané krátko po vnesení rozsudku vo veci *PreussenElektra*. Rozsudok vo veci *PreussenElektra* však bol odvtedy objasnený a dokonca obmedzený na základe ďalších rozhodnutí Súdneho dvora: na základe rozhodnutí vo veciach *Essent*, *Vent de Colère!* a *Elcogás* sa zdá, že už v rámci pôvodného vyrovnávacieho mechanizmu boli prevádzkovatelia prenosovej sústavy poverení štátom, aby spravovali schému pomoci, ktorá bola financovaná prostredníctvom príplatku vybraného od dodávateľov elektriny.
- (149) Rozhodujúcim bodom je, že vyrovnávací mechanizmus sa značne zmenil. Už sa neskladá zo súboru povinností týkajúcich sa fyzických nákupov elektriny (prevádzkovatelia siete od výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG; prevádzkovatelia prenosovej sústavy od prevádzkovateľov siete; dodávateľia elektriny od prevádzkovateľov prenosovej sústavy). Teraz je fyzický prevod prerušený na úrovni prevádzkovateľov prenosovej sústavy, ktorí musia uviesť elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG na trh. Toto uvádzanie na trh sa oddelilo od vyrovnávacieho mechanizmu. V tom ide výlučne o finančné rozdelenie nákladov medzi rôzne subjekty. Štát zveril prevádzkovateľom prenosovej sústavy zodpovednosť za centralizáciu a výpočet týchto nákladov, ako aj za ich vyberanie od dodávateľov elektriny.
- (150) V zákone EEG z roku 2000 sa navyše neuvádzalo nič o tom, či by sa na nákladoch na výrobu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG mali podieľať aj odberatelia elektrickej energie. Toto rozhodnutie bolo ponechané na príslušný regulačný orgán, ktorý v tom čase stále mal právomoc regulovať ceny elektrickej energie pre koncových odberateľov. Na základe zákona EEG z roku 2012 majú dodávateľia vyslovene povolené prenášať náklady na svojich odberateľov, čo *de facto* všetci robia.

⁽⁷³⁾ Ú. v. ES C 164, 10.7.2002, s. 5.

- (151) Navyše agentúra BNetzA, ktorá podľa zákona EEG z roku 2000 nezohrávala žiadnu úlohu, získala právomoc monitorovať tieto finančné toky a presadzovať dodržiavanie zákona EEG z roku 2012, a to najmä na účely ochrany spotrebiteľa. Úrad BAFA, ktorý podľa zákona EEG z roku 2000 tiež nezohrával žiadnu úlohu, rozhoduje o znižovaní príplatku EEG pre určité podniky na základe kritérií stanovených v zákone EEG z roku 2012.

7.2.2. Pravidlo *Besondere Ausgleichsregelung* (BesAR)

- (152) Logickým dôsledkom zaradenia odberateľov elektrickej energie do rozdelenia zafáženia je zníženie príplatku pre energeticky náročné podniky. Podľa zákona EEG z roku 2012 je úrad BAFA, ktorý podľa zákona EEG z roku 2000 nezohrával žiadnu osobitnú úlohu, zodpovedný za to, aby prostredníctvom administratívnych rozhodnutí potvrdzoval, že príslušné energeticky náročné podniky spĺňajú podmienky pravidla BesAR. Niektoré zainteresované strany tvrdia, že len samotná skutočnosť, že niektorí odberatelia elektrickej energie využívajú znížený príplatok, nemôže mať vplyv na súkromný charakter finančných prostriedkov, ktorými prispievajú do systému. Komisia sa však domnieva, že existencia pravidla BesAR je ďalším dôkazom toho, že zákon EEG z roku 2012 sa už viac nezakladá na nákupných povinnostiach zahŕňajúcich súkromné prostriedky, ale na komplexnom systéme rozdeľovania nákladov, ktorý je do istej miery založený na zohľadňovaní spravodlivého rozdeľovania, riadený štátom a monitorovaný štátnymi orgánmi.
- (153) Početné rozdiely medzi zákonom EEG z roku 2000 a zákonom EEG z roku 2012 sú na záver zhrnuté v nasledujúcej tabuľke. Dokazujú, že na základe zákona EEG z roku 2012 vznikol úplne nový systém.

Znak	Zákon EEG z roku 2000	Zákon EEG z roku 2012
Prenesenie príplatku	Následné povinnosti prevádzkovateľov kupovať elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG	Prenesenie nákladov je oddelené od prevodu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG.
Vyrovňovací mechanizmus na tretej úrovni	Vyrovnanie nákladov je spojené s nákupom elektriny vyrobenej podľa EEG.	Vyrovnanie nákladov vyplývajúce z predaja elektriny vyrobenej podľa zákona EEG na spotovom trhu
Koncoví odberatelia musia znášať náklady, ale niektorí využívajú obmedzenú výšku príplatku.	Neuvádza sa.	Pravidlo BesAR: energeticky nároční odberatelia môžu požiadať o zníženie svojho príplatku.
Úloha agentúry BNetzA	Žiadna	Dohľad nad určovaním príplatku a jeho presadzovanie
Úloha úradu BAFA	Žiadna	Povoľuje zníženie príplatku.
Výška príplatku	0,2 ct/kWh (2000)	6,24 ct/kWh (2014)
Výkupná cena za elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG	Menej ako 1 mld. EUR (2000).	Viac ako 20 mld. EUR (2013).

- (154) Keďže zákon EEG z roku 2012 sa uplatňuje len na znížené sadzby príplatku EEG poskytnuté na roky 2013 a 2014, štátnu pomoc zahŕňa len zníženie poskytnuté v týchto dvoch rokoch ⁽⁷⁶⁾.

7.3. Zlučiteľnosť s vnútorným trhom

- (155) V rozhodnutí o začatí konania Komisia dospela k záveru, že štátna pomoc pre výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG by sa mohla vyhlásiť za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Vyjadrila však pochybnosti o tom, či by sa poskytnutie takejto pomoci dalo posúdiť nezávisle od jej mechanizmu financovania, t. j. príplatku EEG. Komisia tiež dospela k predbežnému záveru, že príplatok EEG je v rozpore s článkom 30 alebo článkom 110 zmluvy.

⁽⁷⁶⁾ Zákon EEG z roku 2012 nadobudol účinnosť 1. januára 2012, takže prvé znížené sadzby, o ktoré mohli energeticky nároční odberatelia podľa tohto zákona požiadať, boli tie, ktoré boli poskytnuté v roku 2013. Znížené sadzby poskytnuté na rok 2012 vychádzali z iného zákona, ktorý predchádzal zákonu EEG z roku 2012, a preto sa v rámci tohto konania neskúmajú.

- (156) V rozhodnutí o začatí konania Komisia zároveň vyjadrila pochybnosti o tom, či pravidlo BesAR možno vyhlásiť za zlučiteľné s vnútorným trhom na základe článku 107 ods. 3 zmluvy.

7.3.1. Právny základ a rozsah pôsobnosti pre posúdenie zlučiteľnosti pravidla BesAR

- (157) Posúdenie zlučiteľnosti sa vzťahuje len na novú pomoc poskytnutú na základe zákona EEG z roku 2012. Znížené sadzby príplatku EEG, ktoré boli zaplatené v roku 2012, mali právny základ v administratívnom akte, ktorý vydal úrad BAFA koncom roka 2011. Z tohto dôvodu sa na ne vzťahuje článok 1 písm. b) bod ii) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 ⁽⁷⁷⁾.
- (158) Toto rozhodnutie sa nevzťahuje na znížené sadzby príplatku EEG, ktoré zaplatili železničné podniky. Komisia si vyhradzuje právo posúdiť § 42 zákona o EEG z roku 2012 v osobitnom konaní.
- (159) Komisia posúdila zlučiteľnosť pravidla BesAR s vnútorným trhom na základe oddielov 3.7.2 a 3.7.3 usmernení z roku 2014.
- (160) Komisia uplatňuje usmernenia z roku 2014 od 1. júla 2014. V týchto usmerneniach sa uvádzajú hmotnoprávne pravidlá týkajúce sa posudzovania znížených sadzieb pri financovaní podpory energie z obnoviteľných zdrojov vrátane znížených sadzieb poskytnutých pred 1. júlom 2014 (bod 248). Skúmaná štátna pomoc sa preto musí posudzovať na základe usmernení z roku 2014.
- (161) Podľa príslušnej judikatúry je Komisia v špecifickej oblasti štátnej pomoci viazaná usmerneniami a oznámeniami, ktoré vydáva, pokiaľ sa neodchyľujú od pravidiel uvedených v zmluve a pokiaľ ich členské štáty akceptujú ⁽⁷⁸⁾. Usmernenia z roku 2014 prijalo Nemecko 31. júla 2014. Žiadna zo strán netvrdila, že sa tieto usmernenia odchyľujú od pravidiel uvedených v zmluve.
- (162) Zainteresované strany však napadli zákonnosť bodu 248. Domnievajú sa, že uplatňovanie usmernení z roku 2014 na pomoc, ktorá bola poskytnutá pred 1. júlom 2014, je v rozpore s niekoľkými všeobecnými zásadami práva Únie, konkrétne so zásadou právnej istoty a zásadou neretroaktivity kontraproduktívnych opatrení ⁽⁷⁹⁾, ako aj so zásadou, že štátna pomoc by sa mala posudzovať na základe pravidiel, ktoré boli platné v čase zavedenia schémy pomoci.
- (163) Zainteresované strany sa však mýlia, ak sa domnievajú, že druhý odsek bodu 248 predstavuje retroaktívne uplatňovanie. Podľa príslušnej judikatúry sa v práve Únie rozlišuje medzi okamžitým uplatňovaním nového pravidla na budúce účinky prebiehajúcej situácie ⁽⁸⁰⁾ a retroaktívnym uplatňovaním nového pravidla na situáciu, ktorá sa stala konečnou ešte pred nadobudnutím účinnosti tohto pravidla (označuje sa aj ako existujúca situácia) ⁽⁸¹⁾. Navyše podľa ustálenej judikatúry súdov Únie prevádzkovatelia nemôžu nadobudnúť legitímne očakávania, kým inštitúcie neprijmú akt uzatvárajúci administratívny postup, ktorý sa stáva konečným ⁽⁸²⁾.
- (164) Súdny dvor rozhodol, že neoprávnená štátna pomoc predstavuje prebiehajúcu situáciu. Podľa pravidiel upravujúcich včasné uplatňovanie zákona okamžité uplatnenie nových pravidiel zlučiteľnosti na neoprávnenú pomoc nepredstavuje retroaktívne uplatnenie týchto nových pravidiel ⁽⁸³⁾.

⁽⁷⁷⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽⁷⁸⁾ Rozsudok vo veci *Nemecko a i./Kronofrance*, C-75/05 a C-80/05, ECLI:EU:C:2008:482, bod 61 s ďalšími odkazmi.

⁽⁷⁹⁾ Zainteresované strany sa odvolávajú na túto judikatúru: vec C-260/91, *Diversint*, ECLI:EU:C:1993:136, bod 9; vec C-63/83, *Regina/Kirk*, ECLI:EU:C:1984:255, bod 21 a nasl.; vec C-1/73, *Westzucker*, ECLI:EU:C:1973:78, bod 5; vec C-295/02, *Gerken*, ECLI:EU:C:2004:400, bod 47 a nasl.; vec C-420/06, *Jager*, ECLI:EU:C:2008:152, bod 59 a nasl.; vec C-189/02 P, *Dansk Rørindustri a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2005:408, bod 217.

⁽⁸⁰⁾ Vec C-334/07 P, *Komisija/Freistaat Sachsen*, ECLI:EU:C:2008:709, bod 43; vec T-176/01, *Ferrière Nord/Komisija*, ECLI:EU:T:2004:336, bod 139.

⁽⁸¹⁾ Vec 68/69, *Bundesknappschaft/Brock*, ECLI:EU:C:1970:24, bod 6; vec 1/73 *Westzucker GmbH/Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker*, ECLI:EU:C:1973:78, bod 5; vec 143/73, *SOPAD/FORMA a i.*, ECLI:EU:C:1973:145, bod 8; vec 96/77, *Bauche*, ECLI:EU:C:1978:26, bod 48; vec 125/77, *Koninklijke Scholten-Honig NV a i./Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, ECLI:EU:C:1978:187, bod 37; vec 40/79, *P/Komisija*, ECLI:EU:C:1981:32, bod 12; vec 270/84, *Licata/ESC*, ECLI:EU:C:1986:304, bod 31; vec C-60/98 *Butterfly Music/CEDEM*, ECLI:EU:C:1999:333, bod 24; vec C-334/07 P, *Komisija/Freistaat Sachsen*, ECLI:EU:C:2008:709, bod 53; vec T-404/05 *Grécko/Komisija*, ECLI:EU:T:2008:510, bod 77.

⁽⁸²⁾ Vec C-169/95, *Španielsko/Komisija*, ECLI:EU:C:1997:10, body 51 až 54; spojené veci T-116/01 a T-118/01, *P&O European Ferries (Vizcaya) SA/Komisija*, ECLI:EU:T:2003:217, bod 205.

⁽⁸³⁾ Spojené veci C-465/09 P až C-470/09 P, *Diputación Foral de Vizcaya a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2011:372, body 125 a 128.

(165) Z týchto dôvodov musí Komisia posúdiť pravidlo BesAR na základe usmernení z roku 2014. Nemá diskrečnú právomoc odchyliť sa v rámci svojho posúdenia od týchto usmernení. Keďže rozhodnutie o začatí konania bolo uverejnené v úradnom vestníku pred 1. júlom 2014, Komisia vyzvala Nemecko a zainteresované strany, aby predložili pripomienky k uplatňovaniu usmernení z roku 2014 na tento prípad.

7.3.1.1. Pripomienky Nemecka a tretích strán

(166) Viaceré zainteresované strany tvrdili, že na obmedzené príplatky EEG by sa nemali vzťahovať usmernenia z roku 2014, ale že Komisia by mala radšej vykonať posúdenie zlučiteľnosti na základe článku 107 ods. 3 písm. b) alebo článku 107 ods. 3 písm. c) zmluvy.

(167) Po prvé, tieto strany tvrdili, že znížené sadzby príplatku EEG by sa mohli považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom na základe článku 107 ods. 3 písm. b) zmluvy, keďže sa nimi podporuje vykonávanie dôležitého projektu spoločného európskeho záujmu (podpora energie z obnoviteľných zdrojov, ako sa požaduje v smernici 2009/28/ES), alebo ak by sa tento argument neakceptoval, že sú určené na nápravu vážneho narušenia hospodárstva Nemecka (ktorému v dôsledku nákladov na obnoviteľné zdroje energie hrozí deindustrializácia).

(168) Zainteresované strany tiež tvrdili, že znížené sadzby by sa mohli považovať za zlučiteľné na základe článku 107 ods. 3 písm. c) zmluvy, lebo ich cieľom je podporovať rozvoj výroby energie z obnoviteľných zdrojov a zároveň zabráňovať úniku uhlíka a chrániť priemyselnú základňu v Únii. Príslušné zainteresované strany v tejto súvislosti tvrdia, že pravidlo BesAR je vhodným nástrojom na vyriešenie rôznych aspektov tohto viacnásobného cieľa. Uvádzajú tiež, že tento nástroj je primeraný preto, lebo príjemcovia, ktorí využívajú pravidlo BesAR, stále prispievajú na financovanie. Zároveň tvrdia, že toto opatrenie je primerané preto, lebo dane z elektriny a príplatok EEG sú v podstate podobné (obidva poplatky sa účtujú za spotrebu elektriny) a minimálna sadzba zdaňovania elektriny spotrebovanej podnikmi, ktorú určila Únia a ktorá sa uvádza v tabuľke C prílohy I smernice Rady 2003/96/ES⁽⁸⁴⁾, je 0,05 ct/kWh, je teda rovnaká ako minimálna výška príplatku EEG. Napokon, zainteresované strany tvrdia, že zákonom EEG z roku 2012 sa nenarúša hospodárska súťaž ani obchod, keďže tento zákon celkom nezabráňuje narušeniu spôsobenému predovšetkým vyšším príplatkom EEG, ktorý znášajú nemecké podniky, v porovnaní s ekvivalentnými daňami alebo poplatkami, ktoré platia podniky v iných členských štátoch.

(169) Pokiaľ ide o uplatňovanie článku 107 ods. 3 písm. b) a článku 107 ods. 3 písm. c), Nemecko predložilo vo svojej odpovedi na rozhodnutie Komisie o začatí konania podobné argumenty.

(170) Po druhé, zainteresované strany tvrdia, že Komisia nemôže skúmať znížené sadzby oddelene podľa iného právneho základu pre zlučiteľnosť, než je ten, ktorý bol použitý na preskúmanie podpory elektriny vyrobenej podľa zákona EEG. Komisia skôr mala znížené sadzby, ktoré sú súčasťou financovania, posúdiť (a schváliť) spoločne s podporou energie z obnoviteľných zdrojov v rozhodnutí o začatí konania. V rámci tohto vysvetlenia sa odkazuje na judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej musí Komisia zohľadniť metódu financovania pomoci v prípade, ak je táto metóda neoddeliteľnou súčasťou opatrenia⁽⁸⁵⁾.

(171) Po tretie, ak by sa aj mali uplatniť usmernenia z roku 2014, zainteresované strany vzhľadom na body 248 a 250 týchto usmernení tvrdia, že tieto usmernenia by sa mohli retroaktívne uplatňovať len na neoprávnenú pomoc, ale nie na existujúcu pomoc. Keby však aj obmedzené príplatky EEG predstavovali štátnu pomoc (čo je sporné), museli by sa považovať za existujúcu pomoc vzhľadom na to, že Komisia ich vo veci NN 27/2000⁽⁸⁶⁾ bezvýhradne schválila.

(172) Po štvrté, zainteresované strany tvrdia, že usmernenia z roku 2014, najmä pravidlá týkajúce sa plánov úprav v oddiele 3.7.3, by sa mali vykladať tak, aby sa ochránili legitímne očakávania príjemcov: inými slovami, progresívna úprava by mala byť v rokoch 2013 a 2014 dostatočne malá, aby sa vylúčilo vrátenie pomoci. Takéto legitímne očakávania podľa zainteresovaných strán vyplynuli z rozhodnutia Komisie vo veci NN 27/2000.

⁽⁸⁴⁾ Smernica Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽⁸⁵⁾ Vec C-261/01, *Van Calster*, ECLI:EU:C:2003:571, bod 49; vec C-333/07, *Société Régie Networks*, ECLI:EU:C:2008:764, bod 89.

⁽⁸⁶⁾ Pozri poznámku 75.

7.3.1.2. Posúdenie

- (173) Tieto argumenty nemôžu zmeniť posúdenie uvedené v tomto rozhodnutí v súvislosti s uplatniteľnosťou usmernení z roku 2014, ktoré sa uvádza v odôvodneniach 157 až 165.
- (174) Po prvé, pokiaľ ide o uplatňovanie článku 107 ods. 3 písm. c) zmluvy, v bode 10 usmernení z roku 2014 sa uvádza, že v týchto osobitných usmerneniach „Komisia stanovuje podmienky, za ktorých sa pomoc v oblasti energetiky a životného prostredia môže považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. c) zmluvy.“ Podľa Súdneho dvora „Komisia môže prijať postupy, v ktorých upraví spôsoby využívania svojej diskrečnej právomoci vo forme opatrení, akými sú usmernenia, pokiaľ tieto opatrenia obsahujú pravidlá upravujúce postoje, ktoré táto inštitúcia zaujme, a neodchylujú sa od ustanovení zmluvy.“⁽⁸⁷⁾ Keďže v usmerneniach z roku 2014 sa všeobecným a transparentným spôsobom stanovujú *ex ante* podmienky zlučiteľnosti týkajúce sa udelenia výnimky, ktoré sú stanovené v článku 107 ods. 3 písm. c) zmluvy, Komisia je povinná uplatniť tieto usmernenia.
- (175) Nie je tu žiadny priestor na analogické uplatňovanie pravidiel týkajúcich sa zdaňovania elektriny, lebo usmernenia z roku 2014 obsahujú úplný súbor pravidiel, ktoré sú zamerané na posudzovanie zníženia príplatkov za obnoviteľné zdroje energie.
- (176) Pokiaľ ide o výnimky stanovené v článku 107 ods. 3 písm. b) zmluvy, v usmerneniach z roku 2014 sa neuvádzajú žiadne kritériá, pokiaľ ide o spôsob, akým bude Komisia vykonávať svoju diskrečnú právomoc pri uplatňovaní článku 107 ods. 3 písm. b). Je pravda, že Komisia prijala oznámenie s názvom Kritériá pre analýzu zlučiteľnosti štátnej pomoci na podporu vykonávania dôležitých projektov spoločného európskeho záujmu s vnútorným trhom⁽⁸⁸⁾, ktoré sa uplatňuje od 1. júla 2014. Podľa bodu 52 tohto oznámenia však „v prípade pomoci, ktorá nebola notifikovaná, Komisia uplatní toto oznámenie, ak bola pomoc poskytnutá po nadobudnutí jeho účinnosti, a platné pravidlá účinné v čase poskytnutia pomoci vo všetkých ostatných prípadoch.“ To znamená, že kritériá stanovené v oznámení nemožno uplatniť na znížené sadzby príplatku, ktoré sa skúmajú v tomto rozhodnutí. Komisia musí namiesto toho uplatniť pravidlá stanovené v usmerneniach z roku 2008⁽⁸⁹⁾.
- (177) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania vyjadrila pochybnosti o tom, či podľa bodov 147 až 150 usmernení z roku 2008 možno považovať pravidlo BesAR za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. b) zmluvy. Tieto pochybnosti vznikli najmä preto, lebo znížené sadzby podľa všetkého nesúviseli so žiadnym projektom a *a fortiori* so žiadnym projektom, ktorý by bol „konkrétny a jasne definovaný z hľadiska podmienok jeho implementácie“. Okrem toho ostalo rozhodne sporné, či by sa takýto projekt mohol považovať za projekt „spoločného európskeho záujmu“, teda či by poskytnutá výhoda bola prospešná pre Úniu ako celok. Na záver bolo diskutabilné, či by predmetná pomoc, konkrétne znížené sadzby príplatku EEG, „stimulovala realizáciu takéhoto projektu“ (odôvodnenia 211 a 212 rozhodnutia o začatí konania).
- (178) Tieto pochybnosti sa nezmiernili. Nemecko tvrdí, že dosahovanie cieľov v oblasti obnoviteľných zdrojov energie aj zachovanie priemyselnej konkurencieschopnosti treba považovať minimálne za jeden projekt spoločného európskeho záujmu. Nemecko odkazuje na stratégiu Európa 2020, ktorú vypracovala Komisia a v ktorej sa „podporovanie ekologickejšieho a konkurencieschopnejšieho hospodárstva, ktoré efektívnejšie využíva zdroje“ považuje za prioritu⁽⁹⁰⁾. Nech sú však ciele tejto politiky akokoľvek dôležité, rozvoj obnoviteľných zdrojov energie a podpora konkurencieschopnosti sa v doslovnom zmysle nemôžu chápať ako konkrétne projekty. Takéto projekty by bolo možné ešte ťažšie vymedziť z hľadiska ich realizácie vrátane ich účastníkov, ich cieľov a účinkov, ako sa vyžaduje v bode 147 písm. a) usmernení z roku 2008. Ak by sa projekty spoločného európskeho záujmu chápali tak, že zahŕňajú len ciele politiky ako také, obmedzenia uvedené v článku 107 ods. 3 písm. b) by prekročovali rámec ich znenia a požiadavka zamerania na konkrétny a jasne definovaný projekt by nedávala zmysel. To by bolo v rozpore s „potrebou úzkeho výkladu výnimiek zo všeobecnej zásady, že štátna pomoc nie je zlučiteľná s vnútorným trhom“⁽⁹¹⁾.
- (179) Čo je však dôležitejšie, podľa jasného vyjadrenia Všeobecného súdu vo veci *Hotel Cipriani* „sa na opatrenie pomoci môže vzťahovať výnimka stanovená v [článku 107 ods. 3 písm. b) zmluvy], iba ak v zásade nezvýhodňuje hospodárske subjekty členského štátu, ale predstavuje výhodu pre celé Spoločenstvo.“ Toto kritérium nie je splnené v prípade, ak je

⁽⁸⁷⁾ Vec C-310/99, *Taliano/Komisia*, ECLI:EU:C:2002:143, bod 52.

⁽⁸⁸⁾ Ú. v. EÚ C 188, 20.6.2014, s. 4.

⁽⁸⁹⁾ Usmernenia Spoločenstva o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia z roku 2008 (Ú. v. EÚ C 82, 1.4.2008, s. 1).

⁽⁹⁰⁾ KOM(2010) 2020 v konečnom znení, s. 10.

⁽⁹¹⁾ Vec C-301/96, *Nemecko/Komisia*, ECLI:EU:C:2003:509, bod 106.

cieľom vnútroštátnej schémy pomoci len zlepšiť konkurencieschopnosť dotknutých podnikov⁽⁹²⁾. Účelom pravidla BesAR je len zmierniť nákladové zaťaženie energeticky intenzívnych podnikov v Nemecku, a tým zlepšiť ich konkurencieschopnosť.

- (180) Napokon, vzhľadom na potrebu úzkeho výkladu výnimiek zo všeobecnej zásady, že štátna pomoc nie je zlučiteľná s vnútorným trhom, ktorá sa uvádza v odôvodnení 178, len samotnú skutočnosť, že sa zvyšujú náklady na elektrinu pre veľký počet priemyselných odberateľov, nemožno považovať za závažné narušenie hospodárstva dotknutého členského štátu.
- (181) Komisia preto nemohla schváliť pravidlo BesAR v súlade s článkom 107 ods. 3 písm. b) zmluvy.
- (182) Po druhé, pokiaľ ide o argument zhrnutý v odôvodnení 170, pomoc poskytnutá energeticky náročným podnikom prostredníctvom nižších príplatkov EEG sa jednoznačne líši a je oddeliteľná od podpory energie z obnoviteľných zdrojov. Ide o dve rôzne skupiny príjemcov uvedených dvoch druhov pomoci. Okrem toho znížené sadzby neslúžia priamo na financovanie podpory energie z obnoviteľných zdrojov, ale naopak, v skutočnosti sú v rozpore s týmto účelom, keďže ich bezprostredným účinkom je zníženie príjmov, ktoré sú k dispozícii na financovanie obnoviteľných zdrojov energie. Dokazuje to aj skutočnosť, že v snahe zabezpečiť financovanie sa príplatok EEG musel zvýšiť pre všetkých ostatných nevýhodnených odberateľov.
- (183) Po tretie, pokiaľ ide o argument zhrnutý v odôvodnení 171, pravidlo BesAR sa musí považovať za neoprávnenú pomoc, ktorá patrí do pôsobnosti bodu 248 usmernení z roku 2014: ako už bolo vysvetlené v odôvodnení 141 a nasl., na základe zákona EEG z roku 2012 došlo k značnej zmene schémy pomoci, ktorú Komisia schválila v rámci rozhodnutia prijatého vo veci NN 27/2000.
- (184) Štvrtý argument týkajúci sa legitímnych očakávaní príjemcov sa hlbšie skúma v odôvodnení 257, keďže sa týka len vrátenia pomoci.

7.3.1.3. Alternatívne posúdenie podľa usmernení z roku 2008

- (185) Všeobecný súd pri viacerých príležitostiach a v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora konštatoval, že neoprávnenú pomoc treba posudzovať na základe pravidiel, ktoré platili v čase jej poskytnutia. Komisia preto vykonala alternatívne posúdenie podľa článku 107 ods. 3 písm. c) zmluvy na základe usmernení z roku 2008.
- (186) Výsledkom je, že Komisia by musela vyhlásiť prevádzkovú pomoc poskytnutú na základe pravidla BesAR za nezlučiteľnú v plnom rozsahu, a to z dôvodov uvedených v odôvodnení 187 a nasl.
- (187) V rozhodnutí o začatí konania sa uvádza, že v čase jeho prijatia neexistovali žiadne osobitné pravidlá štátnej pomoci, na základe ktorých by sa uznávalo, že výnimky alebo znížené sadzby súvisiace s poplatkami, ktoré slúžia na financovanie podpory obnoviteľných zdrojov energie, možno považovať za nevyhnutné na dosiahnutie cieľa spoločného záujmu, a preto by mali byť povolené na základe článku 107 ods. 3 písm. c) zmluvy.
- (188) Okrem toho Komisia zakázala podobnú prevádzkovú pomoc, ktorú oznámilo Rakúsko v roku 2011⁽⁹³⁾. Tento zákaz je v súlade s judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej prevádzková pomoc ako taká ovplyvňuje obchodné podmienky do takej miery, ktorá je v rozpore so spoločným záujmom, a preto ju nemožno považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom⁽⁹⁴⁾. Komisia v tomto rozhodnutí zároveň vysvetlila, prečo nie je možné použiť analógiu s pravidlami týkajúcimi sa zdaňovania elektriny.
- (189) Z uvedených dôvodov Komisia nemohla povoliť predmetnú pomoc podľa článku 107 ods. 3 písm. c) zmluvy ani na základe hmotnoprávných pravidiel platných v čase poskytnutia pomoci.

⁽⁹²⁾ Spojené veci T-254/00, T-270/00 a T-277/00, *Hotel Cipriani a i.*, ECLI:EU:T:2008:537, bod 337.

⁽⁹³⁾ SA.26036 (C24/09) – Rakúsko, Štátna pomoc pre energeticky náročné podniky, zákon o ekoenergii, Rakúsko (Ú. v. EÚ L 235, 10.9.2011, s. 42).

⁽⁹⁴⁾ Rozsudok vo veci *Nemecko/Komisia* („Jadekost“), C-288/96, ECLI:EU:C:2000:537, bod 77 s ďalšími odkazmi.

7.3.2. Náklady vyplývajúce z podpory energie z obnoviteľných zdrojov

- (190) Podľa bodu 184 usmernení z roku 2014 možno znížené sadzby poskytnúť len v súvislosti s nákladmi vyplývajúcimi z podpory energie z obnoviteľných zdrojov.
- (191) Ako však Komisia uviedla vo svojom rozhodnutí v prípade pomoci SA.38632 (2014/N), ktoré sa týkalo zákona EEG z roku 2014 (ďalej len „rozhodnutie o zákone EEG z roku 2014“), príplatok EEG slúži aj na financovanie podpory výroby elektriny z banského plynu. Banský plyn nie je obnoviteľný zdroj energie v zmysle bodu 19 ods. 5 usmernení z roku 2014. Na znížené sadzby príplatkov určených na financovanie podpory iných zdrojov energie sa oddiel 3.7.2 usmernení z roku 2014 nevzťahuje ⁽⁹⁵⁾.
- (192) V tejto súvislosti Nemecko v kontexte notifikačného postupu v prípade pomoci SA.38632 (2014/N) uviedlo, že nedôjde k žiadnemu zníženiu pri financovaní podpory elektriny z banského plynu, keďže podľa zákona EEG z roku 2014 energeticky náročné podniky musia zaplatiť plnú výšku príplatku za prvú spotrebovanú GWh v každom dotknutom mieste spotreby. Príjem z príplatku v plnej výške za prvú GWh je skutočne vyšší ako výška dotácie, ktorá sa platí v súvislosti s elektrinou vyrobenou z banského plynu ⁽⁹⁶⁾.
- (193) V roku 2012 výška podpory banského plynu (41,4 milióna EUR) predstavovala 0,25 % celkovej výšky podpory, ktorá bola na tento rok poskytnutá podľa zákona EEG z roku 2012. Podľa prognóz je pravdepodobné, že objem banského plynu ostane v budúcnosti konštantný, alebo dokonca mierne klesne ⁽⁹⁷⁾.
- (194) Komisia na základe toho zistila, že pre príjemcov, ktorí využívajú pravidlo BesAR podľa zákona EEG roku 2014, by výška príplatku EEG zaplateného za prvú spotrebovanú GWh výrazne prekročovala výšku podpory banského plynu ⁽⁹⁸⁾. Komisia navyše dospela k záveru, že keď sa percento podpory EEG vyplatené za banský plyn (0,25 %) vynásobí výškou príplatku EEG (6,24 ct/kWh v roku 2014), výsledok je 0,016 ct/kWh. Táto suma nedosahuje výšku minimálneho príspevku, ktorú príjemcovia využívajúci pravidlo BesAR museli zaplatiť dokonca aj nad rámec prvej spotrebovanej GWh (0,05 ct/kWh) ⁽⁹⁹⁾.
- (195) V zákone EEG z roku 2012 sa uvádzajú dve alternatívne obmedzenia. Podľa prvej alternatívy (§ 41 ods. 3 bod 1), ktorou je regresívne obmedzenie, musia príjemcovia stále platiť plnú výšku príplatku za prvú spotrebovanú GWh, pričom minimálna výška príplatku, ktorú treba zaplatiť za spotrebu prevyšujúcu 100 spotrebovaných GWh, je 0,05 ct/kWh. Podľa druhej alternatívy (§ 41 ods. 3 bod 2), ktorá sa týka podnikov s najvyššou energetickou náročnosťou, je príplatok obmedzený na výšku 0,05 ct/kWh za celú spotrebu príjemcu. V oboch prípadoch príjemcovia stále platia viac ako zlomok príplatku, ktorý by sa mohol vyčleniť na podporu banského plynu (0,016 ct/kWh v roku 2014 a 0,013 ct/kWh na základe príplatku EEG vo výške 5,277 ct/kWh v roku 2013).
- (196) Prostredníctvom platby minimálneho príplatku vo výške 0,05 ct/kWh v rokoch 2013 a 2014, popri povinnosti niektorých príjemcov platiť príplatok za prvú GWh, sa teda zabezpečilo, aby sa energeticky náročným podnikom neposkytla žiadna znížená sadzba súvisiaca s financovaním elektriny z banského plynu ⁽¹⁰⁰⁾.

7.3.3. Oprávnenosť

- (197) V bode 185 usmernení z roku 2014 sa uvádza, že pomoc by sa mala obmedzovať na odvetvia, ktorých konkurenčné postavenie je vystavené riziku vzhľadom na náklady vyplývajúce z financovania podpory energie z obnoviteľných zdrojov ako funkcie ich elektroenergetickej náročnosti a ich vystavenia medzinárodnému obchodu. Pomoc sa preto môže poskytnúť len vtedy, ak podnik patrí do odvetví uvedených v prílohe 3 k usmerneniam z roku 2014.
- (198) Navyše podľa bodu 186 usmernení z roku 2014 členské štáty môžu začleniť podnik do svojej vnútroštátnej schémy a poskytnúť zníženie nákladov vyplývajúcich z podpory obnoviteľných zdrojov energie, ak je elektroenergetická náročnosť podniku aspoň 20 % a podnik patrí do odvetvia s intenzitou obchodovania najmenej 4 % na úrovni Únie, hoci nepatrí do odvetvia uvedeného v prílohe 3 k usmerneniam z roku 2014.

⁽⁹⁵⁾ Rozhodnutie o zákone EEG z roku 2014, odôvodnenie 293.

⁽⁹⁶⁾ Rozhodnutie o zákone EEG z roku 2014, odôvodnenia 294 a 295.

⁽⁹⁷⁾ Rozhodnutie o zákone EEG z roku 2014, odôvodnenie 295.

⁽⁹⁸⁾ S 2 707 oprávnenými miestami spotreby v roku 2014 a príplatkom EEG vo výške 6,24 ct/kWh dosahujú príjmy z príplatkov pochádzajúce z platieb za prvú spotrebovanú GWh 168 916 800 EUR. Pozri rozhodnutie o zákone EEG z roku 2014, odôvodnenie 296.

⁽⁹⁹⁾ Rozhodnutie o zákone EEG z roku 2014, odôvodnenie 296.

⁽¹⁰⁰⁾ Pozri rozhodnutie o zákone EEG z roku 2014, odôvodnenie 297.

- (199) Napokon, v bode 187 usmernení z roku 2014 sa uvádza, že členské štáty môžu zaviesť dodatočné kritériá oprávnenosti za predpokladu, že v rámci oprávnených odvetví sa výber príjemcov uskutočňuje na základe objektívnych, nediskriminačných a transparentných kritérií a že pomoc sa v zásade poskytuje rovnako všetkým konkurentom v rovnakom odvetví, ak sa nachádzajú v podobnej skutočnej situácii.
- (200) Pokiaľ pomoc vo forme zníženia alebo oslobodenia od záťaže súvisiacej s finančnou podporou elektriny z obnoviteľných zdrojov energie bola poskytnutá pred dátumom uplatňovania týchto usmernení podnikom, ktoré nie sú oprávnené podľa kritérií uvedených v odôvodneniach 197 a 198 tohto rozhodnutia, takúto pomoc možno považovať za zlučiteľnú za predpokladu, že je v súlade s plánom úpravy (bod 197 usmernení z roku 2014).
- (201) Nemecko uviedlo, že len niekoľko príjemcov, ktorí využívali pravidlo BesAR v rokoch 2013 a 2014, bolo oprávnených na štátnu pomoc vo forme znížených sadzieb pri financovaní podpory elektriny z obnoviteľných zdrojov energie v súlade s oddielom 3.7.2 usmernení z roku 2014. Nemecko preto predložilo plán úpravy (pozri prílohu II), ktorý sa skúma v oddiele 7.3.5 a týka sa tých príjemcov, ktorí neboli oprávnení. Nemecko tiež vysvetlilo, že všetci príjemcovia, ktorí by mohli byť zahrnutí do vnútroštátnej schémy na základe bodu 186 usmernení z roku 2014, patria do odvetví uvedených v prílohe 5 k týmto usmerneniam.
- (202) Na výpočet hrubej pridanej hodnoty (ďalej len „HPH“), ktorá je potrebná na uplatňovanie bodov 185 až 192 usmernení z roku 2014 a ktorá je vymedzená v prílohe 4 k týmto usmerneniam, sa na základe § 41 zákona EEG z roku 2012 používa HPH pri trhových cenách za posledný rozpočtový rok pred podaním žiadosti o zníženie príplatku. V bodoch 1 a 2 prílohy 4 k usmerneniam z roku 2014 sa vyžaduje používanie HPH v nákladoch výrobných činiteľov, ako aj aritmetického priemeru za posledné tri roky, za ktoré sú k dispozícii potrebné údaje. Nemecko vysvetlilo, že takéto údaje neboli k dispozícii, lebo žiadosti o znížené sadzby na roky 2013 a 2014 zahŕňali len HPH pri trhových cenách za posledný rozpočtový rok, za ktorý boli k dispozícii potrebné údaje (t. j. za rok 2011 a za rok 2012). Nemecko podobne vysvetlilo, že priemerné maloobchodné ceny za elektrinu potrebné na výpočet nákladov na elektrinu neboli k dispozícii v prípade všetkých podnikov, teda aspoň nie v prípade pásma s vyššou spotrebou. Výpočet nákladov na elektrinu namiesto toho vychádzal zo skutočných nákladov na elektrinu v rokoch 2011 a 2012, keďže podniky vo svojich žiadostiach o znížené sadzby na roky 2013 a 2014 predložili práve tieto číselné údaje. Podľa bodu 4 prílohy 4 k usmerneniam z roku 2014 sa vymedzenie nákladov podniku na elektrinu zakladá najmä na predpokladanej cene elektriny, ktorú musí podnik zaplatiť. Na základe vysvetlení, ktoré poskytlo Nemecko, Komisia vo svojom rozhodnutí v prípade pomoci SA.38632 (2014/N) dospela k záveru, že prechodné pravidlá uvedené v zákone EEG z roku 2014, na základe ktorých je možné použiť údaje HPH v nákladoch výrobných činiteľov za minulý rozpočtový rok alebo za posledné dva rozpočtové roky, ako aj použiť skutočné náklady na elektrinu za posledný rozpočtový rok, boli v súlade s usmerneniami z roku 2014, a najmä s bodom 195 (odôvodnenia 311 až 314 tohto rozhodnutia). Dôvodom bolo, že tieto údaje, teda HPH v nákladoch výrobných činiteľov za minulý rok a skutočné náklady na elektrinu za minulý rok, sa mali uplatňovať len prechodne dovtedy, kým sa nepodari zhromaždiť údaje požadované podľa prílohy 4 k usmerneniam z roku 2014. Toto odôvodnenie sa vzťahuje *a fortiori* na posúdenie znížených sadzieb príplatku EEG v rokoch 2013 a 2014 a na základe tohto odôvodnenia tiež možno akceptovať, že na účely posúdenia zlučiteľnosti štátnej pomoci poskytnutej podľa pravidla BesAR v rokoch 2013 a 2014 vo forme znížených sadzieb pri financovaní podpory elektriny z obnoviteľných zdrojov energie podľa oddielu 3.7.2 usmernení z roku 2014 sa použili údaje HPH pri trhových cenách.
- (203) Komisia dospela k záveru, že zákon EEG z roku 2012 spĺňa pravidlá oprávnenosti stanovené v bodoch 185 a 186 usmernení z roku 2014 len čiastočne. Príjemcovia, pri ktorých tieto kritériá nie sú splnené, by preto mali pristúpiť k vráteniu pomoci, ktoré sa podrobne skúma v oddiele 7.3.5 týkajúcom sa plánu úpravy, ktorý predložilo Nemecko.

7.3.4. Prímeranosť

- (204) V bode 188 usmernení z roku 2014 sa uvádza, že pomoc sa považuje za prímeranú, ak príjemcovia pomoci zaplatia aspoň 15 % dodatočných nákladov bez zníženia sadzby.
- (205) Členské štáty však majú možnosť ešte viac obmedziť výšku nákladov vyplývajúcich z financovania pomoci na energiu z obnoviteľných zdrojov, ktoré sa majú vyplatiť na úrovni podnikov, a to až na 4 % hrubej pridanej hodnoty príslušného podniku. V prípade podnikov s elektroenergetickou náročnosťou najmenej 20 % môžu členské štáty obmedziť celkovú sumu, ktorá sa má vyplatiť, a to až na 0,5 % hrubej pridanej hodnoty príslušného podniku. Napokon, keď členské štáty rozhodnú o prijatí obmedzení vo výške 4 %, resp. 0,5 % hrubej pridanej hodnoty, tieto obmedzenia sa musia uplatňovať na všetky oprávnené podniky (body 189 a 190 usmernení z roku 2014).

- (206) Nemecko uviedlo, že v niektorých prípadoch obmedzená výška príplatku EEG, ktorú príjemcovia zaplatili v rokoch 2013 a 2014, nebola primeraná na základe kritérií uvedených v usmerneniach z roku 2014⁽¹⁰¹⁾. Nemecko preto predložilo plán úpravy (pozri prílohu II), ktorý sa skúma v oddiele 7.3.5.
- (207) Komisia dospela k záveru, že obmedzená výška príplatkov EEG spĺňa kritériá primeranosti stanovené v bodoch 188 a 189 usmernení z roku 2014 len čiastočne. Prijemcovia, pri ktorých tieto kritériá nie sú splnené, by preto mali pristúpiť k vráteniu pomoci, ktoré sa podrobne skúma v oddiele 7.3.5 týkajúcom sa plánu úpravy, ktorý predložilo Nemecko.

7.3.5. Plán úpravy

- (208) Podľa bodu 193 a nasl. usmernení z roku 2014 členské štáty majú uplatňovať kritériá oprávnenosti a primeranosti stanovené v oddiele 3.7.2 usmernení z roku 2014 a opísané v oddieloch 7.3.3 a 7.3.4 tohto rozhodnutia najneskôr od 1. januára 2019. Pomoc poskytnutá v období pred týmto dátumom sa bude považovať za zlučiteľnú, ak bude spĺňať rovnaké kritériá. Komisia sa navyše domnieva, že všetku pomoc poskytnutú na zníženie záťaže súvisiacej s financovaním podpory elektriny z obnoviteľných zdrojov energie počas rokov pred rokom 2019 možno vyhlásiť za zlučiteľnú s vnútorným trhom, pokiaľ je v súlade s plánom úpravy.
- (209) Tento plán úpravy musí obsahovať progresívnu úpravu úrovni pomoci vyplývajúcu z uplatňovania kritérií oprávnenosti a primeranosti stanovených v oddiele 3.7.2 usmernení z roku 2014 a opísaných v oddieloch 7.3.3 a 7.3.4.
- (210) Pokiaľ bola pomoc poskytnutá na obdobie pred dátumom začiatku uplatňovania týchto usmernení, musí plán stanovovať aj progresívne uplatňovanie kritérií na dané obdobie.
- (211) Ako sa uvádza v odôvodnení 200, pokiaľ bola pomoc poskytnutá pred dátumom začiatku uplatňovania usmernení z roku 2014 podnikom, ktoré nie sú oprávnené podľa kritérií opísaných v oddiele 7.3.3 tohto rozhodnutia, takúto pomoc možno považovať za zlučiteľnú za predpokladu, že plán úpravy ráta s minimálnym vlastným príspevkom vo výške 20 % dodatočných nákladov na príplatok bez zníženia sadzby, ktorý sa má stanoviť postupne a najneskôr do 1. januára 2019 (bod 197 usmernení z roku 2014).
- (212) Nemecko predložilo plán úpravy (príloha II) opísaný v odôvodnení 27 a nasl., na základe ktorého sa zabezpečuje progresívne zvyšovanie príplatku EEG pre všetkých príjemcov, ktorí majú pomoc vrátiť. Východiskovým bodom je príplatok EEG, ktorý bol skutočne zaplatený v roku 2013; ziskava sa vynásobením zníženého príplatku EEG, ktorý príjemca zaplatil v roku 2013, skutočnou spotrebou elektriny príjemcu v tom istom roku (ide o tzv. základný príplatok). Podľa plánu úpravy budú príplatky na roky 2013 a 2014 upravené tak, aby neprekračovali 125 % a 150 % základného príplatku. Od roku 2015 bude úprava smerom nahor potenciálne vyššia, keďže toto obmedzenie sa potom zvýši na 200 % základného príplatku. V nasledujúcich rokoch až do roku 2018 bude príplatok na rok x podobne obmedzený na 200 % príplatku za rok $x - 2$.
- (213) Pokiaľ ide o roky, ktoré sa skúmajú v rámci tohto rozhodnutia, teda roky 2013 a 2014, v pláne úpravy sa stanovuje progresívne zvyšovanie príplatku EEG pre všetkých príjemcov, pri ktorých neboli splnené kritériá oprávnenosti a primeranosti uvedené v usmerneniach z roku 2014. Toto zvyšovanie má po roku 2014 pokračovať, takže možno predpokladať, že úrovne požadované v usmerneniach z roku 2014 sa podarí splniť do 1. januára 2019 v prípade podnikov, ktoré sú v zásade oprávnené, ale neplatili poplatok v dostatočnej výške, ako aj v prípade podnikov, ktoré nie sú oprávnené, a preto musia dosiahnuť minimálny vlastný príspevok vo výške 20 % dodatočných nákladov na príplatok, ako sa stanovuje v bode 197 usmernení z roku 2014. Komisia navyše poznamenáva, že v pláne úpravy sa zohľadňujú všetky dôležité ekonomické faktory súvisiace s politikou v oblasti obnoviteľných zdrojov a že Nemecko o tomto pláne informovalo v termíne stanovenom v bode 200 usmernení z roku 2014.
- (214) Pokiaľ ide o roky 2013 a 2014, plán úpravy je teda v súlade s požiadavkami stanovenými v oddiele 3.7.3 usmernení z roku 2014. Podľa bodu 194 usmernení z roku 2014 sa preto znížené sadzby zmenené na základe plánu úpravy môžu považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom.

⁽¹⁰¹⁾ Informácie o uplatňovaní údajov o HPH a údajov o elektroenergetickej náročnosti sa uvádzajú v odôvodnení 202 tohto rozhodnutia.

7.3.6. Záver o zlučiteľnosti

- (215) Znížené príplatky EEG pre energeticky náročné podniky v rokoch 2013 a 2014 sú zlučiteľné s vnútorným trhom po splnení týchto podmienok:
- znížená sadzba príplatku sa poskytuje, len pokiaľ ide o náklady vyplývajúce z podpory energie z obnoviteľných zdrojov;
 - príjemcovia spĺňajú kritériá oprávnenosti stanovené v bodoch 185, 186 a 187 usmernení z roku 2014, ktoré sa skúmajú v oddiele 7.3.3 tohto rozhodnutia; a
 - znížená sadzba príplatku EEG je primeraná podľa kritérií stanovených v bodoch 188 a 189 usmernení z roku 2014, ktoré sa skúmajú v oddiele 7.3.4 tohto rozhodnutia.
- (216) V prípade príjemcov, pri ktorých nie je splnená jedna alebo viac podmienok opísaných v odôvodnení 215, sa Komisia výnimočne domnieva, že štátnu pomoc poskytnutú na základe pravidla BesAR v rokoch 2013 a 2014 možno vyhlásiť za zlučiteľnú s vnútorným trhom, pokiaľ sa zabezpečí, aby príjemcovia zaplatili aspoň 125 % základného príplatku vymedzeného v odôvodnení 212 za rok 2013 a 150 % základného príplatku za rok 2014. Na zabezpečenie takéhoto výsledku by vrátenie pomoci malo prebiehať takto:
- pokiaľ ide o zníženie sadzby poskytnutú na rok 2013, vrátená pomoc by mala zodpovedať rozdielu medzi výškou príplatku, ktorá mala byť zaplatená, keby boli splnené všetky podmienky uvedené v odôvodnení 215, a výškou príplatku EEG, ktorá bola skutočne zaplatená v roku 2013; celková výška príplatku EEG vrátane vrátenej sumy, ktorú by mal podnik vracajúci pomoc zaplatiť, však nesmie prekročiť 125 % príplatku EEG, ktorý bol skutočne zaplatený v roku 2013;
 - pokiaľ ide o zníženie sadzby poskytnutú na rok 2014, vrátená pomoc by mala zodpovedať rozdielu medzi výškou príplatku, ktorá mala byť zaplatená, keby boli splnené všetky podmienky uvedené v odôvodnení 215, a výškou príplatku EEG, ktorá bola skutočne zaplatená v roku 2014; celková výška príplatku EEG vrátane vrátenej sumy, ktorú by mal podnik vracajúci pomoc zaplatiť, však nesmie prekročiť 150 % príplatku EEG, ktorý bol skutočne zaplatený v roku 2013.

7.4. Súlad s ďalšími ustanoveniami zmluvy

- (217) Ako sa uvádza v bode 29 usmernení z roku 2014, keďže cieľom príplatku EEG je financovať podporu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, Komisia preskúmala jeho súlad s článkami 30 a 110 zmluvy.
- (218) Podľa príslušnej judikatúry poplatok, ktorý zaťažuje vnútroštátne a dovážané výrobky podľa rovnakých kritérií, však môže byť zmluvou zakázaný, ak je príjem z tohto poplatku určený na financovanie činností, z ktorých majú osobitne prospech spočítané vnútroštátne výrobky.
- (219) Pokiaľ majú prospech z výhod len tieto výrobky a tieto výhody plne kompenzujú poplatok, ktorým sú zaťažené, potom sa účinky poplatku prejavujú len na dovážaných výrobkoch a tento poplatok je poplatkom s rovnakým účinkom, čo je v rozpore s článkom 30 zmluvy. Naopak, pokiaľ uvedené výhody kompenzujú len sčasti zaťaženie, ktoré vnútroštátne výrobky znášajú, potom sporný poplatok je diskriminačným zdanením v zmysle článku 110 zmluvy, a rozsah kompenzácie zaťaženia, ktoré znášajú vnútroštátne výrobky, bude v rozpore s týmto ustanovením ⁽¹⁰²⁾.
- (220) Komisia sa v rámci svojej dlhoročnej rozhodovacej praxe ⁽¹⁰³⁾ a v súlade s judikatúrou Súdneho dvora ⁽¹⁰⁴⁾ domnieva, že financovanie vnútroštátnych schém na podporu obnoviteľných zdrojov energie prostredníctvom parafiškálneho poplatku za spotrebu elektriny môže diskriminovať dovážané obnoviteľné zdroje energie. Ak sa domáca výroba elektriny podporuje prostredníctvom pomoci, ktorá je financovaná z poplatku účtovaného za

⁽¹⁰²⁾ Spojené veci C-128/03 a C-129/03, AEM, ECLI:EU:C:2005:224, body 44 až 47; vec C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, bod 42.

⁽¹⁰³⁾ Rozhodnutie o štátnej pomoci N 34/90; rozhodnutie o štátnej pomoci N 416/99; rozhodnutie o štátnej pomoci N 490/00; rozhodnutie o štátnej pomoci N 550/00; rozhodnutia o štátnej pomoci N 317/A/2006 a NN 162/A/2003; rozhodnutia o štátnej pomoci N 707 a 708/2002; rozhodnutie o štátnej pomoci N 789/02; rozhodnutie o štátnej pomoci N 6/A/2001; rozhodnutie Komisie 2007/580/ES; rozhodnutie Komisie 2009/476/ES; štátna pomoc N 437/09.

⁽¹⁰⁴⁾ Spojené veci C-128/03 a C-129/03, AEM, ECLI:EU:C:2005:224, body 44 až 47; vec C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, body 58 a 59.

všetku spotrebu elektriny (vrátane spotreby dovezenej elektriny), potom hrozí, že spôsob financovania, ktorý zaťažuje dovážanú elektrinu, ktorá z tohto financovania nemá žiadny prínos, bude mať diskriminačný účinok na dovážanú elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie, čím dochádza k porušovaniu článku 30 a/alebo článku 110 zmluvy ⁽¹⁰⁵⁾.

- (221) Okrem toho Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania poznamenala, že zákon EEG z roku 2012 môže mať *prima facie* diskriminačný účinok v tom, že v jeho § 39 sa stanovuje sadzba, o akú sa má príplatok EEG znížiť v prípade tzv. priameho uvádzania na trh. Znížená sadzba sa uplatňuje len vtedy, ak dodávateľ nakúpil 50 % svojho elektroenergetického portfólia od vnútroštátnych výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, a preto sa zdá, že predstavuje diskriminačný poplatok v zmysle článku 110 zmluvy.
- (222) Komisia sa tiež domnievala, že keby sa príplatok vzťahoval na dovoz, ktorý by nevyužíval podporu poskytovanú podľa zákona EEG z roku 2012, a keby šlo o elektrinu vyrobenú v Nemecku (napríklad elektrinu vyrobenú v elektrárňach, ktoré sú v prevádzke viac ako 20 rokov), tento príplatok by bol v súlade s článkami 30 a 110 zmluvy na základe toho, že v tomto konkrétnom prípade neexistuje rozdiel v zaobchádzaní medzi vnútroštátnou výrobou a dovozom.
- (223) Nemecko spochybňuje, že by zákon EEG z roku 2012 mohol viesť k diskriminácii v zmysle článkov 30 a 110 zmluvy, a to z týchto dôvodov: po prvé, tvrdí, že neexistuje žiadna podobnosť medzi dovážanými výrobkami, na ktoré sa vzťahuje príplatok EEG, a domácimi výrobkami, ktoré sú prostredníctvom neho financované. Dôvodom je, že príplatok EEG sa vyberá za spotrebu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, ale financujú sa z neho zariadenia na spracovanie obnoviteľných zdrojov energie.
- (224) Aj keby sa mal tento príplatok považovať za poplatok, z ktorého sa financuje elektrina z obnoviteľných zdrojov energie, stále by bol rozdiel medzi elektrinou, na ktorú sa tento príplatok vzťahuje, a elektrinou, ktorá sa prostredníctvom neho podporuje. Je to preto, lebo cieľ Nemecka v oblasti obnoviteľných zdrojov energie, ktorý sa stanovuje v článku 3 ods. 3 a časti A prílohy I k smernici 2009/28/ES, možno splniť len prostredníctvom elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, ktorá bola vyrobená doma alebo dovezená na základe mechanizmu spolupráce s členským štátom, v ktorom bola elektrina vyrobená (článok 5 ods. 3 tejto smernice). Preto ak neexistuje takýto mechanizmus spolupráce, žiadna dovezená elektrina z obnoviteľných zdrojov energie sa do tohto cieľa nezapočítava. Z pohľadu odberateľov preto takúto elektrinu nemožno považovať za podobnú domácej elektrine z obnoviteľných zdrojov energie.
- (225) Pokiaľ ide o *zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie* (§ 39 zákona EEG z roku 2012), Nemecko tvrdí, že ho nemožno považovať za diskriminačné, lebo v skutočnosti sa na základe neho vykonáva smernica 2009/28/ES. V smernici 2009/28/ES sa stanovuje národný cieľ pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov, na základe ktorého môžu členské štáty vytvárať systémy podpory a opatrenia zamerané na spoluprácu (článok 3 ods. 3). Podľa článku 5 ods. 3 tejto smernice sa doma vyrobená elektrina z obnoviteľných zdrojov energie započítava do tohto cieľa. Elektrina z obnoviteľných zdrojov energie, ktorá sa vyrába v iných členských štátoch, sa do tohto cieľa započítava v zásade vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dohoda o spolupráci medzi dotknutými členskými štátmi. Uzavretie takýchto dohôd nie je povinné, ale ponecháva sa na voľné uváženie členských štátov. Podľa Nemecka z týchto ustanovení smernice vyplýva, že Nemecko je oprávnené podporovať len domácu výrobu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. Z týchto ustanovení tiež vyplýva, že Nemecko nie je povinné poskytovať výrobcovi elektriny z obnoviteľných zdrojov energie z iných členských štátov prístup k svojmu systému podpory, ani im umožňovať, aby využívali *zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie*.
- (226) Nemecko navyše tvrdí, že keby sa *zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie* sprístupňovalo výrobcovi so sídlom v iných členských štátoch, hrozilo by, že to povedie k nadmernej kompenzácií takýchto výrobcov, ktorí by si mohli začať vyberať medzi rôznymi vnútroštátnymi systémami podpory. Zároveň by to predstavovalo hrozbu pre mechanizmus financovania stanovený v zákone EEG z roku 2012, keďže *zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie* by chcelo využívať čoraz viac zahraničných výrobcov a množstvo elektriny, na ktorú sa v skutočnosti vzťahoval príplatok EEG, by neprestajne klesalo, čím by sa narušil základ financovania. V praxi by to bolo v rozpore s cieľmi smernice 2009/28/ES, na základe ktorej sa povoľuje vytváranie vnútroštátnych systémov podpory na účely zvyšovania výroby energie z obnoviteľných zdrojov.
- (227) Tento výklad bol podľa Nemecka potvrdený v nedávnom rozsudku vo veci *Ålands Vindkraft* ⁽¹⁰⁶⁾. V tejto veci týkajúcej sa vnútroštátneho systému, podľa ktorého sa obchodovateľné certifikáty vydávajú výrobcovi ekologickej elektrickej energie len v súvislosti s ekologickou elektrickou energiou vyrobenou na území daného členského štátu, Súdny dvor rozhodol, že tento systém predstavuje opatrenie s účinkom rovnocenným množstvom obmedzeniu dovozu, čo je v zásade nezlučiteľné s povinnosťami vyplývajúcimi z článku 34 zmluvy. Tento systém by však mohol byť odôvodnený na základe nadradených požiadaviek týkajúcich sa ochrany životného prostredia ⁽¹⁰⁷⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ Vec 47/69 *Francúzsko/Komisia*, ECLI:EU:C:1970:60, bod 20; rozhodnutie o zákone EEG z roku 2014, odôvodnenie 329 a nasl.

⁽¹⁰⁶⁾ Vec C-573/12, *Ålands Vindkraft*, ECLI:EU:C:2014:2037.

⁽¹⁰⁷⁾ Vec C-573/12, *Ålands Vindkraft*, ECLI:EU:C:2014:2037, body 75, 119.

- (228) Napokon, príplatok EEG podľa Nemecka nepredstavuje poplatok v zmysle článku 30 ani v zmysle článku 110 zmluvy. Ide skôr o obyčajný nárok na refundáciu, ktorý si prevádzkovatelia prenosovej sústavy nárokujú u dodávateľov elektriny, keďže prevádzkovatelia prenosovej sústavy sa považujú za subjekty poskytujúce služby dodávateľom. Nemecko odkazuje na judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej „poplatok, ktorý sa ukladá za tovar preto, lebo tento tovar prekračuje hranice, nemusí byť klasifikovaný ako poplatok s rovnakým účinkom, aký sa na základe zmluvy zakazuje, ak sa týka všeobecného systému interných poplatkov, ktoré sa uplatňujú systematicky a v súlade s rovnakými kritériami, aké platia rovnako pre domáce, ako aj dovážané alebo vyvážené výrobky, ak predstavuje platbu za osobitnú službu, ktorá sa skutočne a individuálne poskytuje obchodníkovi za sumu, ktorá je za túto službu primeraná, alebo za určitých okolností, ak sa vyberá z dôvodu inšpekcií vykonávaných na účely plnenia povinností stanovených na základe práva Spoločenstva.“⁽¹⁰⁸⁾
- (229) Nemecko považuje druhé a tretie z alternatívnych kritérií uvedených v rozsudku Súdneho dvora za splnené. Po prvé, Nemecko tvrdí, že príplatok EEG predstavuje primeranú platbu za osobitnú poskytovanú službu, konkrétne za to, že prevádzkovatelia prenosovej sústavy sa vzdávajú „obnoviteľnej kvality“ elektriny z obnoviteľných zdrojov energie v prospech dodávateľov elektriny, ako je vysvetlené v odôvodnení 144⁽¹⁰⁹⁾. Z pohľadu Nemecka dodávatelia elektriny získavajú za uhradenie príplatku EEG prevádzkovateľom prenosovej sústavy niečo na odplatu, a to skutočnosť, že istý podiel elektriny pochádza z obnoviteľných zdrojov energie. Nemecko preto tvrdí, že na rozdiel od situácie vo veci *Essent*⁽¹¹⁰⁾, keď za platby nebola poskytovaná žiadna služba, príplatok EEG skutočne zodpovedá poskytnutej službe. Po druhé, príplatok EEG bol údajne zavedený s cieľom splniť povinnosti uložené na základe práva Únie, konkrétne smernice 2009/28/ES.
- (230) Komisia nemôže súhlasiť s odôvodnením, ktoré poskytlo Nemecko.
- (231) Po prvé, hoci je pravda, že z príplatku EEG sa financuje vytváranie zariadení na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov, podporuje sa ním aj výroba elektriny v týchto zariadeniach. Dokazuje to skutočnosť, že príplatok EEG sa vyberá za kilowatthodinu spotrebovanej elektriny. Po druhé, podobnosť medzi elektrinou vyrobenou podľa zákona EEG doma a dovážanou elektrinou vyrobenou podľa zákona EEG nemožno zmeniť len na základe toho, že dovážaná elektrina vyrobená podľa zákona EEG sa nezapočítava do cieľa stanoveného v smernici 2009/28/ES. Podľa judikatúry Súdneho dvora sa musí táto podobnosť posudzovať „nie na základe kritéria striktného identického charakteru výrobkov, ale na základe ich podobného a porovnateľného použitia.“⁽¹¹¹⁾ Otázkou podobnosti treba odlišovať od rozdielu v zaobchádzaní: rozdiel v zaobchádzaní existuje len v súvislosti s dovážanou elektrinou, ktorá by bola podľa zákona EEG z roku 2012 oprávnená na poskytnutie pomoci, keby bola vyrobená v Nemecku. V tomto ohľade je otázka, či sa dovážaná elektrina z obnoviteľných zdrojov energie započítava do cieľa stanoveného v smernici 2009/28/ES, nepodstatná.
- (232) Komisia navyše nesúhlasí s tvrdením Nemecka, že príplatok EEG nepredstavuje poplatok v zmysle článkov 30 a 110 zmluvy. Po prvé, Súdny dvor vo veci *Essent* rozhodol, že z hľadiska uplatňovania článkov 30 a 110 zmluvy je nepodstatné, že poplatok nevyberá štát priamo, ale prostredníctvom prevádzkovateľov prenosovej sústavy⁽¹¹²⁾. Po druhé, podľa všetkého neexistuje žiadna služba ani aktívum, za ktorých poskytnutie by sa príplatok EEG hradený dodávateľmi elektriny považoval za primeranú platbu. „Obnoviteľná kvalita“ ako taká nemá pre dodávateľov elektriny žiadny prínos, keďže sa prenáša oddelene od skutočnej elektriny vyrobenej podľa zákona EEG. Ani platby uhrádzané dodávateľmi nie sú primerané za poskytnutú službu, keďže ich platby sa líšia podľa toho, koľko nezvýhodnených odberateľov majú, zatiaľ čo údajná poskytovaná služba, teda skutočnosť, že elektrina má „obnoviteľnú kvalitu“, je nedeliteľná a rovnaká pre všetkých. Po tretie, príplatok EEG sa nezavádza z dôvodu inšpekcií a ani sa priamo neukladá vzhľadom na povinnosti vyplývajúce z práva Únie. Podľa smernice 2009/28/ES je Nemecko povinné zaviesť opatrenia na zabezpečenie plynulého zvyšovania podielu energie z obnoviteľných zdrojov (článok 3 ods. 2 smernice); realizácia sa ponecháva na voľné uváženie Nemecka, a to pokiaľ ide o osobitné opatrenia (článok 3 ods. 3 smernice) aj o spôsob ich financovania.
- (233) Ako Komisia uviedla vo svojom rozhodnutí o začatí konania, v článkoch 30 a 110 sa zakazuje len financovanie systémov podpory vnútroštátnej výroby prostredníctvom diskriminačného poplatku uloženého na dovážané výrobky. Členské štáty podľa týchto článkov nie sú povinné rozširovať prínos systému podpory na dovážané

⁽¹⁰⁸⁾ Vec C-130/93, *Lamare*, ECLI:EU:C:1994:281, bod 14.

⁽¹⁰⁹⁾ Nemecko však uznáva, že príplatok EEG nepredstavuje odmenu za poskytnutie elektriny z obnoviteľných zdrojov energie ako takej, ktorá sa predáva na spotovom trhu.

⁽¹¹⁰⁾ Vec C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽¹¹¹⁾ Vec 171/78, *Komisia/Dánsko*, ECLI:EU:C:1980:54, bod 5.

⁽¹¹²⁾ Vec C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, bod 46.

výrobky. V tomto rozhodnutí, podobne ako v predchádzajúcich rozhodnutiach o vnútroštátnych systémoch podpory energie z obnoviteľných zdrojov ⁽¹¹³⁾, sa nespochybňuje skutočnosť, že podpora podľa zákona EEG z roku 2012 sa obmedzuje na vnútroštátnu výrobu. Členské štáty však pri navrhovaní svojich systémov podpory nesmú zavádzať poplatky, ktoré sú v zmysle článkov 30 a 110 zmluvy diskriminačné.

- (234) Rozsudkom vo veci *Ålands Vindkraft* sa nemení posúdenie týkajúce sa článkov 30 a 110 zmluvy. Po prvé, jedinou otázkou v tejto veci bolo, či vnútroštátny systém podpory výrobcov energie z obnoviteľných zdrojov treba sprístupniť výrobcom so sídlom v iných členských štátoch (Súdny dvor konštatoval, že nie). Rozsudok sa netýkal otázky, či okrem toho takýto vnútroštátny systém podpory môže byť financovaný z diskriminačného poplatku uloženého aj hospodárskym subjektom so sídlom v iných členských štátoch. Po druhé, na žiadosť švédskeho súdu Súdny dvor poskytol výklad článku 34 o množstvových obmedzeniach voľného pohybu tovaru; návrh na začatie prejudiciálneho konania sa nezaoberal článkami 30 a 110 o diskriminačných poplatkoch a daniach, a preto sa k nim Súdny dvor nijako nevyjadril. Po tretie, Súdny dvor konštatoval, že hoci skutočnosť, že Švédsko odmietlo poskytnúť žiadateľovi prístup k svojmu certifikačnému systému, predstavuje opatrenie s účinkom rovnocenným množstvovému obmedzeniu, toto odmietnutie bolo oprávnené z dôvodu environmentálnej politiky a primerané na dosiahnutie daného cieľa environmentálnej politiky ⁽¹¹⁴⁾. Diskriminačné opatrenia, ktorými sa porušujú články 30 a 110, však nie sú odôvodniteľné ani z environmentálnych dôvodov: podľa Komisie neexistuje prípad, keď by sa ochrana životného prostredia (alebo akákoľvek iná nadradená požiadavka všeobecného záujmu) mohla presadzovať zavedením finančného záväzku, na základe ktorého by hospodárske subjekty v iných členských štátoch museli platiť viac ako ich domáci konkurenti.
- (235) Hoci Nemecko trvá na svojom stanovisku, že príplatok EEG neporušuje články 30 a 110 zmluvy, poskytlo záväzok, že uskutoční investície do prepojavacieho vedenia a podobných európskych projektov v oblasti energetiky (pozri opis v odôvodnení 19). Tieto investície by zodpovedali odhadovanej výške údajnej diskriminácie.
- (236) Zvyčajným nápravným opatrením pri porušení článkov 30 a 110 zmluvy je vrátenie uložených poplatkov. Komisia však uznáva, že reinvestícia istého podielu príjmu z parašiskálneho poplatku vybraného za dovoz do projektov a infraštruktúry, ktoré sú osobitne prínosné práve pre dovoz, je vhodným nápravným opatrením, pokiaľ ide o potenciálnu diskrimináciu, ku ktorej podľa článkov 30 a 110 zmluvy došlo v minulosti ⁽¹¹⁵⁾.
- (237) Prvým krokom na určenie podielu niekdajšieho príjmu z príplatku EEG, ktorý treba vyčleniť na takéto investície, je odhadnúť objem dovozu oprávnenej elektriny vyrobenej podľa zákona EEG do Nemecka. Nemecko uviedlo, že počas uplatňovania zákona EEG z roku 2012, teda od januára 2012 do júla 2014, podiel potvrdení o pôvode zodpovedajúci elektrine z obnoviteľných zdrojov energie, ktorý mohol byť podporovaný podľa zákona EEG z roku 2012, dosahoval približne 1 349 GWh: 519 GWh v roku 2012, 283 GWh v roku 2013 a 547 GWh v roku 2014. Oveľa väčší podiel potvrdení o pôvode, ktorý nie je do tohto množstva zahrnutý, zodpovedá veľkým, starým vodným elektrárnam, ktoré by podľa zákona EEG z roku 2012 neboli oprávnené. Keďže však s potvrdeniami o pôvode možno obchodovať samostatne, samy osebe nestačia na určenie toho, do akej miery sa skutočne dováža elektrina vyrobená podľa zákona EEG. Nemecko uviedlo, že skutočný dovoz by bol nižší, ale nebolo schopné poskytnúť informácie o tom, do akej miery by sa na vypočítanú dovezenú ekologickú elektrickú energiu opísanú vyššie vzťahovali zmluvy o fyzickom dovoze.
- (238) Druhým krokom je zhodnotiť, do akej miery bola dovážaná ekologická elektrická energia diskriminovaná. Táto diskriminácia spočíva v tom, že hoci na príplatok EEG prispieva domáca výroba elektriny vyrobenej podľa zákona EEG aj dovážaná elektrina vyrobená podľa tohto zákona, úžitok z príplatku EEG má len domáca výroba elektriny vyrobenej podľa zákona EEG (v medziach podmienok oprávnenosti).
- (239) Diskrimináciu ako takú možno zmerať na základe výšky príplatku EEG, ktorá sa platila v súvislosti s dovážanou elektrinou vyrobenou podľa zákona EEG. Treba však poznamenať, že žiadna náhrada by nepokrývala celý príplatok ako taký, ale obmedzovala by sa na hypotetickú formu poskytnutej podpory (výkupné ceny, trhové premie alebo zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie). Keďže tento príplatok platia aj domáci výrobcovia elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, ktorí však podľa tohto zákona získavajú aj istú podporu, rozdiel v zaobchádzaní by existoval len do tej miery, že v súvislosti s dovozom sa musí platiť príplatok bez získavania akejkoľvek podpory. Diskriminácia sa v podstate rovná výške podpory, ktorá nebola poskytnutá v prípade dovážanej elektriny vyrobenej podľa zákona EEG.

⁽¹¹³⁾ Pozri napríklad štátnu pomoc SA.33384 (2011/N) – Rakúsko, *Ökostromgesetz 2012*, C(2012) 565 final.

⁽¹¹⁴⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 107.

⁽¹¹⁵⁾ Štátna pomoc SA.15876 (N490/2000) – Taliansko, Uviaznuté náklady energetického sektora (Ú. v. EÚ C 250, 8.10.2005, s. 10).

- (240) Pokiaľ ide o výkupné ceny a trhové prémie, Komisia poznamenáva, že vzhľadom na to, že sa pri jednotlivých technológiách EEG rôznia, bolo by potrebné určiť rôzne typy a množstvá elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, ktorá bola skutočne dovezená, aby sa na dovoz mohli uplatniť príslušné formy podpory. Keďže však Nemecko vysvetlilo, že údaje o skutočnom dovoze elektriny vyrobenej podľa zákona EEG nie sú k dispozícii, diskrimináciu nemožno zmerať uplatnením osobitnej výkúpnej ceny alebo trhovej prémie na zodpovedajúci objem dovozu.
- (241) Naopak, výhodu vyplývajúcu zo *zvýhodnenia ekologickej elektrickej energie* možno určiť oveľa ľahšie: Nemecko uviedlo, že výhoda vyplývajúca zo *zvýhodnenia ekologickej elektrickej energie* bola v praxi nižšia ako 4 ct/kWh. Dôvodom je, že dodávatelia elektriny, ktorí žiadajú o zvýhodnenie, získavajú na celé svoje portfólio zníženú sadzbu na úrovni 2 ct/kWh len vtedy, ak sa im podarí zabezpečiť, aby aspoň 50 % elektriny pochádzalo z obnoviteľných zdrojov energie. Dodávatelia elektriny v snahe vyhnúť sa riziku alebo minimalizovať riziko, že by cieľ na úrovni 50 % tesne minuli (v takom prípade by sa na celé portfólio vzťahoval príplatok EEG v plnej výške), kupujú elektrinu vyrobenú podľa zákona EEG s bezpečnostnou rezervou, čo znamená, že prekračujú potrebných 50 % a niekedy sa dostanú až na úroveň 60 %. V takom prípade sa nákladové zvýhodnenie, ktoré sa potenciálne môže preniesť na výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, vypočíta tak, že zníženú sadzbu príplatku EEG získanú na celé portfólio, t. j. 2 ct/kWh, treba vydeliť vyšším podielom obnoviteľných zdrojov energie. Napríklad v prípade podielu vo výške 60 % by skutočné nákladové zvýhodnenie, ktoré by sa mohlo preniesť, nedosahovalo 4 ct/kWh, ale len 3,3 ct/kWh. Maximálna výhoda vyplývajúca zo *zvýhodnenia ekologickej elektrickej energie* dosahovala v priemere 3,8 ct/kWh v roku 2012, 3,2 ct/kWh v roku 2013 a 3,9 ct/kWh v roku 2014.
- (242) Zdá sa, že *zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie* bolo mierne vyššie ako príplatok EEG za rok 2012, ale nižšie ako príplatky za roky 2013 a 2014. Zdá sa tiež, že *zvýhodnenie ekologickej elektrickej energie* bolo nižšie ako výhoda zahrnutá v niektorých výkupných cenách (po odpočítaní trhovej ceny), ako napríklad v prípade slnečnej energie, ale vyššie ako výhoda zahrnutá v iných výkupných cenách, ako napríklad v prípade veternej energie. Aj keď toto *zvýhodnenie* môže do istej miery zmenšiť skutočný rozsah diskriminácie, treba mať na zreteli, že množstvá potvrdení o pôvode značne prekračujú rozsah dovozu. Komisia sa preto domnieva, že metóda výpočtu (opísaná v odôvodnení (238) a nasl.), ktorú Nemecko použilo, je primeraná. Výhodu vyplývajúcu zo *zvýhodnenia ekologickej elektrickej energie* v spojení s číselnými údajmi o dovezenej elektrine s potvrdeniami o pôvode možno považovať za rozumnú náhradu za mieru, do akej bola dovezená elektrina vyrobená podľa zákona EEG diskriminovaná na základe tohto zákona z roku 2012.
- (243) Podľa hodnôt týkajúcich sa oprávneného dovozu elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, ktoré sa uvádzajú v odôvodnení (237), a hodnôt týkajúcich sa *zvýhodnenia ekologickej elektrickej energie*, ktoré sa uvádzajú v odôvodnení (241), sa suma, ktorú treba reinvestovať, rovná 50 miliónom EUR⁽¹¹⁶⁾. Komisia preto považuje záväzok Nemecka investovať 50 miliónov EUR (pozri odôvodnenie (19)) do prepojovacieho vedenia a európskych projektov v oblasti energetiky za prostriedok nápravy potenciálnej diskriminácie, ku ktorej podľa článkov 30 a 110 zmluvy došlo v minulosti.

8. AUTENTICKÝ JAZYK

- (244) Ako sa uvádza v oddiele 1 tohto rozhodnutia, Nemecko sa zrieklo práva na to, aby bolo rozhodnutie prijaté v nemčine. Autentickým jazykom je preto angličtina.

9. ZÁVER A VRÁTENIE POMOCI

- (245) Keďže porušenie článkov 30 a 110 zmluvy, ku ktorému došlo v minulosti prostredníctvom príplatku EEG, bolo napravené, Komisia dospela k záveru, že podpora výrobcov elektriny vyrobenej podľa zákona EEG, ktorá bola v odôvodneniach 187 a 200 rozhodnutia o začatí konania vyhlásená za zlučiteľnú, je z hľadiska svojho mechanizmu financovania zlučiteľná aj s vnútorným trhom.
- (246) Komisia dospela k záveru, že Nemecko neoprávnené poskytlo pomoc na podporu výroby elektriny vyrobenej podľa zákona EEG a energeticky náročným podnikom, čím porušilo článok 108 ods. 3 zmluvy.
- (247) Pokiaľ pomoc nie je zlučiteľná s vnútorným trhom, mala by sa vrátiť.
- (248) Toto vrátenie pomoci by sa malo vzťahovať len na znížené sadzby príplatku EEG, ktoré boli poskytnuté na roky 2013 a 2014 (ďalej len „príslušné roky“).

⁽¹¹⁶⁾ 19,7 (za rok 2012) + 9,1 (za rok 2013) + 21,3 (za rok 2014) = 50,1 milióna EUR.

- (249) Spätne získateľné sumy by sa pre každý príslušný rok mali obmedzovať na rozdiel medzi zlučiteľnou výškou pomoci na daný rok, ako sa stanovuje v súlade s odôvodneniami 251, 252 a 253, a výškou príplatku EEG, ktorú príjemca skutočne zaplatil v príslušnom roku.
- (250) Výška príplatku EEG, ktorú príjemca skutočne zaplatil v príslušnom roku, sa v zásade vypočíta uplatnením zníženej sadzby príplatku za daný rok na množstvo elektriny, ktoré príjemca v tom istom roku spotreboval. S cieľom urýchliť vrátenie pomoci a s ohľadom na to, že údaje o spotrebe za príslušné roky ešte nie sú dostupné pre všetky podniky, ktorých sa vrátenie pomoci týka, Nemecko v rámci prvého kroku použije na výpočet predbežnej výšky pomoci, ktorú treba bezodkladne vrátiť, údaje o spotrebe elektriny, ktoré boli uvedené v žiadostiach. V rámci druhého kroku Nemecko použije údaje o skutočnej spotrebe za príslušné roky, aby mohlo určiť konečnú výšku pomoci, ktorú treba vrátiť, a prijme kroky potrebné na zabezpečenie vrátenia alebo splatenia pomoci na základe týchto konečných súm (tento druhý krok v rámci procesu vracania pomoci sa nazýva „korekčný mechanizmus“).
- (251) Prvý krok v rámci určovania zlučiteľných výšok pomoci sa zakladá na uplatňovaní oddielu 3.7.2 usmernení z roku 2014. Podnik, ktorému bola poskytnutá znížená sadzba, musí patriť do odvetví uvedených v prílohe 3 k usmerneniam z roku 2014 (bod 185 týchto usmernení), alebo v opačnom prípade musí mať tento podnik elektroenergetickú náročnosť aspoň 20 % a patriť do odvetvia s intenzitou obchodovania najmenej 4 % na úrovni Únie, hoci nepatrí do odvetvia uvedeného v prílohe 3 k usmerneniam z roku 2014 (bod 186 týchto usmernení). Na uplatnenie bodu 186 usmernení z roku 2014, ako je vysvetlené v odôvodnení 202, možno použiť údaje uvedené v žiadostiach podaných v súvislosti s príslušnými rokmi.
- (252) Navyše ak je podnik oprávnený na základe odôvodnenia 251, musí zaplatiť aspoň 15 % dodatočných nákladov bez zníženia sadzby (bod 188 usmernení z roku 2014). Splatná suma sa však na úrovni podniku môže obmedzovať na 4 % hrubej pridanej hodnoty príslušného podniku. Okrem toho sa môže v prípade podnikov s elektroenergetickou náročnosťou najmenej 20 % splatná suma obmedzovať až na 0,5 % hrubej pridanej hodnoty príslušného podniku (bod 189 usmernení z roku 2014). Na uplatnenie bodu 189 usmernení z roku 2014, ako je vysvetlené v odôvodnení 202, možno použiť údaje uvedené v žiadostiach podaných v súvislosti s príslušnými rokmi. Ak podnik nie je oprávnený na základe odôvodnenia 251, splatná suma podľa oddielu 3.7.2 usmernení z roku 2014 v zásade zodpovedá príplatku EEG bez zníženia sadzby a podlieha prechodnému pravidlu uvedenému v bode 197 usmernení z roku 2014.
- (253) Ak je splatná suma pre ktorýkoľvek z príslušných rokov určená na základe odôvodnenia 252 vyššia ako suma, ktorú príjemca v danom roku skutočne zaplatil, uplatnia sa ustanovenia plánu úpravy, ako sa stanovuje v odôvodnení 212: Pre rok 2013 by zlučiteľná výška pomoci nemala prekročiť 125 % príplatku, ktorý bol skutočne zaplatený v roku 2013 (t. j. v tom istom roku). Pre rok 2014 by zlučiteľná výška pomoci nemala prekročiť 150 % príplatku, ktorý bol skutočne zaplatený v roku 2013 (t. j. v predchádzajúcom roku). Ako je vysvetlené v odôvodnení 250, príplatok, ktorý bol skutočne zaplatený v rokoch 2013 a 2014, môže na účely určenia predbežnej výšky pomoci, ktorú treba vrátiť, vychádzať z údajov o spotrebe elektriny, ktoré boli uvedené v žiadosti podniku o znížení sadzby na roky 2013 a 2014. Hneď ako budú k dispozícii, budú na účely korekčného mechanizmu použité údaje o skutočnej spotrebe elektriny za roky 2013 a 2014.
- (254) Ak splatná suma určená na základe odôvodnení 251, 252 a 253 nie je vyššia ako suma, ktorú príjemca skutočne zaplatil v ktoromkoľvek z príslušných rokov, pomoc sa vracat nebude.
- (255) Ak je celková výška pomoci, ktorá bola príjemcovi poskytnutá, nižšia ako 200 000 EUR a ak pomoc spĺňa všetky ostatné kritériá uvedené buď v nariadení Komisie (EÚ) č. 1407/2013⁽¹⁷⁾, alebo v nariadení Komisie (ES) č. 1998/2006⁽¹⁸⁾, potom by sa takáto pomoc nemala považovať za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy, a preto by sa nemala vracat.
- (256) Ak je celková výška pomoci, ktorá bola príjemcovi poskytnutá, vyššia ako 200 000 EUR, z čoho sa musí vrátiť suma nižšia ako 200 000 EUR, nariadenia (ES) č. 1998/2006 a (EÚ) č. 1407/2013 sa neuplatňujú, lebo pomoc sa týka rovnakých oprávnených nákladov, a kumulácia sa preto vylučuje (článok 5 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1407/2013 a článok 2 ods. 5 nariadenia (ES) č. 1998/2006). Takéto sumy preto treba vrátiť.

⁽¹⁷⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 1407/2013 z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* (Ú. v. EÚ L 352, 24.12.2013, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1998/2006 z 15. decembra 2006 o uplatňovaní článkov 87 a 88 zmluvy na pomoc *de minimis* (Ú. v. EÚ L 379, 28.12.2006, s. 5).

(257) Komisia ďalej preskúmala, či existujú nejaké prekážky, ktoré by bránili vráteniu pomoci podľa článku 14 nariadenia (ES) č. 659/1999. Ako sa uvádza v odôvodnení 172, niektoré zainteresované strany tvrdili, že úprava v rokoch 2013 a 2014 by mala byť čo najmenšia, aby sa ochránili legitímne očakávania príjemcov, a že žiadna pomoc by sa vracat' nemala. Z dôvodov uvedených v odôvodnení 146 a nasl. však legitímne očakávania príjemcov nemožno podporiť na základe rozhodnutia Komisie vo veci NN 27/00, keďže zákon EEG z roku 2012 sa líši od zákona EEG z roku 2000 a bol prijatý o viac ako desať rokov neskôr, a najmä preto, lebo v zákone EEG z roku 2000 neexistovalo pravidlo BesAR,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Štátna pomoc na podporu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a z banského plynu vrátane jej mechanizmu financovania, ktorú Nemecko neoprávnene poskytlo na základe zákona *Erneuerbare-Energien-Gesetz* 2012 (zákona EEG z roku 2012), čím porušilo článok 108 ods. 3 zmluvy, je zlučiteľná s vnútorným trhom, ak Nemecko splní záväzok stanovený v prílohe I.

Článok 2

Komisia akceptuje plán úpravy, ktorý Nemecko predložilo v súvislosti s rokmi 2013 a 2014, ako sa stanovuje v prílohe II.

Článok 3

1. Štátna pomoc, ktorá pozostáva zo znížených sadzieb príplatku za financovanie podpory elektriny z obnoviteľných zdrojov energie (príplatok EEG) v rokoch 2013 a 2014 pre energeticky náročných odberateľov (*Besondere Ausgleichsregelung*, pravidlo BesAR) a ktorú Nemecko neoprávnene zaviedlo v rozpore s článkom 108 ods. 3 zmluvy, je zlučiteľná s vnútorným trhom, ak patrí do jednej zo štyroch kategórií stanovených v tomto odseku.

Ak bola štátna pomoc poskytnutá podniku, ktorý patrí do odvetvia uvedeného v prílohe 3 k Usmerneniam o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky na roky 2014 – 2020 (usmernenia z roku 2014), je zlučiteľná s vnútorným trhom, ak tento podnik zaplatil aspoň 15 % dodatočných nákladov, ktoré znášajú dodávatelia elektriny s ohľadom na povinnosť kupovať energiu z obnoviteľných zdrojov a ktoré sa následne prenášajú na ich odberateľov. Ak podnik zaplatil menej ako 15 % týchto dodatočných nákladov, štátna pomoc je aj tak zlučiteľná, ak podnik zaplatil sumu, ktorá zodpovedá aspoň 4 % jeho hrubej pridanej hodnoty, alebo v prípade podnikov s elektroenergetickou náročnosťou najmenej 20 %, ak zaplatil aspoň 0,5 % hrubej pridanej hodnoty.

Ak bola štátna pomoc poskytnutá podniku, ktorý nepatrí do odvetvia uvedeného v prílohe 3 k usmerneniam z roku 2014, ale v roku 2012 mal elektroenergetickú náročnosť aspoň 20 % a patril v tomto roku do odvetvia s intenzitou obchodovania najmenej 4 % na úrovni Únie, je zlučiteľná s vnútorným trhom, ak tento podnik zaplatil aspoň 15 % dodatočných nákladov, ktoré znášali dodávatelia elektriny s ohľadom na povinnosť kupovať energiu z obnoviteľných zdrojov a ktoré sa následne preniesli na odberateľov elektrickej energie. Ak podnik zaplatil menej ako 15 % týchto dodatočných nákladov, štátna pomoc je aj tak zlučiteľná, ak podnik zaplatil sumu, ktorá zodpovedá aspoň 4 % jeho hrubej pridanej hodnoty, alebo v prípade podnikov s elektroenergetickou náročnosťou najmenej 20 %, ak zaplatil aspoň 0,5 % hrubej pridanej hodnoty.

Ak bola štátna pomoc poskytnutá podniku, ktorý bol oprávnený na získanie zlučiteľnej štátnej pomoci na základe druhého alebo tretieho pododseku, ale výška príplatku EEG, ktorý tento podnik zaplatil, nedosiahla úroveň, ktorá sa v týchto pododsekoch požaduje, zlučiteľné sú tieto časti pomoci:

- pre rok 2013 ide o časť pomoci, ktorá prekračuje 125 % príplatku, ktorý podnik skutočne zaplatil v roku 2013;
- pre rok 2014 ide o časť pomoci, ktorá prekračuje 150 % príplatku, ktorý podnik skutočne zaplatil v roku 2013.

Ak bola štátna pomoc poskytnutá podniku, ktorý nebol oprávnený na získanie zlučiteľnej štátnej pomoci na základe druhého alebo tretieho pododseku, a ak tento podnik zaplatil menej ako 20 % dodatočných nákladov na príplatok bez zníženia sadzby, zlučiteľné sú tieto časti pomoci:

- a) pre rok 2013 ide o časť pomoci, ktorá prekračuje 125 % príplatku, ktorý podnik skutočne zaplatil v roku 2013;
 - b) pre rok 2014 ide o časť pomoci, ktorá prekračuje 150 % príplatku, ktorý podnik skutočne zaplatil v roku 2013.
2. Každá pomoc, na ktorú sa nevzťahuje odsek 1, je nezlučiteľná s vnútorným trhom.

Článok 4

Individuálna pomoc poskytnutá v rámci schém pomoci uvedených v článkoch 1 a 3 nepredstavuje pomoc, ak v čase jej poskytnutia spĺňala podmienky stanovené v nariadení prijatom podľa článku 2 nariadenia Rady (ES) č. 994/98⁽¹¹⁹⁾, ktoré sa v tom čase uplatňovalo.

Článok 5

Individuálna pomoc poskytnutá v rámci schém pomoci uvedených v článkoch 1 a 3, ktorá v čase jej poskytnutia spĺňala podmienky stanovené v nariadení prijatom podľa článku 1 nariadenia (ES) č. 994/98 alebo v akejkoľvek inej schválenej schéme pomoci, je zlučiteľná s vnútorným trhom do výšky maximálnej intenzity pomoci uplatňovanej v prípade tohto typu pomoci.

Článok 6

1. Nemecko bude od príjemcov požadovať vrátenie nezlučiteľnej pomoci uvedenej v článku 3 ods. 2, a to v súlade s metódou opísanou v prílohe III.
2. Sumy, ktoré sa majú vrátiť, zahŕňajú úroky plynúce od dátumu, keď boli poskytnuté príjemcom, až do ich skutočného vrátenia.
3. Úrok sa vypočíta ako zložený úrok v súlade s kapitolu V nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004⁽¹²⁰⁾.
4. Nemecko zruší všetky nevyplatené platby pomoci v rámci schémy pomoci uvedenej v článku 3 ods. 2 s účinnosťou od dátumu prijatia tohto rozhodnutia.

Článok 7

1. Vrátenie nezlučiteľnej pomoci uvedenej v článku 3 ods. 2 je okamžité a účinné.
2. Prostredníctvom vrátenia nezlučiteľnej pomoci, ktorá bola poskytnutá, Nemecko zabezpečí vykonanie tohto rozhodnutia do štyroch mesiacov od dátumu jeho oznámenia.
3. Ak Nemecko zabezpečí len vrátenie predbežných výšok pomoci, ktoré sú stanovené vo štvrtom odseku prílohy III, zabezpečí, aby sa do jedného roka od dátumu oznámenia tohto rozhodnutia uplatnil korekčný mechanizmus opísaný vo štvrtom odseku prílohy III.

Článok 8

1. Nemecko predloží v priebehu dvoch mesiacov po oznámení tohto rozhodnutia tieto informácie:
 - a) zoznam príjemcov, ktorí dostali pomoc uvedenú v článku 3 ods. 1 a 2 a celkovú výšku pomoci, ktorú každý z nich dostal na základe uvedenej schémy;

⁽¹¹⁹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 994/98 zo 7. mája 1998 o uplatňovaní článkov 92 a 93 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva na určité kategórie horizontálnej štátnej pomoci (Ú. v. ES L 142, 14.5.1998, s. 1).

⁽¹²⁰⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1).

- b) celkovú predbežnú výšku pomoci (istinu a úroky), ktorú má príjemca vrátiť;
- c) podrobný opis prijatých a plánovaných opatrení s cieľom splniť toto rozhodnutie vrátane záväzku stanoveného v prílohe I;
- d) dokumenty, ktoré preukazujú, že príjemcovia dostali príkaz vrátiť pomoc a že záväzok stanovený v prílohe I je splnený.

2. Nemecko bude informovať Komisiu o pokroku dosiahnutom v súvislosti s vnútroštátnymi opatreniami, ktoré sa prijali na vykonanie tohto rozhodnutia, až do úplného vrátenia pomoci uvedenej v článku 3 ods. 2 a úplného splnenia záväzku stanoveného v prílohe I. Na žiadosť Komisie Nemecko okamžite predloží informácie o prijatých a plánovaných opatreniach s cieľom splniť toto rozhodnutie. Takisto poskytne podrobné informácie o sumách pomoci a úrokov, ktoré príjemcovia už vrátili.

Článok 9

Nemecko sa zaviazalo reinvestovať 50 miliónov EUR do prepojavacieho vedenia a európskych projektov v oblasti energetiky. Nemecko bude Komisiu informovať o vykonávaní tohto záväzku.

Článok 10

Toto rozhodnutie je určené Spolkovej republike Nemecko.

V Bruseli 25. novembra 2014

Za Komisiu
Margrethe VESTAGEROVÁ
členka Komisie

PRÍLOHA I

ZÁVÄZOK, KTORÝ PREDLOŽILO NEMECKO 7. JÚLA 2014

„Otázka spojená článkami 110 a 30 týkajúca sa existujúcich zariadení a Grünstromprivileg (zákona EEG z roku 2012)

Pokiaľ ide o zákon EEG z roku 2012, bolo by možné dospieť k celkovému riešeniu týkajúcemu sa Grünstromprivileg aj otázky spojenej s článkami 30 a 110. Týmto riešením by bola reinvestícia do prepojovacieho vedenia alebo podobných európskych projektov v oblasti energetiky v odhadovanej výške údajnej diskriminácie. Reinvestícia by sa mohla realizovať súbežne s pokračovaním príslušného projektu. Na základe číselných údajov, ktoré poskytlo Nemecko, by reinvestícia mala dosiahnuť výšku 50 miliónov EUR za obdobie január 2012 – júl 2014. Pripomíname, že Nemecko ponúka tento záväzok na základe ochrany svojho právneho postavenia (žiadna diskriminácia).“

—

PRÍLOHA II

ZÁVÄZOK, KTORÝ PREDLOŽILO NEMECKO 4. JÚLA 2014

„Die Rückforderung bezogen auf ein Unternehmen ergibt sich aus der Differenz der entsprechenden EEG-Kosten nach Umwelt- und Energiebeihilfeleitlinien (EEAG) und der nach EEG 2012 bemessenen EEG-Kosten. Dabei begrenzt der Anpassungsplan die nach EEAG zu leistende Zahlung auf max. 125 % (für 2013) bzw. max. 150 % (für 2014) der nach EEG 2012 für 2013 geleisteten EEG-Zahlung (vgl. folgende schematische Darstellung). Negative Rückforderungsbeträge werden nicht berücksichtigt.

Schematische Darstellung der Berechnung

$$\text{Rückforderung}_{2013} = Z(\text{Anpassplan})_{2013} - Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

$$\text{Mit: } Z(\text{Anpassplan})_{2013} = \text{Minimum von } Z(\text{EEAG}) \text{ und } 125 \% \times Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

Rückforderung₂₀₁₃: Rückforderung für das Jahr 2013

Z(Anpassplan)₂₀₁₃: Zahlung gemäß Anpassungsplan für 2013

Z(EEAG)₂₀₁₃: Zahlung gemäß EEAG für 2013

Z(EEG2012)₂₀₁₃: Für 2013 nach EEG2012 tatsächlich geleistete EEG-Zahlung

Aufgrund der Dringlichkeit einerseits und zur Begrenzung des ohnehin als sehr hoch einzuschätzenden administrativen Aufwandes andererseits ist es nötig, für die Berechnung der unternehmensbezogenen Rückforderungsbeträge ausschließlich auf dem BAFA schon vorliegende Zahlen zurückzugreifen. (*) Daher werden die spezifischen Unternehmensdaten (Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen, Strombezugsmenge, Stromkosten) der Anträge für 2013 bzw. 2014 verwendet (Bescheiddaten), die sich auf das entsprechende Nachweisjahr beziehen (maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2011 (Voraussetzungsjahr) für Begrenzung in 2013 (Begrenzungsjahr); maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2012 für Begrenzung in 2014). Demzufolge wird für die Berechnung u. a. jeweils die spezifische Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen verwendet, da die Daten für die Bruttowertschöpfung zu Faktorkosten nicht vorliegen. Weiterhin erfordert diese Vorgehensweise, dass der gesamte Berechnungsvergleich auf der angemeldeten Strombezugsmenge im Voraussetzungsjahr beruht, die von der in dem betreffenden Begrenzungsjahr tatsächlich verbrauchten Strommenge abweicht.

Jahresbezug der verwendeten Werte:

	Bescheid für 2013	Bescheid für 2014
Bruttowertschöpfung (zu Marktpreisen)	2011	2012
Strommenge	2011	2012
Stromkosten	2011	2012“

(*) Pôvodná poznámka: „Die unternehmensbezogenen Daten des Jahres 2013 liegen dem BAFA nicht vor. Unternehmensbezogene Daten des Jahres 2014 existieren naturgemäß noch nicht.“

Preklad

„Vrátenie pomoci [spätne získateľná suma] v súvislosti s daným podnikom vyplýva z rozdielu medzi príslušnými nákladmi na EEG stanovenými na základe Usmernení o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky na roky 2014 – 2020 (ďalej len ‚usmernenia z roku 2014‘) a nákladmi na EEG stanovenými na základe zákona EEG z roku 2012. Platba, ktorú treba uhradiť na základe usmernení z roku 2014, sa preto podľa plánu úpravy obmedzuje maximálne na 125 % (za rok 2013) a maximálne na 150 % (za rok 2014) platby uhradenej za rok 2013 podľa zákona EEG z roku 2012 (pozri diagram). Záporné sumy pomoci, ktorú treba vrátiť, sa neberú do úvahy.

Diagram: metóda výpočtu pomoci, ktorú treba vrátiť

$$\text{vrátenie pomoci}_{2013} = P(\text{plán úpravy})_{2013} - P(\text{EEG2012})_{2013}$$

$$P(\text{plán úpravy})_{2013} = \text{minimálna } P(\text{EEAG}) \text{ a } 125 \% \times P(\text{EEG2012})_{2013}$$

vrátenie pomoci₂₀₁₃: pomoc, ktorú treba vrátiť za rok 2013

P(plán úpravy)₂₀₁₃: platba splatná za rok 2013 na základe plánu úpravy

P(EEAG)₂₀₁₃: platba splatná za rok 2013 na základe usmernení z roku 2014

P(EEG2012)₂₀₁₃: skutočná platba uhradená za rok 2013 na základe zákona EEG z roku 2012

Vzhľadom na naliehavosť a s cieľom obmedziť administratívne úsilie, ktoré by bolo podľa odhadov veľmi vysoké, je potrebné vypočítať sumy pomoci, ktorú majú podniky vrátiť, len na základe údajov, ktoré už má úrad BAFA k dispozícii. (*) Preto sa použijú údaje jednotlivých spoločností (o hrubej pridanej hodnote pri trhových cenách, spotrebe elektriny a nákladoch na elektrinu), ktoré boli uvedené v žiadostiach týchto podnikov na roky 2013 a 2014, ale ktoré zodpovedajú roku, ktorý bolo potrebné dôkazne podložiť (t. j. rozpočtový rok 2011 na získanie zníženej sadzby v roku 2013 a rozpočtový rok 2012 na získanie zníženej sadzby v roku 2014). Keďže údaje týkajúce sa hrubej pridanej hodnoty v nákladoch výrobných činiteľov nie sú k dispozícii, výpočet vychádza z hrubej pridanej hodnoty pri trhových cenách. Okrem toho porovnávaný výpočet musí vychádzať z údajov o spotrebe elektriny, ktoré boli uvedené v žiadostiach a ktoré zodpovedajú roku, ktorý bolo potrebné dôkazne podložiť. Tieto údaje o spotrebe elektriny sa líšia od údajov o elektrine, ktorá bola skutočne spotrebovaná v roku, na ktorý sa poskytuje znížená sadzba.

Referenčné roky použitých hodnôt:

	Rozhodnutie úradu BAFA na rok 2013	Rozhodnutie úradu BAFA na rok 2014
Hrubá pridaná hodnota pri trhových cenách	2011	2012
Spotrebovaná elektrina	2011	2012
Náklady na elektrinu	2011	2012“

(*) Pôvodná poznámka: ‚Údaje jednotlivých spoločností za rok 2013 nemá úrad BAFA k dispozícii. Údaje jednotlivých spoločností za rok 2014 ešte neexistujú.‘

PRÍLOHA III

METÓDA VRÁTENIA POMOCI

1. Vrátene pomoci sa bude vzťahovať len na znížené sadzby príplatku EEG, ktoré boli poskytnuté na roky 2013 a 2014 (ďalej len „príslušné roky“).

2. Spätne získateľná suma bude v prípade každého príslušného roka zodpovedať rozdielu medzi zlučiteľnou výškou pomoci na daný rok, ako sa stanovuje v súlade s odsekmi 5 až 8, a výškou príplatku EEG, ktorú príjemca skutočne zaplatil v príslušnom roku, ako sa stanovuje v súlade s odsekmi 3 a 4.

Výška príplatku EEG, ktorú príjemca skutočne zaplatil v príslušnom roku

3. Výška príplatku EEG, ktorú príjemca skutočne zaplatil v príslušnom roku, sa vypočíta uplatnením zníženej sadzby príplatku za daný rok na množstvo elektriny, ktoré príjemca v tom istom roku spotreboval.

4. Odchylne od odseku 3 Nemecko môže v rámci prvého kroku použiť na výpočet predbežnej výšky pomoci, ktorú treba vrátiť, údaje o spotrebe elektriny, ktoré boli uvedené v príjemcovej žiadosti na príslušný rok. V takom prípade sa predbežná výška pomoci, ktorú treba vrátiť, vráti bezodkladne a Nemecko v rámci druhého kroku určí na základe údajov o skutočnej spotrebe konečnú výšku pomoci, ktorú treba vrátiť, a prijme kroky potrebné na zabezpečenie vrátenia alebo splatenia pomoci na základe tejto konečnej sumy („korekčný mechanizmus“).

Zlučiteľná výška pomoci

5. Ak príjemca patrí do odvetvia uvedeného v prílohe 3 k usmerneniam z roku 2014 (bod 185 týchto usmernení), alebo ak má príjemca elektroenergetickú náročnosť aspoň 20 % a patrí do odvetvia s intenzitou obchodovania najmenej 4 % na úrovni Únie, hoci nepatrí do odvetvia uvedeného v prílohe 3 k usmerneniam z roku 2014 (bod 186 týchto usmernení), je oprávnený na pomoc vo forme znížených sadzieb pri financovaní podpory elektriny z obnoviteľných zdrojov. Na uplatnenie bodu 186 usmernení z roku 2014 možno použiť údaje uvedené v žiadosti podanej v súvislosti s príslušným rokom.

6. Ak je príjemca oprávnený na základe odseku 5, zlučiteľná výška pomoci zodpovedá 15 % príplatku EEG bez zníženia sadzby (bod 188 usmernení z roku 2014). Zlučiteľná výška pomoci sa však na úrovni podniku môže obmedzovať na 4 % hrubej pridanej hodnoty príslušného podniku. Navyše v prípade podnikov s elektroenergetickou náročnosťou najmenej 20 % sa môže zlučiteľná výška pomoci obmedzovať až na 0,5 % hrubej pridanej hodnoty príslušného podniku (bod 189 usmernení z roku 2014). Na uplatnenie bodu 189 usmernení z roku 2014 možno použiť údaje uvedené v žiadosti podanej v súvislosti s príslušným rokom.

7. Ak príjemca nie je oprávnený na základe odseku 5, zlučiteľná výška pomoci zodpovedá 20 % príplatku EEG bez zníženia sadzby (bod 197 usmernení z roku 2014).

8. Ak pre ktorýkoľvek z príslušných rokov zlučiteľná výška pomoci stanovená na základe odsekov 6 a 7 prekračuje výšku príplatku EEG, ktorú príjemca skutočne zaplatil v príslušnom roku, zlučiteľná výška pomoci sa obmedzí takto:

- a) pre rok 2013 zlučiteľná výška pomoci nesmie prekročiť 125 % výšky príplatku EEG, ktorú príjemca skutočne zaplatil v roku 2013 (t. j. v tom istom roku);
- b) pre rok 2014 zlučiteľná výška pomoci nesmie prekročiť 150 % výšky príplatku EEG, ktorú príjemca skutočne zaplatil v roku 2013 (t. j. v predchádzajúcom roku).